

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 5 juli 2023
(OR. en)

11505/23
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0258(NLE)**

**POLCOM 151
SERVICES 29
FDI 17
COLAC 83**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	5 juli 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3
Ärende:	BILAGA till Förslag till rådets beslut om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av interimsavtalet om handel mellan Europeiska unionen och Republiken Chile

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3.

Bilaga: COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.7.2023
COM(2023) 434 final

ANNEX 1 – PART 1/3

BILAGA

till

Förslag till rådets beslut

**om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av interimsavtalet om handel
mellan Europeiska unionen och Republiken Chile**

INTERIMSAVTAL OM HANDEL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN, Å ENA SIDAN,
OCH REPUBLIKEN CHILE, Å ANDRA SIDAN

INGRESS

EUROPEISKA UNIONEN,

å ena sidan,

och

REPUBLIKEN CHILE, nedan kallad *Chile*,

å andra sidan,

nedan gemensamt kallade parterna,

SOM BEAKTAR de starka kulturella, politiska, ekonomiska och samarbetsmässiga band som förenar dem,

SOM ÄR MEDVETNA OM det betydande bidrag som associeringsavtalet ger för att stärka dessa band,

SOM BETONAR hur omfattande förbindelserna mellan dem är,

SOM BEAKTAR sitt åtagande att modernisera associeringsavtalet för att återspegla nya politiska och ekonomiska realiteter och framstegen i deras partnerskap,

SOM ERKÄNNER vikten av ett starkt och effektivt multilateralt system, grundat på internationell rätt, för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten och för att ta itu med gemensamma utmaningar,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att stärka samarbetet i bilaterala, regionala och globala frågor av gemensamt intresse och att använda alla tillgängliga verktyg för att främja verksamhet som syftar till att utveckla ett aktivt och ömsesidigt internationellt samarbete,

SOM ERKÄNNER den interimistiska karaktären hos detta avtal, vilket kommer att stärka de bilaterala ekonomiska förbindelserna och handelsförbindelserna mellan parterna, vilka kommer att upphöra att gälla och ersättas av det avancerade ramavtalet när det avtalet träder i kraft,

SOM ÖNSKAR anta och uppmana till genomförandet av Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030, som antogs vid FN:s tredje världskonferens i Sendai den 18 mars 2015; åtgärdsagendan för Addis Abeba vid den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, som antogs i Addis Abeba den 13–16 juli 2015; resolution 70/1, som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 och som innehåller slutdokumentet *Att förändra vår värld:: Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030)*; Parisavtalet inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, upprättad i Paris den 12 december 2015 (*Parisavtalet*); den nya agendan för städer, som antogs vid FN:s konferens om bostäder och hållbar stadsutveckling (Habitat III) i Quito den 20 oktober 2016 (*den nya agendan för städer*) och åtagandena från det humanitära världstoppmötet, som antogs vid det humanitära världstoppmötet i Istanbul den 23–24 maj 2016,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att främja hållbar utveckling i dess ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner, sitt åtagande att utveckla internationell handel på ett sådant sätt att det bidrar till hållbar utveckling i dessa tre dimensioner, vilka erkänns som djupt sammanlänkade och ömsesidigt förstärkande, och sitt åtagande att främja uppnåendet av målen i Agenda 2030,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att utvidga och diversifiera sina handelsförbindelser i enlighet med WTO-avtalet och de särskilda mål och bestämmelser som fastställs i detta avtal,

SOM ÖNSKAR stärka sina ekonomiska förbindelser, särskilt sina handels- och investeringsförbindelser, genom att stärka och förbättra marknadstillträdet och bidra till ekonomisk tillväxt, samtidigt som man är medveten om behovet av att öka medvetenheten om de ekonomiska och sociala konsekvenserna av miljöskador, ohållbara produktions- och konsumtionsmönster och deras följder för människors välbefinnande,

SOM ÄR ÖVERTYGAD om att detta avtal kommer att skapa ett klimat som främjar utvecklingen av hållbara ekonomiska förbindelser dem emellan, särskilt inom de handels- och investeringssektorer som är nödvändiga för att förverkliga ekonomisk och social utveckling, teknisk innovation och modernisering,

SOM ERKÄNNER att bestämmelserna i detta avtal är avsedda att stimulera ömsesidigt fördelaktig ekonomisk verksamhet utan att undergräva varje parts rätt att reglera i allmänhetens intresse inom sitt territorium,

SOM ERKÄNNER det nära sambandet mellan innovation och handel samt innovationens relevans för ekonomisk tillväxt och social utveckling, och

SOM ERINRAR OM vikten av de olika avtal som undertecknats av Europeiska unionen och Chile, vilka har främjat samarbetet inom de sektoriella områdena för förbindelserna mellan parterna samt ökad handel och ökade investeringar,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 1.1

Upprättande av ett frihandelsområde

Parterna upprättar härmed ett frihandelsområde, i överensstämmelse med artikel XXIV i Gatt 1994 och artikel V i Gats.

ARTIKEL 1.2

Mål

Målen med detta avtal är att

- a) utvidga och diversifiera handeln med varor, i enlighet med artikel XXIV i Gatt 1994, mellan parterna genom avveckling eller nedsättning av tariffära och icke-tariffära handelshinder,

- b) förenkla handeln med varor, särskilt genom bestämmelser om förenkling av tullförfaranden och handelsprocedurer, standarder, tekniska föreskrifter, förfaranden för bedömning av överensstämmelse samt sanitära och fytosanitära åtgärder, samtidigt som varje parts rätt att reglera för att uppnå politiska mål behålls,
- c) liberalisera handeln med tjänster i överensstämmelse med artikel V i Gats,
- d) utveckla ett ekonomiskt klimat som främjar ökade investeringsflöden, och förbättra etableringsvillkoren på grundval av principen om icke-diskriminering, samtidigt som varje parts rätt bibehålls att anta och verkställa åtgärder som är nödvändiga för att uppnå legitima politiska mål,
- e) underlätta handel och investeringar mellan parterna, bland annat genom fri överföring av löpande betalningar och kapitalrörelser,
- f) effektivt och ömsesidigt öppna parternas marknader för offentlig upphandling,
- g) främja innovation och kreativitet genom att säkerställa ett adekvat och effektivt skydd av immateriella rättigheter i enlighet med de internationella skyldigheter som är tillämpliga mellan parterna,
- h) främja villkor som gynnar icke snedvriden konkurrens, särskilt när det gäller handel och investeringar mellan parterna,

- i) utveckla internationell handel på ett sätt som bidrar till hållbar utveckling i dess ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner, och
- j) upprätta en effektiv, rättvis och förutsägbar tvistlösningsmekanism för att lösa tvister rörande tolkningen och tillämpningen av detta avtal.

ARTIKEL 1.3

Definitioner med allmän giltighet

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *avancerat ramavtal*: det avancerade ramavtal mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater å ena sidan, och Republiken Chile å andra sidan, som ska ingås.
- b) *avtalet om jordbruk*: det avtal om jordbruk som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- c) *antidumpningsavtalet*: det avtal om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.

- d) *associeringsavtalet*: det avtal om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Republiken Chile å andra sidan, som undertecknades i Bryssel den 18 november 2002.
- e) *tull*: varje form av tull eller avgift som påförs vid eller i samband med import av en vara, med undantag av
 - i) avgifter som motsvarar en intern skatt som påförs i enlighet med artikel 2.4 i detta avtal,
 - ii) en antidumpningstull, en särskild skyddstull, en utjämningstull eller en skyddstull i enlighet med Gatt 1994, antidumpningsavtalet, avtalet om jordbruk, subventionsavtalet och avtalet om skyddsåtgärder, beroende på vad som är tillämpligt, och
 - iii) pålagor eller andra avgifter som påförs vid eller i samband med import och som är begränsade till den ungefärliga kostnaden för tillhandahållna tjänster.
- f) *CPC*: den provisoriska centrala produktindelningen (Statistical Papers, serie M, nr 77, avdelningen för internationella ekonomiska och sociala frågor, Förenta nationernas statistikbyrå, New York, 1991).
- g) *dag*: kalenderdagar, inbegripet helger och allmänna helgdagar.

- h) *befintlig*: som gäller den dag då detta avtal träder i kraft.
- i) *Gats*: det allmänna tjänstehandelsavtal som ingår i bilaga 1B till WTO-avtalet.
- j) *Gatt 1994*: det allmänna tull- och handelsavtal från 1994 som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- k) *vara från en part*: inhemska varor i den mening som avses i Gatt 1994, inbegripet varor med ursprung i den parten.
- l) *Harmoniserade systemet (HS)*: systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, inbegripet dess allmänna tolkningsbestämmelser samt anmärkningarna till avdelningarna, kapitlen och undernumren, som utarbetats av Världstullorganisationen.
- m) *nummer*: de fyra första siffrorna i tullklassificeringsnumret enligt Harmoniserade systemet.
- n) *juridisk person*: en rättslig enhet som bildats i laga ordning eller på annat sätt organiserats enligt tillämplig lagstiftning, antingen för vinständamål eller i annat syfte, och antingen är privatägt eller offentligt ägt, inbegripet bolag, stiftelser, handelsbolag, samriskföretag, enskilda näringsidkare eller föreningar.

- o) *åtgärd*: varje åtgärd som vidtas av en part, i form av lagar, andra författningar, regler, förfaranden, beslut, administrativa åtgärder, krav eller praxis eller i någon annan form.
- p) *en parts åtgärder*: varje åtgärd som antas eller bibehålls av¹
 - i) regeringar och myndigheter på alla nivåer,
 - ii) icke-statliga organ som utövar befogenheter som delegerats av regeringar eller myndigheter på alla nivåer², eller
 - iii) varje enhet som agerar på en parts instruktioner eller under dess ledning eller kontroll med avseende på åtgärden³.
- q) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.

¹ För tydlighetens skull påpekas att ”åtgärd” inbegriper en parts underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal.

² För tydlighetens skull påpekas att om en part hävdar att en enhet agerar på det sätt som avses i led iii ska den parten bära bevisbördan och åtminstone tillhandahålla tillförlitliga indicier.

³ För tillämpningen av kapitlen 10–20 omfattar definitionen av ”fysisk person” även en fysisk person som permanent uppehåller sig i Republiken Lettland, som inte är medborgare i Republiken Lettland eller någon annan stat men som enligt Republiken Lettlands nationella rätt är berättigad till ett pass för icke-medborgare.

- r) *fysisk person*:
- i) för Europeiska unionens vidkommande, en medborgare i en medlemsstat i enlighet med dess nationella rätt¹, och
 - ii) för Chiles vidkommande, en chilensk medborgare, i enlighet med landets lagstiftning.
- s) *ursprungsvara*: vara som uppfyller villkoren i ursprungsreglerna i kapitel 3.
- t) *person*: en fysisk person eller juridisk person.
- u) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person.
- v) *avtalet om skyddsåtgärder*: det avtal om skyddsåtgärder som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- w) *sanitär eller fytosanitär åtgärd*: en åtgärd som avses i punkt 1 i bilaga A till SPS-avtalet.
- x) *subventionsavtalet*: det avtal om subventioner och utjämningsåtgärder som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.

¹ För tillämpningen av kapitlen 10–20 omfattar definitionen av ”fysisk person” även en fysisk person som permanent uppehåller sig i Republiken Lettland, som inte är medborgare i Republiken Lettland eller någon annan stat men som enligt Republiken Lettlands nationella rätt är berättigad till ett pass för icke-medborgare.

- y) *SPS-avtalet*: det avtal om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- z) *TBT-avtalet*: det avtal om tekniska handelshinder som ingår i bilaga 1 till WTO-avtalet.
- aa) *tredjeland*: ett land eller territorium utanför det geografiska tillämpningsområdet för detta avtal i enlighet med artikel 33.8.
- ab) *Trips-avtalet*: det avtal om handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter som ingår i bilaga 1C till WTO-avtalet.
- ac) *Wienkonventionen om traktaträtten*: Wienkonventionen om traktaträtten, utfärdad i Wien den 23 maj 1969.
- ad) *WTO-avtalet*: Marrakechavtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen, upprättat i Marrakech den 15 april 1994.

ARTIKEL 1.4

Förhållande till WTO-avtalet och andra avtal

1. Parterna bekräftar de rättigheter och skyldigheter de har gentemot varandra i enlighet med WTO-avtalet och andra befintliga avtal som de är parter i.
2. Inget i detta avtal ska tolkas som att det ålägger en part att agera på ett sätt som är oförenligt med dess skyldigheter enligt WTO-avtalet.
3. Vid bristande överensstämmelse mellan detta avtal och ett annat befintligt avtal, utom WTO-avtalet i vilket båda parterna är parter, ska parterna omedelbart samråda med varandra för att finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

ARTIKEL 1.5

Hänvisningar till lagar och andra avtal

1. När det i detta avtal hänvisas till en parts lagar och andra författningar, ska dessa lagar och andra författningar anses inbegripa alla ändringar av dessa, om inte annat föreskrivs.

2. När det hänvisas till internationella avtal eller internationella avtal införlivas i detta avtal, i sin helhet eller delvis, ska sådana avtal anses inbegripa alla ändringar av dem eller efterföljande avtal som träder i kraft för båda parterna på eller efter dagen för undertecknandet av det här avtalet, om inte annat föreskrivs i detta avtal.

3. Om det uppstår en fråga rörande genomförandet eller tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal till följd av en ändring eller ett efterföljande avtal som avses i punkt 2, får parterna på begäran av endera parten samråda med varandra för att finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

ARTIKEL 1.6

Fullgörande av skyldigheter

1. Varje part ska vidta de allmänna eller särskilda åtgärder som krävs för att fullgöra sina skyldigheter enligt detta avtal.

2. Om en part anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra någon av de skyldigheter som beskrivs som väsentliga delar i artikel 1.2.2 eller artikel 2.2.1 i det avancerade ramavtalet, får den vidta lämpliga åtgärder. ”Lämpliga åtgärder” ska vidtas med full respekt för internationell rätt och ska stå i proportion till underlåtenheten att fullgöra de skyldigheter som avses i denna punkt. Prioritet måste ges till sådana åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals funktion. Vid tillämpningen av denna punkt får ”lämpliga åtgärder” inbegripa ett tillfälligt upphävande av detta avtal, delvis eller i sin helhet.

3. De åtgärder som avses i punkt 2 får vidtas oberoende av om de relevanta bestämmelserna i det avancerade ramavtalet tillämpas provisoriskt.

KAPITEL 2

VARUHANDEL

ARTIKEL 2.1

Mål

Parterna ska gradvis och ömsesidigt liberalisera handeln med varor i enlighet med detta avtal.

ARTIKEL 2.2

Tillämpningsområde

Om inte annat anges i detta avtal är detta kapitel tillämpligt på handel med varor mellan parterna.

ARTIKEL 2.3

Definitioner

I detta kapitel och bilaga 2 gäller följande definitioner:

- a) *avtalet om importlicensförfaranden*: det avtal om importlicensförfaranden som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- b) *konsulär transaktion*: förfarandet att från den importerande partens konsul på den exporterande partens territorium, eller på en tredje parts territorium, erhålla en konsulär faktura eller en konsulär visering för fakturor, ursprungsintyg, fraktsedlar, avsändares exportdeklarationer eller annan tulldokumentation som har att göra med import av varor.
- c) *avtalet om tullvärdeberäkning*: det avtal om tillämpning av artikel VII i Gatt 1994 som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet.
- d) *exportlicensförfarande*: ett administrativt förfarande som kräver att en ansökan eller annan dokumentation, utöver vad som i allmänhet krävs för tullklarering, inges till det eller de berörda administrativa organen som ett förhandsvillkor för export från den exporterande partens territorium.

- e) *importlicensförfarande*: ett administrativt förfarande som kräver att en ansökan eller annan dokumentation, utöver vad som i allmänhet krävs för tullklarering, inges till det eller de berörda administrativa organen som ett förhandsvillkor för import till den importerande partens territorium.
- f) *återtillverkad vara*: en vara som klassificeras enligt HS-kapitel 84–90 eller HS-nummer 94.02, med undantag av varor som klassificeras enligt HS-nummer 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 och 87.03 eller HS-undernummer 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 och 8517.11 och som
 - i) helt eller delvis består av delar som erhållits från använda varor,
 - ii) har en liknande livslängd och prestanda jämfört med en likvärdig vara i nyskick, och
 - iii) för vilken samma garanti lämnas som för den likvärdiga varan i nyskick.
- g) *reparation*: varje förädlingsprocess som utförs på en vara för att avhjälpa funktionsfel eller materiella skador och som innebär att varan återställs till sin ursprungliga funktion, eller som utförs för att säkerställa att varan uppfyller de tekniska kraven för användning, och utan vilken varan inte längre skulle kunna användas på normalt sätt för de ändamål den var avsedd för. Reparation av en vara omfattar återställande och underhåll men inte bearbetning eller behandling som
 - i) förstör varans grundläggande egenskaper eller skapar en ny eller kommersiellt annorlunda vara,

- ii) omvandlar en icke-färdigarbetad vara till en färdig vara, eller
 - iii) används för att förbättra eller uppgradera en varas tekniska prestanda.
- h) *avvecklingskategori*: tidsramen för avveckling av tullar från noll till sju år, efter vilken en vara är tullfri (om inte annat anges i tidsplanerna i bilaga 2).

ARTIKEL 2.4

Nationell behandling i fråga om intern beskattning och regleringar

Varje part ska bevilja varor från den andra parten nationell behandling i enlighet med artikel III i Gatt 1994, med tillhörande anmärkningar och tilläggsbestämmelser. I detta syfte ska artikel III i Gatt 1994 med tillhörande anmärkningar och tilläggsbestämmelser i tillämpliga delar införlivas i och utgöra en del av detta avtal.

ARTIKEL 2.5

Nedsättning eller avveckling av tullar

1. Om inte annat anges i detta avtal ska varje part sätta ned eller avveckla tullar på varor med ursprung i den andra parten i enlighet med sin tidsplan i bilaga 2.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska bastullsatsen vara den som anges för varje vara i tidsplanerna i bilaga 2.
3. Om en part sänker sin tillämpade tullsats för mest gynnad nation (*MGN-tullsats*) ska tidsplanen i bilaga 2 för den parten gälla för de nedsatta tullsaterna. Om en part sänker sin tillämpade MGN-tullsats till en nivå som är lägre än bastullsatsen när det gäller en viss tullposition, ska den parten beräkna den förmånliga tillämpliga tullsats som tillhandahåller tullnedsättningen på den sänkta tillämpade MGN-tullsatsen, och ska bibehålla den relativa preferensmarginalen för denna särskilda tullposition så länge som den tillämpade MGN-tullsatsen är lägre än bastullsatsen. Den relativa preferensmarginalen för en viss tullposition under varje avvecklingsperiod motsvarar skillnaden mellan den bastullsats som anges i tidsplanen i bilaga 2 för den parten och den tillämpade tullsatsen för den tullpositionen i enlighet med den tidsplanen, dividerad med den bastullsatsen, och uttryckt i procent.
4. På begäran av en part ska parterna samråda för att överväga att påskynda nedsättningen eller avvecklingen av tullar enligt tidsplanerna i bilaga 2. Med beaktande av detta samråd får handelsrådet anta ett beslut om ändring av bilaga 2 för att påskynda den nedsättningen eller avvecklingen av tullarna.

ARTIKEL 2.6

Frysningssklausul

1. Om inte annat anges i detta avtal får en part inte höja någon tull från den bastullsats som anges i bilaga 2 eller anta några nya tullar på varor med ursprung i den andra parten.
2. För tydlighetens skull påpekas att en part får höja en tull till den nivå som anges i bilaga 2 för respektive avvecklingsperiod efter en ensidig nedsättning.

ARTIKEL 2.7

Tullar, skatter och andra avgifter vid export

1. En part får inte införa eller bibehålla någon form av tull, skatt eller avgift som påförs vid eller i samband med export av en vara till den andra parten, eller interna skatter eller andra avgifter på en vara som exporteras till den andra parten som överstiger den skatt eller avgift som skulle påföras på likadana varor när de är avsedda för inhemsk konsumtion.
2. Ingenting i denna artikel ska hindra en part från att påföra en pålaga eller avgift vid export av en vara som är tillåten enligt artikel 2.8.

ARTIKEL 2.8

Pålagor och formaliteter

1. Pålagor och andra avgifter som en part påför vid eller i samband med import eller export av en vara från den andra parten ska till sitt belopp vara begränsade till den ungefärliga kostnaden för de tjänster som tillhandahållits och får inte utgöra ett indirekt skydd för inhemska varor eller en beskattning av import eller export för fiskala syften.
2. En part får inte ta ut pålagor eller andra avgifter vid eller i samband med import eller export på grundval av värdet.
3. Varje part får ta ut avgifter eller återkräva kostnader endast om särskilda tjänster tillhandahålls, däribland
 - a) tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullens lokaler,
 - b) analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, i synnerhet i fråga om beslut som rör bindande besked eller tillhandahållande av information om tillämpningen av tullagstiftningen,
 - c) undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår, eller

d) exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

4. Varje part ska omgående offentliggöra alla pålagor och avgifter som den påför i samband med import eller export på ett sätt som ger myndigheter, näringsidkare och andra berörda aktörer möjlighet att ta del av dem.

5. En part får inte kräva konsulära transaktioner, inklusive tillhörande pålagor och avgifter, i samband med import av en vara från den andra parten.

ARTIKEL 2.9

Reparerade varor

1. En part får inte tillämpa en tull på en vara, oavsett ursprung, som återinförs till partens tullområde efter det att varan tillfälligt har exporterats från dess tullområde till den andra partens tullområde för reparation.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på varor som importerats till tullager, frihandelszoner eller liknande och som därefter exporteras för reparation och inte återimporteras till tullager, frihandelszoner eller liknande.

3. En part får inte tillämpa en tull på en vara som importeras tillfälligt från den andra partens tullområde i syfte att repareras, oavsett varans ursprung¹.

ARTIKEL 2.10

Återtillverkade varor

1. Om inget annat anges i detta avtal får en part inte bevilja återtillverkade varor från den andra parten en mindre gynnsam behandling än den som den beviljar likadana varor i nytt skick.
2. För tydlighetens skull påpekas att artikel 2.11 ska tillämpas på förbud eller restriktioner i samband med import och export av återtillverkade varor. Om en part antar eller bibehåller förbud eller restriktioner avseende import och export av begagnade varor ska parten inte tillämpa dessa åtgärder på återtillverkade varor.
3. En part får kräva att återtillverkade varor identifieras som sådana vid distribution eller försäljning på dess territorium och att sådana varor uppfyller alla tillämpliga tekniska krav som gäller för likadana varor i nyskick.

¹ I Europeiska unionen används förfarandet för aktiv förädling enligt förordning (EU) nr 952/2013 vid tillämpningen av denna punkt.

ARTIKEL 2.11

Import- och exportrestriktioner

Artikel XI i Gatt 1994 med tillhörande anmärkningar och tilläggsbestämmelser ska i tillämpliga delar införlivas i och utgöra en del av detta avtal. Följaktligen får en part inte anta eller bibehålla förbud eller restriktioner vid import av en vara från den andra parten eller vid export eller försäljning för export av en vara avsedd för den andra partens territorium, utom om detta sker i enlighet med artikel XI i Gatt 1994, med tillhörande anmärkningar och tilläggsbestämmelser.

ARTIKEL 2.12

Ursprungsmärkning

Om Chile tillämpar krav på obligatorisk ursprungslandsmärkning på varor från Europeiska unionen får handelskommittén besluta att varor som är märkta "Made in EU" eller är märkta med en liknande märkning på det lokala språket uppfyller dessa krav vid import till Chile. Denna artikel påverkar inte någon av parternas rätt att specificera den typ av produkter för vilka krav på ursprungslandsmärkning är obligatoriska. Kapitel 3 är inte tillämpligt på denna artikel.

ARTIKEL 2.13

Importlicensförfaranden

1. Varje part ska säkerställa att alla importlicensförfaranden som är tillämpliga på handel med varor mellan parterna tillämpas neutralt och förvaltas på ett opartiskt, rättvist, icke-diskriminerande och öppet sätt.
2. En part får bara anta eller bibehålla importlicensförfaranden som villkor för import till dess territorium från den andra partens territorium om andra lämpliga förfaranden för att uppnå ett administrativt syfte inte rimligen är tillgängliga.
3. En part får inte anta eller upprätthålla något icke-automatiskt importlicensförfarande som ett villkor för import till sitt territorium från den andra partens territorium, såvida detta inte är nödvändigt för att genomföra en åtgärd som är förenlig med detta avtal. En part som antar ett sådant icke-automatiskt importlicensförfarande ska tydligt till den andra parten ange den åtgärd som genomförs med hjälp av förfarandet.
4. Varje part ska anta och förvalta importlicensförfaranden i enlighet med artiklarna 1, 2 och 3 i avtalet om importlicensförfaranden. I detta syfte ska artiklarna 1, 2 och 3 i det avtalet i tillämpliga delar införlivas i och utgöra en del av detta avtal.

5. En part som antar nya importlicensförfaranden eller ändrar befintliga importlicensförfaranden ska underrätta den andra parten inom 60 dagar från dagen för offentliggörandet av dessa nya importlicensförfaranden eller ändringar av befintliga importlicensförfaranden. Anmälan ska innehålla de uppgifter som anges i punkt 3 i denna artikel och i artikel 5.2 i avtalet om importlicensförfaranden. En part ska anses följa denna bestämmelse om den har anmält det relevanta nya importlicensförfarandet, eller en ändring av ett befintligt importlicensförfarande, till den importlicenskommitté som upprättades i enlighet med artikel 4 i avtalet om importlicensförfaranden, inbegripet den information som anges i artikel 5.2 i det avtalet.

6. På begäran av en part ska den andra parten omgående lämna all relevant information, däribland den information som anges i artikel 5.2 i avtalet om importlicensförfaranden, rörande alla importlicensförfaranden som den avser att anta, har antagit eller som den tillämpar, eller alla ändringar av befintliga importlicensförfaranden.

ARTIKEL 2.14

Exportlicensförfaranden

1. Varje part ska offentliggöra alla nya exportlicensförfaranden eller ändringar av ett befintligt exportlicensförfarande på ett sätt som gör det möjligt för myndigheter, näringsidkare och andra berörda parter att sätta sig in i dem. Detta offentliggörande ska om möjligt ske 30 dagar innan förfarandet eller ändringen får verkan, och i vilket fall som helst senast den dag då förfarandet eller ändringen får verkan.

2. Varje part ska säkerställa att offentliggörandet av exportlicensförfaranden innehåller följande information:

- a) Texterna till partens exportlicensförfaranden eller partens ändringar av sådana förfaranden.
- b) Uppgifter om vilka varor som omfattas av varje exportlicensförfarande.
- c) För varje exportlicensförfarande, en beskrivning av förfarandet för att ansöka om en exportlicens och alla kriterier som en sökande måste uppfylla för att ha rätt att ansöka om en exportlicens, t.ex. att inneha ett verksamhetstillstånd, etablera eller upprätthålla en investering eller bedriva verksamhet genom en särskild form av etablering på en parts territorium.
- d) En eller flera kontaktpunkter där intresserade personer kan få ytterligare information om villkoren för att erhålla en exportlicens.
- e) Uppgifter om till vilket eller vilka administrativa organ som ansökan och annan relevant dokumentation måste lämnas in.
- f) En beskrivning av varje åtgärd som exportlicensförfarandet är avsett att genomföra.
- g) Den period under vilken varje exportlicensförfarande kommer att gälla, såvida inte förfarandet fortsätter att gälla tills det dras tillbaka eller ändras genom ett nytt offentliggörande.

- h) Om en part avser att använda ett exportlicensförfarande för att förvalta en exportkvot, kvotens totala volym och, om det är tillämpligt, kvotens värde och dess datum för öppnande och avslutande.
- i) Eventuella befrielser från eller undantag som ersätter kravet på att erhålla en exportlicens, information om hur man ansöker om eller använder dessa befrielser eller undantag och kriterierna för att bevilja dem.

3. Inom 30 dagar från den dag då detta avtal träder i kraft ska varje part underrätta den andra parten om sina befintliga exportlicensförfaranden. En part som antar nya exportlicensförfaranden eller ändrar befintliga exportlicensförfaranden ska underrätta den andra parten inom 60 dagar från dagen för offentliggörandet av dessa nya exportlicensförfaranden eller ändringar av befintliga exportlicensförfaranden. Underrättelsen ska innehålla en referensuppgift om den eller de källor där den information som krävs enligt punkt 2 offentliggörs och, i lämpliga fall, adressen till en eller flera relevanta myndighetswebbplatser.

4. För tydlighetens skull påpekas att inget i denna artikel kräver att en part ska bevilja en exportlicens eller hindrar en part från att fullgöra sina skyldigheter eller åtaganden enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner eller enligt multilaterala icke-spridningssystem och arrangemang för exportkontroll.

ARTIKEL 2.15

Tullvärdeberäkning

Varje part ska fastställa tullvärdet på varor från den andra parten som importeras till dess territorium i enlighet med artikel VII i Gatt 1994 och avtalet om tullvärdeberäkning. Artikel VII i Gatt 1994, med tillhörande anmärkningar och tillägsbestämmelser, och artiklarna 1–17 i avtalet om tullvärdeberäkning, med tillhörande förklarande anmärkningar, införlivas i detta syfte i och utgör en del av detta avtal, med nödvändiga anpassningar.

ARTIKEL 2.16

Användning av förmånsbehandling

1. För att kunna övervaka hur avtalet fungerar och beräkna i vilken grad förmånsbehandling används ska parterna årligen utbyta importstatistik för en period som inleds ett år efter detta avtals ikraftträdande och går ut 10 år efter det att avvecklingen av tullar avslutats för alla varor i enlighet med tidsplanerna i bilaga 2. Om inte handelskommittén beslutar något annat ska denna period automatiskt förlängas med fem år, och därefter får handelskommittén besluta om ytterligare förlängning.

2. Det utbyte av importstatistik som avses i punkt 1 ska innefatta uppgifter för det senaste tillgängliga året, inbegripet värde och, i tillämpliga fall, volym på tullpositionsnivå när det gäller import av varor från den andra parten som omfattas av förmånlig tullbehandling enligt detta avtal och när det gäller import av varor som inte omfattas av förmånsbehandling.

ARTIKEL 2.17

Särskilda bestämmelser om förvaltning av förmånsbehandling

1. Parterna ska samarbeta för att förebygga, upptäcka och bekämpa överträdelser av tullagstiftningen som rör den förmånsbehandling som beviljas enligt detta kapitel, i enlighet med deras skyldigheter enligt kapitel 3 och protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet.

2. En part får i enlighet med förfarandet i punkt 3 tillfälligt upphäva den relevanta förmånsbehandlingen av de berörda varorna när den parten, på grundval av objektiv, övertygande och kontrollerbar information, har konstaterat att den andra parten har begått systematiska storskaliga överträdelser av tullagstiftningen för att uppnå den förmånsbehandling som beviljas enligt detta kapitel, och har konstaterat att det förekommer

a) en systematisk brist på eller otillräcklighet i den andra partens åtgärder när det gäller att kontrollera varors ursprungsstatus och uppfyllandet av övriga krav i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet, vid identifiering eller förhindrande av överträdelser av ursprungsreglerna,

- b) en systematisk vägran från den andra partens sida att genomföra efterkontroller av ursprungsintyget på den andra partens begäran eller att meddela resultatet i tid, eller ett otillbörligt dröjsmål med att utföra en sådan kontroll eller lämna ett sådant meddelande, eller
- c) en systematisk vägran eller underlåtenhet från den andra partens sida att i enlighet med sina skyldigheter enligt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet samarbeta eller bistå med avseende på förmånsbehandlingen.

3. Den part som har gjort ett konstaterande enligt punkt 2 ska utan oskäligt dröjsmål anmäla detta till handelskommittén och inleda samråd med den andra parten i handelskommittén i syfte att nå en lösning som är godtagbar för båda parter.

Om parterna inte kan enas om en ömsesidigt godtagbar lösning inom tre månader från dagen för anmälan, får den part som har gjort konstaterandet besluta att tillfälligt upphäva den berörda förmånsbehandlingen av de berörda varorna. Ett tillfälligt upphävande ska anmälas till den andra parten utan oskäligt dröjsmål.

Tillfälliga upphävanden ska endast gälla under den period som är nödvändig för att skydda den berörda partens ekonomiska intressen och inte längre än sex månader. Om de förhållanden som gav upphov till det ursprungliga upphävandet kvarstår efter det att sexmånadersperioden löpt ut, får den berörda parten besluta att förlänga upphävandet. Varje sådant tillfälligt upphävande ska vara föremål för regelbundna samråd i handelskommittén.

4. Varje part ska i enlighet med sina interna förfaranden offentliggöra tillkännagivanden för importörer om alla anmälningar och beslut som rör tillfälliga upphävanden enligt punkt 3.

ARTIKEL 2.18

Underkommitté för varuhandel

Den underkommitté för varuhandel som upprättats i enlighet med artikel 33.4.1 ska

- a) övervaka tillämpningen och förvaltningen av detta kapitel och bilaga 2,
- b) främja varuhandeln mellan parterna, inbegripet genom samråd om förbättring av tullbehandlingen för marknadstillträde i enlighet med artikel 2.5.4 och om andra frågor där så är lämpligt,
- c) tillhandahålla ett forum för diskussion och lösning av eventuella problem med koppling till detta kapitel,
- d) omgående ta itu med handelshinder för varor mellan parterna, särskilt sådana som rör tillämpningen av icke-tariffära åtgärder, och vid behov hänskjuta sådana frågor till handelskommittén för övervägande,
- e) för parterna rekommendera eventuella ändringar av eller tillägg till detta kapitel,
- f) samordna utbytet av uppgifter för utnyttjande av förmånsbehandling eller av all annan information rörande varuhandeln mellan parterna som den kan besluta om,
- g) se över eventuella framtida ändringar av Harmoniserade systemet för att säkerställa att varje parts skyldigheter enligt detta avtal inte ändras, och samråda för att lösa eventuella relaterade konflikter,
- h) utföra de uppgifter som anges i artikel 8.17.

KAPITEL 3

URSPRUNGSREGLER OCH URSPRUNGSFÖRFARANDEN

AVSNITT A

URSPRUNGSREGLER

ARTIKEL 3.1

Definitioner

I detta kapitel och bilagorna 3-A till 3-E gäller följande definitioner:

- a) *klassificering*: klassificeringen av en produkt eller ett material enligt ett visst kapitel, nummer eller undernummer i Harmoniserade systemet.
- b) *sändning*: produkter som antingen sänds samtidigt från en exportör till en mottagare eller omfattas av ett enda transportdokument för hela transporten från exportören till mottagaren eller, i avsaknad av ett sådant dokument, av en enda faktura.

- c) *tullmyndighet*:
- i) för Chiles vidkommande, den nationella tullmyndigheten, och
 - ii) för Europeiska unionens vidkommande, kommissionens avdelningar med ansvar för tullfrågor samt de tullförvaltningar och andra myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater med ansvar för tillämpning och verkställighet av tullagstiftningen.
- d) *exportör*: en i en part belägen person som i enlighet med den partens lagar och andra författningar exporterar eller tillverkar en ursprungsprodukt och upprättar en ursprungsförsäkran.
- e) *identiska produkter*: produkter som i alla avseenden motsvarar dem som beskrivs i produktbeskrivningen. Produktbeskrivningen i det handelsdokument som används för att upprätta en ursprungsförsäkran för flera sändningar måste vara tillräckligt exakt för att tydligt identifiera inte bara den produkten, utan också de identiska produkter som därefter ska importeras på grundval av denna försäkran.
- f) *importör*: en person som importerar en ursprungsprodukt och ansöker om förmånlig tullbehandling för den.
- g) *material*: varje ämne som används för att tillverka en produkt, inklusive ingredienser, råmaterial, beståndsdelar eller delar.

- h) *produkt*: resultatet av tillverkning, även om den är avsedd att senare användas som material vid tillverkningen av en annan produkt.
- i) tillverkning: varje slag av behandling eller bearbetning, inbegripet sammansättning.

ARTIKEL 3.2

Allmänna krav

1. När en part tillämpar reglerna om förmånlig tullbehandling på en ursprungsvara från den andra parten i enlighet med detta avtal ska, under förutsättning att produkten uppfyller alla andra tillämpliga krav som anges i detta kapitel, följande produkter anses ha ursprung i den andra parten:
 - a) Produkter som helt framställts i den parten i enlighet med artikel 3.4.
 - b) Produkter som uteslutande har framställts av material med ursprung i den parten.
 - c) Produkter som tillverkats i den parten med användning av icke-ursprungsmaterial, förutsatt att de uppfyller kraven i bilaga 3-B.
2. Om en produkt har förvärvat ursprungsstatus i enlighet med punkt 1 ska de icke-ursprungsmaterial som använts vid tillverkningen av den produkten inte anses vara icke-ursprungsmaterial när produkten införlivas som material i en annan produkt.

3. Förvärvet av ursprungsstatus ska ske utan avbrott på en parts territorium.

ARTIKEL 3.3

Ursprungskumulation

1. En produkt med ursprung i en part ska anses ha ursprung i den andra parten om den används som material vid tillverkningen av en annan produkt i den andra parten, förutsatt att bearbetningen och behandlingen är mer omfattande än en eller flera av de åtgärder som avses i artikel 3.6.
2. Material som klassificeras enligt kapitel 3 i Harmoniserade systemet med ursprung i de länder som avses i punkt 4 b och som används vid produktion av tonfiskkonserver som klassificeras enligt undernummer 1604.14 i Harmoniserade systemet får anses ha ursprung i en part under förutsättning att villkoren i punkt 3 a–e är uppfyllda och att den parten skickar en anmälan för granskning av den underkommitté som avses i artikel 3.31.

3. Handelskommittén får på rekommendation av underkommittén besluta att vissa material med ursprung i de tredjeländer¹ som avses i punkt 4 i denna artikel kan anses ha ursprung i en part om de används vid tillverkningen av en produkt i den parten, under förutsättning att

- a) varje part har ett gällande handelsavtal som upprättar ett frihandelsområde med detta tredjeland i den mening som avses i artikel XXIV i Gatt 1994,
- b) ursprunget för det material som avses i denna punkt fastställs i enlighet med tillämpliga ursprungsregler enligt
 - i) Europeiska unionens handelsavtal som upprättar ett frihandelsområde med det tredjelandet, om det berörda materialet används vid tillverkningen av en produkt i Chile, och
 - ii) Chiles handelsavtal som upprättar ett frihandelsområde med det tredjelandet, om det berörda materialet används vid tillverkningen av en produkt i Europeiska unionen,
- c) en överenskommelse har ingåtts mellan parten och det tredjelandet om ett lämpligt administrativt samarbete som säkerställer ett fullständigt genomförande av detta kapitel, inbegripet bestämmelser om användning av lämplig dokumentation om ett materials ursprung, och att parten underrättar den andra parten om den överenskommelsen,

¹ För definitionen av ”tredjeland” hänvisas till artikel 1.3 aa.

d) den tillverkning eller bearbetning av materialen som utförs i den parten är mer omfattande än en eller flera av de åtgärder som avses i artikel 3.6, och

e) parterna kommer överens om andra tillämpliga villkor.

4. De tredjeländer som avses i punkt 3 är följande:

a) De centralamerikanska länderna Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, och

b) de andinska länderna Colombia, Ecuador och Peru.

ARTIKEL 3.4

Helt framställda produkter

1. Följande produkter ska anses vara helt framställda i en part:

a) Växter och vegetabiliska produkter som har odlats eller skördats där.

b) Levande djur som har fötts och uppfötts där.

- c) Produkter som har framställts från levande djur som har uppfötts där.
- d) Produkter som erhållits genom jakt, fällfångst, fiske, samlande eller fångst som bedrivits där, men inte utanför de yttre gränserna för partens territorialvatten.
- e) Produkter som har framställts från slaktade djur som har fötts och uppfötts där.
- f) Produkter som har framställts genom vattenbruk där, om vattenorganismer, inklusive fisk, blötdjur, kräftdjur, andra ryggradslösa vattendjur och vattenväxter, blir till eller uppföds från förökningsmaterial såsom ägg, rom eller mjölke, yngel, ungfiskar eller larver, genom ingrepp i och styrning av tillväxtprocesser för att öka produktionen, till exempel regelbunden utsättning, utfodring eller skydd mot rovdjur.
- g) Mineraler eller andra naturligt förekommande ämnen som inte omfattas av a–f, som har utvunnits eller hämtats där.
- h) Produkter från havsfiske och andra produkter som har hämtats ur havet utanför ett territorialhav av den partens fartyg.
- i) Produkter som har framställts ombord på den partens fabriksfartyg uteslutande av produkter som avses i led h.
- j) Produkter som utvunnits av en part eller en person i den parten från havsbotten eller dess underliggande lager utanför något territorialhav, förutsatt att de har rätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager.

- k) Avfall eller skrot från tillverkning där eller från begagnade produkter som insamlats där, förutsatt att dessa produkter endast kan användas för återvinning av råmaterial.
 - l) Produkter som har tillverkats där uteslutande av de produkter som anges i leden a–k.
2. Med en parts fartyg och en parts fabriksfartyg i punkt 1 h och 1 i avses ett fartyg respektive ett fabriksfartyg som
- a) är registrerat i en medlemsstat eller i Chile,
 - b) för en medlemsstats eller Chiles flagg, och
 - c) uppfyller ett av följande krav:
 - i) Det ägs till mer än 50 % av fysiska personer i en medlemsstat eller i Chile, eller
 - ii) det ägs av en juridisk person som
 - A) har sitt huvudkontor och sitt huvudsakliga verksamhetsställe i en medlemsstat eller i Chile, och
 - B) ägs till mer än 50 % av personer från en av dessa parter.

ARTIKEL 3.5

Toleranser

1. Om ett icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen av en produkt inte uppfyller kraven i bilaga 3-B ska den produkten anses ha ursprung i en part på villkor att
 - a) det totala värdet av icke-ursprungsmaterial inte överstiger 10 % av produktens pris fritt fabrik, för alla produkter¹ utom de som klassificeras enligt kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet,
 - b) toleranserna för produkter som klassificeras enligt kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet gäller i enlighet med anmärkningarna 6–8 i bilaga 3-A.
2. Punkt 1 är inte tillämplig om värdet eller vikten av icke-ursprungsmaterial som använts vid tillverkningen av en produkt överstiger något av de procenttal för icke-ursprungsmaterials högsta värde eller vikt i enlighet med vad som anges i kraven i bilaga 3-B.
3. Punkt 1 är inte tillämplig på produkter som är helt framställda i en part i den mening som avses i artikel 3.4. Om bilaga 3-B föreskriver att de material som används vid tillverkningen av en produkt ska vara helt framställda, ska punkterna 1 och 2 tillämpas.

¹ Kapitel 1–24 i Harmoniserade systemet, i enlighet med anmärkning 9 i bilaga 3-A.

ARTIKEL 3.6

Otillräcklig behandling eller bearbetning

1. Trots vad som sägs i artikel 3.2.1 c ska en produkt inte anses ha ursprung i en part om enbart en eller flera av följande åtgärder utförs på icke-ursprungsmaterial i den parten:
 - a) Åtgärder för bevarande såsom torkning, frysning, lagring i saltlake eller andra liknande åtgärder, om det enda syftet att säkerställa att produkten förblir i gott skick under transport och lagring.
 - b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
 - c) Tvättning, rengöring och avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
 - d) Strykning eller pressning av textilvaror.
 - e) Enklare målning eller polering.
 - f) Skalning och partiell eller fullständig malning av ris, samt polering och glasering av spannmål eller ris.
 - g) Tillsats av färg- eller smakämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av kristallsocker i fast form.

- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier eller hoppassning.
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar, enklare uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande eller tryckande av märken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag, inklusive blandning av socker med varje slag av material.
- n) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
- o) Enkel tillsats av vatten eller utspädning, dehydratisering eller denaturering av produkter.
- p) Slakt av djur.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en åtgärd anses vara enklare när den kan vidtas utan specialkunskaper eller maskiner, apparater eller utrustning som framställts eller installerats särskilt för att utföra den åtgärden.

ARTIKEL 3.7

Bedömningsenhet

1. Vid tillämpning av detta kapitel ska bedömningsenheten vara den produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemet.
2. Om en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma HS-nummer ska varje enskild produkt beaktas för sig vid tillämpningen av detta kapitel.

ARTIKEL 3.8

Tillbehör, reservdelar och verktyg

1. Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med en utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon ska tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset för utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet eller inte faktureras separat.
2. De tillbehör, reservdelar och verktyg som avses i punkt 1 ska inte beaktas vid fastställandet av produktens ursprung, utom vid beräkningen av det högsta värdet av icke-ursprungsmaterial om en produkt omfattas av ett högsta värde av icke-ursprungsmaterial i enlighet med bilaga 3-B.

ARTIKEL 3.9

Satser

Satser enligt den allmänna regeln 3 för tolkning av Harmoniserade systemet ska anses ha ursprung i en part om alla beståndsdelar som ingår i satsen är ursprungsprodukter. Om en sats består av både beståndsdelar som utgör ursprungsprodukter och beståndsdelar som utgör icke-ursprungsprodukter ska hela satsen anses ha ursprung i en part under förutsättning att värdet av de varor som utgör icke-ursprungsprodukter inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik.

ARTIKEL 3.10

Neutrala element

För att avgöra om en produkt ska anses ha ursprung i en part behöver ursprunget inte fastställas för följande element som kan ingå i produktens tillverkningsprocess:

- a) Bränsle, energi, katalysatorer och lösningsmedel.
- b) Utrustning, anordningar och tillbehör som används för att testa eller inspektera produkterna.
- c) Maskiner, verktyg, matriser och formar.

- d) Reservdelar och material som används vid underhåll av utrustning och byggnader.
- e) Smörjmedel, fetter, kompositmaterial och andra material som används vid tillverkning eller vid drift av utrustning och byggnader.
- f) Handskar, glasögon, skodon, kläder, säkerhetsutrustning och liknande material.
- g) Allt annat material som inte ingår i produkten men vars användning kan påvisas vara en del av produktens tillverkning.

ARTIKEL 3.11

Förpackningar, förpackningsmaterial och behållare

1. Om förpackningsmaterial och behållare i vilka produkten förpackas för försäljning i detaljhandeln enligt allmän regel 5 för tolkning av det harmoniserade systemet klassificeras tillsammans med produkten, ska de förpackningsmaterialen och behållarna inte beaktas vid fastställandet av produktens ursprung, utom i syfte att beräkna det högsta värdet av icke-ursprungsmaterial om produkten omfattas av regler om ett högsta värde av icke-ursprungsmaterial i enlighet med bilaga 3-B.
2. Förpackningsmaterial och behållare som används för att skydda en produkt under transporten ska inte beaktas vid fastställandet av om en produkt har ursprung i en part.

ARTIKEL 3.12

Bokföringsmässig uppdelning av fungibla material

1. Fungibla material med och utan ursprungsstatus ska hållas fysiskt åtskilda under lagringen så att de kan behålla sin ursprungsstatus eller sin icke-ursprungsstatus. Dessa material kan användas vid tillverkningen av en produkt utan att hållas fysiskt åtskilda under lagringen under förutsättning att en metod med bokföringsmässig uppdelning används.
2. Den metod med bokföringsmässig uppdelning som avses i punkt 1 ska tillämpas i överensstämmelse med en lagerhanteringsmetod som används i enlighet med hos parten allmänt erkända redovisningsprinciper. Metoden för bokföringsmässig uppdelning ska säkerställa att antalet produkter som kan anses ha ursprung i en part vid varje tidpunkt inte överstiger det antal som skulle ha erhållits genom fysisk uppdelning av lagren under lagringen.
3. I punkt 1 avses med ”fungibla material” material av samma art och av samma handelskvalitet med samma tekniska och fysiska egenskaper, som inte kan åtskiljas från varandra vad gäller ursprung när de väl har införlivats med den färdiga produkten.

ARTIKEL 3.13

Återinförda produkter

Om en produkt med ursprung i en part exporteras från den parten till ett tredjeland och därefter återinförs till den parten ska den anses vara en icke-ursprungsprodukt, om det inte på ett tillfredsställande sätt kan visas för den partens tullmyndighet att den återinförda produkten

- a) är densamma som den som exporterades, och
- b) inte har blivit föremål för någon annan åtgärd än vad som krävts för att bevara den i gott skick under tiden i det tredjelandet eller under exporten.

ARTIKEL 3.14

Oförändrat skick

1. En ursprungsprodukt som deklarerats för fri konsumtion i en importerande part får inte, efter exporten och innan den deklarerats för fri konsumtion, ändras eller omvandlas på något sätt eller vara föremål för andra åtgärder än sådana som vidtas för att bevara den i gott skick eller för att anbringa märkning, etiketter eller förseglingar eller annan dokumentation för att säkerställa efterlevnaden av särskilda inhemska krav som gäller i den importerande parten.

2. Produkten får lagras eller ställas ut i ett tredjeland om den kvarstår under tullövervakning i det tredjelandet.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av avsnitt B får sändningar delas upp på ett tredjelandets territorium om det görs av exportören eller på dennes ansvar och förutsatt att de sändningarna kvarstår under tullövervakning i det tredjelandet.
4. Om det råder tvivel om huruvida villkoren i punkterna 1–3 är uppfyllda får den importerande partens tullmyndighet begära att importören uppvisar bevis på att dessa villkor är uppfyllda. Sådana bevis kan vara av olika slag, däribland transportavtalsdokument som konossement, faktaunderstöd eller konkret bevisning i form av märkning eller numrering av kollin eller bevisning som rör själva produkten.

ARTIKEL 3.15

Utställningar

1. Ursprungsprodukter som har sänts till en utställning i ett tredjeland och som efter utställningen sålts för att importeras till en part ska vid importen omfattas av bestämmelserna i detta avtal, om det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna kan visas att
 - a) en exportör har sänt produkterna från en part till det tredjeland där utställningen ägde rum och har ställt ut produkterna där,

- b) exportören har sålt eller på annat sätt avyttrat produkterna till en person i en part,
- c) produkterna under utställningen eller omedelbart därefter har sänts i samma skick som de var när de sändes till utställningen, och
- d) produkterna, sedan de sändes till utställningen, inte har använts för något annat ändamål än för demonstration på utställningen.

2. En ursprungsförsäkran ska upprättas i enlighet med avsnitt B och lämnas till tullmyndigheterna i enlighet med den importerande partens tullförfaranden. Utställningens namn och adress ska anges på beviset.

3. Punkt 1 gäller för alla handels-, industri-, jordbruks- och hantverksutställningar samt på mässor eller offentliga visningar av liknande karaktär under vilka produkterna kvarstår under tullkontroll, dock med undantag för sådana som i butiker eller affärslokaler anordnas i privat syfte för försäljning av utländska produkter.

4. Tullmyndigheterna i den importerande parten får begära bevisning för att produkterna har förblivit under tullkontroll i utställningslandet samt ytterligare skriftlig bevisning för de förhållanden under vilka de har visats upp.

AVSNITT B

URSPRUNGSFÖRFARANDEN

ARTIKEL 3.16

Ansökan om förmånlig tullbehandling

1. Den importerande parten ska bevilja förmånlig tullbehandling för en produkt med ursprung i den andra parten i den mening som avses i detta kapitel på grundval av en ansökan från importören om förmånlig tullbehandling. Importören ska vara ansvarig för att ansökan om förmånlig tullbehandling är korrekt och för att kraven i detta kapitel är uppfyllda.
2. Ansökan om förmånlig tullbehandling ska baseras på en av följande:
 - a) En ursprungsförsäkran som upprättats av exportören i enlighet med artikel 3.17.
 - b) Importörens kunskap med förbehåll för de villkor som anges i artikel 3.19.
3. Ansökan om förmånlig tullbehandling och grunden för denna ansökan i enlighet med vad som anges i punkt 2 ska inkluderas i tulldeklarationen i enlighet med den importerande partens lagar och andra författningar.

4. En importör som ansöker om förmånsbehandling på grundval av en ursprungsförsäkran i enlighet med punkt 2 a ska spara den försäkran och på begäran lägga fram den för den importerande partens tullmyndighet.

ARTIKEL 3.17

Ursprungsförsäkran

1. Exportören av en produkt ska upprätta en ursprungsförsäkran på grundval av uppgifter som visar att produkten har ursprungsstatus, i tillämpliga fall inbegripet uppgifter om ursprungsstatusen för material som använts vid tillverkningen av produkten.

2. Exportören ska ansvara för att den upprättade ursprungsförsäkran är riktig och för att de lämnade uppgifterna enligt punkt 1 är korrekta. Om exportören har skäl att tro att ursprungsförsäkran innehåller eller grundar sig på oriktiga uppgifter, ska exportören omedelbart underrätta importören om varje ändring som påverkar produktens ursprungsstatus. I sådana fall ska importören korrigera importdeklarationen och betala eventuell utestående tillämplig tull.

3. Exportören ska upprätta en ursprungsförsäkran enligt en av de språkversioner som ingår i bilaga 3-C på en faktura eller på något annat handelsdokument där ursprungsprodukten beskrivs tillräckligt detaljerat för att kunna identifieras i Harmoniserade systemets nomenklatur. Den importerande parten får inte kräva att importören ska inge en översättning av ursprungsförsäkran.

4. En ursprungsförsäkran ska vara giltig i ett år från och med den dag då den upprättas.
5. En ursprungsförsäkran kan upprättas för
 - a) en enda sändning av en eller flera produkter till en part, eller
 - b) flera sändningar av identiska produkter till en part inom en period som anges i ursprungsförsäkran och som inte överskrider tolv månader.
6. Den importerande parten ska, på begäran av importören och med förbehåll för de krav som den importerande parten påför, tillåta att en enda ursprungsförsäkran används för produkter som föreligger i delar avsedda att sättas ihop i den mening som avses i regel 2 a i det harmoniserade systemet och som klassificeras enligt avdelningarna XV–XXI i det harmoniserade systemet om de importeras i delleranser.

ARTIKEL 3.18

Mindre avvikelser och mindre fel

Den importerande partens tullmyndighet får inte avslå en ansökan om förmånlig tullbehandling på grund av mindre avvikelser mellan ursprungsförsäkran och de handlingar som lämnats in till tullkontoret eller mindre fel i ursprungsförsäkran.

ARTIKEL 3.19

Importörens kunskap

1. Den importerande parten får i sina lagar och andra författningar fastställa villkor för att avgöra vilka importörer som får ansöka om förmånlig tullbehandling på grundval av importörens kunskap.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska importörens kunskap om att en produkt har ursprungsstatus grundas på uppgifter som visar att produkten faktiskt anses ha ursprungsstatus och uppfyller kraven i detta kapitel för att få ursprungsstatus.

ARTIKEL 3.20

Krav på dokumentation

1. En importör som ansöker om förmånlig tullbehandling för en produkt som importeras till en part ska,
 - a) om ansökan om förmånsbehandling grundar sig på en ursprungsförsäkran, spara den ursprungsförsäkran som upprättats av exportören i minst tre år från dagen för ansökan om förmånlig tullbehandling av produkten, och

- b) om ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på importörens kunskap, spara informationen som visar att produkten uppfyller kraven i detta kapitel för att erhålla ursprungsstatus i minst tre år från och med dagen för ansökan om förmånlig tullbehandling.
2. En exportör som har upprättat en ursprungsförsäkran ska under minst fyra år efter det att den ursprungsförsäkran upprättades bevara kopior av den och all annan dokumentation som visar att produkten uppfyller de krav som anges i detta kapitel för att erhålla ursprungsstatus.
3. Den dokumentation som ska bevaras i enlighet med denna artikel får bevaras i elektroniskt format i enlighet med den importerande eller exporterande partens lagar och andra författningar, beroende på vad som är lämpligt.

ARTIKEL 3.21

Undantag från kraven rörande ursprungsförsäkran

1. Produkter som sänds som försändelser mellan privatpersoner eller som ingår i resandes personliga bagage ska godtas som ursprungsprodukter utan att det krävs någon ursprungsförsäkran, under förutsättning att importen av sådana produkter inte är av kommersiell karaktär, att det har försäkrats att produkterna uppfyller kraven i detta kapitel och att det inte finns något tvivel om denna försäkrans riktighet.

2. Import, som är tillfällig och endast består av produkter som är avsedda för mottagarnas eller de resandes eller deras familjers personliga bruk, ska inte betraktas som import baserat på handel om det, på grund av varornas art och mängd är uppenbart att de inte är avsedda för något kommersiellt ändamål, förutsatt att importen inte utgör en del av en serie importers som rimligen kan anses ha utförts i delar för att undvika kravet på en ursprungsförsäkran.
3. Det totala värdet av de produkter som avses i punkt 1 får inte överstiga 500 euro eller motsvarande belopp i partens valuta när det gäller försändelser, eller 1 200 euro eller motsvarande belopp i partens valuta när det gäller produkter som ingår i resandes personliga bagage.

ARTIKEL 3.22

Kontroll

1. Den importerande partens tullmyndighet får kontrollera en produkts ursprungsstatus eller huruvida de andra kraven i detta kapitel är uppfyllda på grundval av riskbedömningsmetoder, vilka kan inbegripa slumpmässigt urval. För denna kontroll får den importerande partens tullmyndighet skicka en begäran om upplysningar till den importör som ansökt om förmånlig tullbehandling enligt artikel 3.16.

2. Den importerande partens tullmyndighet som skickar en begäran enligt punkt 1 får inte begära mer än följande information avseende en produkts ursprung:

- a) Ursprungsförsäkran, om ansökan om förmånsbehandling baserades på en ursprungsförsäkran.
- b) Information om uppfyllandet av ursprungskriterier, närmare bestämt följande:
 - i) Om ursprungskriteriet är ”helt framställda”: den tillämpliga kategorin (till exempel skörd, gruvsdrift, fiske) och plats för tillverkning.
 - ii) Om ursprungskriteriet baseras på en ändrad klassificering enligt tulltaxan: en förteckning över alla icke-ursprungsmaterial, inbegripet deras klassificering enligt tulltaxan (i 2-, 4- eller 6-siffrigt format, beroende på ursprungskriterierna).
 - iii) Om ursprungskriteriet baseras på en värdemetod: slutprodukens värde och värdet av allt icke-ursprungsmaterial som använts vid tillverkningen.
 - iv) Om ursprungskriteriet baseras på vikt: slutprodukens vikt och vikten av det relevanta icke-ursprungsmaterial som använts i slutprodukten.
 - v) Om ursprungskriteriet baseras på en specifik produktionsprocess: en beskrivning av den specifika processen.

3. Vid inlämningen av de begärda uppgifterna får importören lägga till alla övriga uppgifter som den anser relevanta för kontrollen.
4. Om ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på en ursprungsförsäkran i enlighet med artikel 3.16.2 a som utfärdats av exportören ska importören tillhandahålla denna ursprungsförsäkran, men får svara den importerande partens tullmyndighet att de uppgifter som avses i punkt 2 b i denna artikel inte kan lämnas.
5. Om ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på importörens kunskap såsom avses i artikel 3.16.2 b får den importerande partens tullmyndighet som utför kontrollen, efter att ha begärt upplysningar enligt punkt 1 till den här artikeln, skicka ytterligare en begäran om upplysningar till importören om denna tullmyndighet anser att ytterligare uppgifter krävs för att kontrollera produktens ursprungsstatus eller huruvida de andra kraven i detta kapitel är uppfyllda. Den importerande partens tullmyndighet får om så är lämpligt begära specifik dokumentation och specifika uppgifter från importören.
6. Om den importerande partens tullmyndighet beslutar att tillfälligt avbryta beviljandet av förmånlig tullbehandling för de berörda produkterna i avvaktan på resultaten av en kontroll, kan den erbjuda importören att frigöra produkterna. Den importerande parten får, som ett villkor för ett sådant frigörande, kräva en garanti eller annan lämplig försiktighetsåtgärd. Ett avbrytande av förmånlig tullbehandling ska avslutas så snart som möjligt efter det att den importerande partens tullmyndighet har fastställt att de berörda produkterna har ursprungsstatus eller att övriga krav i detta kapitel är uppfyllda.

ARTIKEL 3.23

Administrativt samarbete

1. För att säkerställa en korrekt tillämpning av detta kapitel ska parterna, genom sina respektive tullmyndigheter, samarbeta med varandra för att kontrollera en produkts ursprungsstatus eller huruvida de övriga kraven i detta kapitel är uppfyllda.
2. Om en ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på en ursprungsförsäkran i enlighet med artikel 3.16.2 a får den importerande partens tullmyndighet som utför kontrollen, efter att ha begärt uppgifter från importören i enlighet med artikel 3.22.1, skicka en begäran om uppgifter till den exporterande partens tullmyndighet inom två år efter dagen för begäran om förmånlig tullbehandling, om den importerande partens tullmyndighet anser att ytterligare uppgifter behövs för att kontrollera produktens ursprungsstatus eller huruvida de andra kraven i detta kapitel är uppfyllda. Den importerande partens tullmyndighet får om så är lämpligt begära specifik dokumentation och specifika uppgifter från den exporterande partens tullmyndighet.
3. Den importerande partens tullmyndighet ska i den begäran som avses i punkt 2 inkludera följande uppgifter:
 - a) Ursprungsförsäkran eller en kopia av denna.
 - b) Uppgift om den tullmyndighet som lämnar begäran.

- c) Namnet på den exportör som ska kontrolleras.
 - d) Uppgift om föremålet för och omfattningen av kontrollen.
 - e) I tillämpliga fall, all relevant dokumentation.
4. Den exporterande partens tullmyndighet får i enlighet med den partens lagar och andra författningar genomföra sin kontroll genom att begära dokumentation från exportören och genom att begära alla slags underlag, eller genom ett besök i exportörens lokaler för att granska dokumentation och de anläggningar som används för att tillverka produkten.
5. Efter den begäran som avses i punkt 2 ska tullmyndigheten i den exporterande parten lämna följande uppgifter till den importerande partens tullmyndighet:
- a) Den dokumentation som begärts, om den är tillgänglig.
 - b) Ett yttrande rörande produktens ursprungsstatus.
 - c) En beskrivning av den produkt som kontrollerats och den klassificering enligt tulltaxan som är relevant för tillämpningen av ursprungsreglerna.
 - d) En beskrivning och en förklaring av tillverkningsprocessen som i tillräcklig mån styrker produktens ursprungsstatus.

- e) Information om hur kontrollen av produktens ursprungsstatus enligt punkt 4 genomfördes.
 - f) Styrkande dokumentation, i lämpliga fall.
6. Den exporterande partens tullmyndighet får inte överföra de uppgifter som avses i punkt 5 a eller 5 f till den importerande partens tullmyndighet utan exportörens samtycke.
7. Alla begärda uppgifter, inklusive eventuella styrkande handlingar och alla andra därtill hörande uppgifter om kontroll, bör helst utbytas elektroniskt mellan parternas tullmyndigheter.
8. Parterna ska via de samordnare som utsetts i enlighet med detta avtal ge varandra kontaktuppgifter till sina respektive tullmyndigheter, och eventuella ändringar av dessa inom 30 dagar efter en sådan ändring.

ARTIKEL 3.24

Ömsesidigt bistånd vid bedrägeribekämpning

Vid misstänkt överträdelse av detta kapitel ska parterna ge varandra ömsesidigt bistånd i enlighet med protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet.

ARTIKEL 3.25

Avslag på ansökan om förmånlig tullbehandling

1. Om inte annat följer av kraven i punkterna 3–5 får den importerande partens tullmyndighet avslå en ansökan om förmånlig tullbehandling om,

- a) inom tre månader efter begäran om information enligt artikel 3.22.1,
 - i) importören inte har lämnat något svar,
 - ii) i de fall ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på en ursprungsförsäkran i enlighet med artikel 3.16.2 a, ursprungsförsäkran inte har lämnats in, eller
 - iii) i de fall ansökan om förmånlig tullbehandling baseras på importörens kunskap enligt artikel 3.16.2 b, den information som importören lämnat är otillräcklig för att bekräfta produktens ursprungsstatus,
- b) inom tre månader efter begäran om ytterligare information enligt artikel 3.22.5,
 - i) importören inte har lämnat något svar, eller

- ii) de uppgifter som den exporterande partens tullmyndighet lämnat inte räcker till för att bekräfta att produkten har ursprungsstatus,
 - c) inom tio månader efter begäran om information enligt artikel 3.23.2,
 - i) den exporterande partens tullmyndighet inte lämnar något svar, eller
 - ii) de uppgifter som den exporterande partens tullmyndighet lämnat inte räcker till för att bekräfta produktens ursprungsstatus.
2. Den importerande partens tullmyndighet får avslå en ansökan om förmånlig tullbehandling om den importör som lämnat in ansökan inte uppfyller de andra krav som fastställs i detta kapitel än de som gäller produkters ursprungsstatus.
3. Om den importerande partens tullmyndighet har tillräckliga skäl för att avslå en ansökan om förmånlig tullbehandling enligt punkt 1 i denna artikel, och om den exporterande partens tullmyndighet har lämnat ett yttrande enligt artikel 3.23.5 b som bekräftar produkternas ursprungsstatus, ska den importerande partens tullmyndighet meddela den exporterande partens tullmyndighet sin avsikt att avslå ansökan om förmånlig tullbehandling inom två månader från mottagandet av det yttrandet.

4. Om ett sådant meddelande som avses i punkt 3 skickas ska på endera partens begäran samråd hållas, inom tre månader från dagen för meddelandet. Tidsfristen för samråd får förlängas från fall till fall genom ömsesidig överenskommelse mellan parternas tullmyndigheter. Samrådet får äga rum i enlighet med det förfarande som fastställs av underkommittén.

5. Vid utgången av tidsfristen för samråd ska den importerande partens tullmyndighet endast avslå ansökan om förmånlig tullbehandling om den inte kan bekräfta produktens ursprungsstatus och efter att ha gett importören rätt att bli hörd.

ARTIKEL 3.26

Konfidentialitet

1. Varje part ska i enlighet med sina lagar och andra författningar bevara konfidentialiteten för information som lämnats till den av den andra parten enligt detta kapitel och ska skydda denna information från att lämnas ut.

2. Information som den importerande partens myndigheter erhållit får bara användas av de myndigheterna vid tillämpning av detta kapitel.

3. Varje part ska säkerställa att konfidentiell information som samlats in enligt detta kapitel inte används för andra ändamål än administration och verkställighet av beslut och fastställanden som rör produkters ursprung och tullfrågor, såvida inte detta sker med tillstånd av den person eller den part som har lämnat den konfidentiella informationen.

4. Utan hinder av punkt 3 får en part tillåta att information som samlats in enligt detta kapitel används vid administrativa förfaranden, domstolsförfaranden eller domstolsliknande förfaranden som inletts till följd av bristande efterlevnad av de tullrelaterade lagar och andra författningar genom vilken detta kapitel genomförs. En part ska på förhand meddela all sådan användning till den person eller den part som lämnat den berörda informationen.

ARTIKEL 3.27

Återbetalningar och ansökan om förmånlig tullbehandling efter import

1. Varje part ska föreskriva att en importör efter import får ansöka om förmånlig tullbehandling och om återbetalning av eventuella överskjutande tullar som betalats för en produkt om

- a) importören inte ansökte om förmånlig tullbehandling vid importtillfället,
- b) ansökan görs senast två år efter importdagen, och
- c) den berörda produkten var berättigad till förmånlig tullbehandling när den importerades till partens territorium.

2. För att bli föremål för förmånlig tullbehandling baserat på en ansökan enligt punkt 1 får den importerande parten kräva att importören

- a) ansöker om förmånlig tullbehandling i enlighet med den importerande partens lagar och andra författningar,
- b) tillhandahåller ursprungsförsäkran, i tillämpliga fall, och
- c) uppfyller alla andra tillämpliga krav som anges i detta kapitel som om denne hade ansökt om förmånlig tullbehandling vid importtillfället.

ARTIKEL 3.28

Administrativa åtgärder och sanktioner

1. En part ska, när så är lämpligt och i enlighet med sina lagar och andra författningar, påföra administrativa åtgärder och sanktioner på en person som upprättar en handling eller låter upprätta en handling som innehåller oriktiga uppgifter i syfte att erhålla förmånlig tullbehandling för en produkt eller som inte uppfyller kraven i

- a) artikel 3.20,
- b) artikel 3.23.4 genom att inte tillhandahålla bevis eller vägra ett besök, eller

- c) artikel 3.17.2 genom att inte korrigera en ansökan om förmånlig tullbehandling som gjorts i tulldeklarationen, och i lämpliga fall betala tullen om den ursprungliga begäran om förmånlig tullbehandling var baserad på oriktiga uppgifter.
2. Parten ska beakta artikel 6.3.6 i WTO-avtalet om förenklade handelsprocedurer i det fall en importör frivilligt korrigerar en ansökan om förmånlig tullbehandling innan denne mottar en begäran om kontroll, i enlighet med den partens lagar och andra författningar.

AVSNITT C

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 3.29

Ceuta och Melilla

1. Vid tillämpning av detta kapitel ska för Europeiska unionens vidkommande begreppet ”part” inte omfatta Ceuta och Melilla.

2. Produkter med ursprung i Chile ska, när de importeras till Ceuta och Melilla, i alla avseenden ges samma tullbehandling enligt detta avtal som den som ges produkter med ursprung i Europeiska unionens tullområde enligt protokoll 2 till akten för anslutning av Konungariket Spanien och Portugisiska republiken till Europeiska unionen. Chile ska vid import av produkter som omfattas av detta avtal och har ursprung i Ceuta och Melilla tillämpa samma tullbehandling som den som tillämpas på produkter som importeras från och har ursprung i Europeiska unionen.
3. Ursprungsreglerna och ursprungsförfarandena enligt detta kapitel gäller i tillämpliga delar för produkter som exporteras från Chile till Ceuta och Melilla och för produkter som exporteras från Ceuta och Melilla till Chile.
4. Ceuta och Melilla ska anses som ett enda territorium.
5. Artikel 3.3 ska tillämpas på import och export av produkter mellan Europeiska unionen, Chile och Ceuta och Melilla.
6. Exportören ska ange ”Chile” eller ”Ceuta och Melilla” i fält 3 i texten till ursprungsförsäkran i bilaga 3-C, beroende på produktens ursprung.
7. Konungariket Spaniens tullmyndighet ska ansvara för tillämpningen av denna artikel i Ceuta och Melilla.

ARTIKEL 3.30

Ändringar

Handelsrådet får anta beslut om ändring av detta kapitel och bilagorna 3-A–3-E i enlighet med artikel 33.1.6 a.

ARTIKEL 3.31

Underkommittén för tullar, förenklade handelsprocedurer och ursprungsregler

1. Underkommittén för tullar, förenklade handelsprocedurer och ursprungsregler (*underkommittén*), upprättad i enlighet med artikel 33.4.1, ska bestå av företrädare för parterna med ansvar för tullfrågor.
2. Underkommittén ska ansvara för att detta kapitel genomförs och tillämpas på ett ändamålsenligt sätt.
3. Vid tillämpningen av detta kapitel ska underkommittén ha följande uppgifter:
 - a) Vid behov göra översyner och lämna lämpliga rekommendationer till handelskommittén angående
 - i) genomförandet och tillämpningen av detta kapitel, och

- ii) varje ändring av detta kapitel och bilagorna 3-A till 3-E som föreslås av en part.
- b) Lägga fram förslag för handelskommittén om antagande av förklarande anmärkningar för att underlätta tillämpningen av detta kapitel.
- c) Behandla varje annan fråga som berör detta kapitel i enlighet med vad parterna överenskommit.

ARTIKEL 3.32

Produkter under transitering eller i lager

Parterna får tillämpa detta avtal på produkter som uppfyller kraven i detta kapitel och som på den dag då detta avtal träder i kraft är under transitering eller i tillfällig lagring i tullager eller i frizoner i Europeiska unionen eller Chile, förutsatt att en ursprungsförsäkran lämnas till den importerande partens tullmyndigheter.

ARTIKEL 3.33

Förklarande anmärkningar

Förklarande anmärkningar gällande tolkning, tillämpning och förvaltning av detta kapitel finns i bilaga 3-E.

KAPITEL 4

FÖRENKLING AV TULLFÖRFARANDEN OCH HANDELSPROCEDURER

ARTIKEL 4.1

Mål

1. Parterna erkänner vikten av förenkling av tullförfaranden och handelsprocedurer mot bakgrund av den växande världshandeln.
2. Parterna erkänner att internationella handels- och tullinstrument samt handels- och tullstandarder utgör grunden för krav och förfaranden med avseende på import, export och transitering.
3. Parterna erkänner att deras lagar och andra författningar på tullområdet ska vara icke-diskriminerande och att tullförfaranden ska baseras på moderna metoder och ändamålsenliga kontroller för att bekämpa bedrägeri, skydda konsumenternas hälsa och främja legitim handel. Varje part bör regelbundet se över sina lagar och andra författningar samt förfaranden på tullområdet. Parterna erkänner också att deras tullförfaranden inte får vara mer administrativt betungande eller begränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå legitima mål och att de ska tillämpas på ett förutsägbart, konsekvent och transparent sätt.

4. Parterna är överens om att stärka sitt samarbete inom detta område för att säkerställa att relevanta lagar och andra författningar samt förfaranden på tullområdet, liksom de behöriga myndigheternas administrativa kapacitet, uppfyller målen om förenklade handelsprocedurer samtidigt som en effektiv tullkontroll säkerställs.

ARTIKEL 4.2

Definitioner

I detta kapitel avses med *tullmyndighet*

- a) för Chiles vidkommande, *Servicio Nacional de Aduanas* (den nationella tullmyndigheten) eller dess efterträdare, och
- b) för Europeiska unionens vidkommande, kommissionens avdelningar med ansvar för tullfrågor samt de tullförvaltningar och andra myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för tillämpning och verkställighet av lagar och andra författningar på tullområdet.

ARTIKEL 4.3

Tullsamarbete

1. Parterna ska genom sina respektive behöriga myndigheter samarbeta i tullfrågor för att säkerställa att de mål som anges i artikel 4.1 uppnås.

2. Parterna ska utveckla samarbetet, bland annat genom att
 - a) utbyta information om lagar och andra författningar på tullområdet, deras tillämpning och tullförfaranden, i synnerhet vad gäller
 - i) förenkling och modernisering av tullförfaranden,
 - ii) tullmyndigheternas kontroll av skyddet för immateriella rättigheter,
 - iii) underlättande av transitering och omlastning,
 - iv) förbindelser med näringslivet. och
 - v) säkerhet i leveranskedjan och riskhantering,
 - b) samarbeta om tullrelaterade aspekter av att trygga och främja den internationella leveranskedjan för handel i enlighet med Världstullorganisationens (*WCO*) Safe-ramverk av standarder för att säkra och underlätta världshandeln, som antogs i juni 2005,
 - c) överväga utvecklingen av gemensamma initiativ som rör import, export och andra tullförfaranden, inbegripet utbyte av bästa praxis och tekniskt bistånd, och säkerställa tillhandahållandet av en effektiv tjänst till näringslivet. Detta samarbete kan omfatta utbyten rörande tulllaboratorier, utbildning av tulltjänstemän och ny teknik för tullkontroller och tullförfaranden,

- d) stärka sitt samarbete på tullområdet inom internationella organisationer såsom WTO och WCO,
- e) införa, där så är relevant och lämpligt, ett ömsesidigt erkännande av program för godkända ekonomiska aktörer, inbegripet likvärdiga åtgärder för förenklade handelsprocedurer,
- f) utföra utbyten om riskhanteringstekniker, riskstandarder och säkerhetskontroller för att, så långt det är praktiskt möjligt, fastställa minimistandarder för riskhanteringstekniker och därtill hörande krav och program,
- g) sträva efter att harmonisera sina uppgiftskrav för import och export och andra tullförfaranden genom att införa gemensamma standarder och dataelement i enlighet med WCO:s tulldatamodell,
- h) dela med sig av sina respektive erfarenheter av att utveckla och införa sina system med en enda kontaktpunkt och, i lämpliga fall, utarbeta gemensamma uppsättningar dataelement för dessa system,
- i) upprätthålla en dialog mellan sina respektive politiska experter för att främja förhandsbeskedens nytta, ändamålsenlighet och tillämplighet för tullmyndigheter och näringsidkare, och

j) när så är relevant och lämpligt, genom strukturerad och återkommande kommunikation mellan sina tullmyndigheter utbyta vissa kategorier av tullrelaterad information för särskilda ändamål, närmare bestämt förbättrad riskhantering och ändamålsenliga tullkontroller, med inriktning på varor som är utsatta för risk när det gäller uppbörd av intäkter eller skydd och säkerhet, samt underlättande av legitim handel. Detta utbyte ska inte påverka det informationsutbyte som kan äga rum mellan parterna i enlighet med protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet.

3. Varje utbyte av information mellan parterna i enlighet med detta kapitel ska i tillämpliga delar omfattas av kraven på konfidentiell information och skydd av personuppgifter enligt artikel 12 i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet samt omfattas av alla krav på konfidentialitet och integritetsskydd som fastställs i parternas lagar och andra författningar.

ARTIKEL 4.4

Ömsesidigt administrativt bistånd

Parterna ska ge varandra ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor i enlighet med protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet.

ARTIKEL 4.5

Lagar och andra författningar samt förfaranden på tullområdet

1. Varje part ska säkerställa att deras lagar och andra författningar samt förfaranden på tullområdet
 - a) baseras på internationella instrument och standarder på tull- och handelsområdet, inbegripet den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som utfärdades i Bryssel den 14 juni 1983, samt WCO:s Safe-ramverk av standarder för att säkra och underlätta världshandeln och WCO:s tulldatamodell, och, i tillämpliga fall, de väsentliga delarna av den reviderade Kyotokonventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden som upprättades i Kyoto den 18 maj 1973 och antogs av Världstullorganisationens råd i juni 1999,
 - b) baseras på skydd och underlättande av legitim handel genom ändamålsenlig tillsyn och efterlevnad av lagstiftningskrav, och
 - c) är proportionella och icke-diskriminerande för att undvika onödiga bördor för ekonomiska aktörer, möjliggöra ytterligare lättnader för aktörer med en hög grad av efterlevnad, inbegripet gynnsam behandling med avseende på tullkontroller innan varor frigörs, och säkerställa skyddsåtgärder mot bedrägerier och olaglig eller skadlig verksamhet.

2. I syfte att förbättra arbetsmetoder och säkerställa icke-diskriminering, transparens, effektivitet, integritet och ansvarsskyldighet i tullverksamheten ska varje part
- a) förenkla och se över krav och formaliteter om så är möjligt, i syfte att garantera ett snabbt frigörande och en snabb klarering av varor,
 - b) arbeta för en ytterligare förenkling och standardisering av de uppgifter och den dokumentation som tullen och andra organ behöver för att minska de tids- och kostnadsrelaterade bördorna för aktörer, inbegripet små och medelstora företag, och
 - c) säkerställa att de högsta integritetsstandarder upprätthålls, genom tillämpning av åtgärder som återspeglar principerna i de relevanta internationella konventionerna och instrumenten på detta område.

ARTIKEL 4.6

Frigörande av varor

Varje part ska säkerställa att dess tullmyndigheter, gränsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter

- a) möjliggör ett snabbt frigörande av varor inom en period som inte är längre än vad som krävs för att säkerställa efterlevnaden av dess tullagstiftning och andra handelsrelaterade lagar och andra författningar samt formaliteter,

- b) föreskriver elektronisk inlämning och behandling i förväg av dokumentation och annan begärd information före varornas ankomst,
- c) möjliggör frigörande av varor innan det slutgiltiga fastställandet av tullar, skatter, avgifter och pålagor, med förbehåll för att det ställs en garanti, om detta krävs i dess lagar och andra författningar, för att säkra den slutgiltiga betalningen, och
- d) ger vederbörlig prioritet åt lättfördärvliga varor vid planering och utförande av de undersökningar som kan krävas.

ARTIKEL 4.7

Förenklade tullförfaranden

Varje part ska anta eller bibehålla åtgärder som gör det möjligt för aktörer som uppfyller kriterier angivna i dess lagar och andra författningar att dra nytta av ytterligare förenkling av tullförfaranden. Sådana åtgärder kan omfatta tulldeklARATIONER som innehåller reducerade datauppsättningar eller styrkande handlingar, eller periodiska tulldeklARATIONER för fastställande och betalning av tullar och skatter som täcker flera importtransaktioner inom en viss period efter det att de importerade varorna frigjorts, eller andra förfaranden som möjliggör ett påskyndat frigörande av vissa sändningar.

ARTIKEL 4.8

Godkända ekonomiska aktörer

1. Varje part ska upprätta eller bibehålla ett partnerskapsprogram för förenklade handelsprocedurer för ekonomiska aktörer som uppfyller särskilda kriterier (*godkända ekonomiska aktörer*).
2. De särskilda kriterierna för att betraktas som godkända ekonomiska aktörer ska vara kopplade till efterlevnad eller risk för bristande efterlevnad av de krav som anges i varje parts lagar, författningar eller förfaranden. De särskilda kriterierna ska offentliggöras och kan omfatta
 - a) frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör hans eller hennes ekonomiska verksamhet,
 - b) den sökandes uppvisande av en hög grad av kontroll över sin verksamhet och över varuflödet, genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga tullkontroller,
 - c) ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag,

- d) styrkt kompetens eller styrkta yrkeskvalifikationer som har ett direkt samband med den verksamhet som bedrivs, och
- e) lämpliga säkerhets- och skyddsnormer.

3. De särskilda kriterier som avses i punkt 2 får inte utformas eller tillämpas på ett sådant sätt att de medför eller skapar godtycklig eller oberättigad diskriminering mellan ekonomiska aktörer som verkar under samma förhållanden, och ska tillåta deltagande av små och medelstora företag.

4. Det partnerskapsprogram för förenklade handelsprocedurer som avses i punkt 1 ska omfatta följande fördelar:

- a) Låga dokumentations- och datakrav, om så är lämpligt.
- b) Lägre frekvens av fysiska inspektioner och påskyndade undersökningar, om så är lämpligt.
- c) Förenklade förfaranden för frisläppande och snabb övergång till fri omsättning, om så är lämpligt.
- d) Användning av garantier, inklusive, i tillämpliga fall, heltäckande eller reducerade garantier.
- e) Kontroll av varorna i den godkända ekonomiska aktörens lokaler eller på någon annan plats som godkänts av tullmyndigheterna.

5. Det partnerskapsprogram för förenklade handelsprocedurer som avses i punkt 1 får också omfatta ytterligare fördelar, såsom

- a) uppskjuten betalning av tullar, skatter, pålagor och avgifter,
- b) en enda tulldeklaration för all import eller export inom en viss tidsperiod, eller
- c) tillgång till en särskild kontaktpunkt som kan tillhandahålla bistånd i tullfrågor.

ARTIKEL 4.9

Data- och dokumentationskrav

1. Varje part ska säkerställa att import-, export- och transiteringsformaliteter, data- och dokumentationskrav

- a) antas och tillämpas i syfte att snabbt frigöra varor, förutsatt att villkoren för frigörandet är uppfyllda,
- b) antas och tillämpas på ett sätt som syftar till att minska näringsidkarnas och aktörernas tid och efterlevnadskostnader,

- c) utgörs av det minst handelsbegränsande alternativet, om två eller flera alternativ var rimligt tillgängliga för att uppnå det eller de aktuella politiska målen, och
 - d) inte behålls, inte ens delvis, om de inte längre är nödvändiga.
2. Varje part ska tillämpa gemensamma tullförfaranden och använda enhetlig tulldokumentation för frigörande av varor i hela sitt tullområde.

ARTIKEL 4.10

Användning av informationsteknik och elektroniska betalningar

1. Varje part ska använda sig av informationsteknik som påskyndar förfarandena för frigörande av varor för att underlätta handeln mellan parterna.
2. Varje part ska
- a) på elektronisk väg tillhandahålla de tullformulär som behövs för import, export och transitering av varor,
 - b) godkänna att en tulldeklaration lämnas in i elektroniskt format,

- c) upprätta ett system för elektroniskt utbyte av tullinformation med sina aktörer på handelsområdet,
 - d) främja elektroniskt utbyte av data mellan aktörer och tullmyndigheter samt andra relaterade organ, och
 - e) använda elektroniska riskhanteringssystem för bedömning och målinriktning som gör det möjligt för tullmyndigheterna att rikta in sina inspektioner på högriskvaror och som underlättar frigörande och förflyttning av lågriskvaror.
3. Varje part ska anta eller bibehålla förfaranden som möjliggör alternativet med elektronisk betalning för tullar, skatter, pålagor och avgifter som tas ut av tullmyndigheterna vid import och export.

ARTIKEL 4.11

Riskhantering

1. Varje part ska anta eller bibehålla ett riskhanteringssystem för tullkontroll.
2. Varje part ska utforma och tillämpa riskhanteringen på ett sådant sätt att godtycklig eller oerättigad diskriminering eller förtäckta restriktioner för den internationella handeln undviks.

3. Varje part ska koncentrera tullkontroller och andra relevanta gränskontroller på högrisksändningar och påskynda frigörandet av lågrisksändningar. Varje part får inom ramen för sin riskhantering och på slumpmässig basis välja ut sändningar för sådana kontroller.
4. Varje part ska basera riskhanteringen på en riskbedömning med hjälp av lämpliga urvalskriterier.

ARTIKEL 4.12

Granskning efter klarering

1. För att påskynda varors frigörande ska varje part anta eller bibehålla granskning efter klarering för att säkerställa att dess tullagstiftning och andra handelsrelaterade lagar och författningar efterlevs.
2. Varje part ska utföra sådana granskningar efter klarering på ett riskbaserat sätt.
3. Varje part ska utföra sådana granskningar efter klarering på ett transparent sätt. Om en granskning genomförs och slutgiltiga resultat har uppnåtts ska parten utan dröjsmål underrätta den person vars dokumentation granskas om resultaten, skälen till resultaten samt den personens rättigheter och skyldigheter.
4. Parterna medger att den information som erhålls under en granskning efter klarering kan användas i ytterligare administrativa eller rättsliga förfaranden.

5. Varje part ska, om det är praktiskt genomförbart, använda resultaten av granskningar efter klarering i riskhanteringssyften.

ARTIKEL 4.13

Transparens

1. Parterna erkänner vikten av att hålla regelbundna samråd i god tid med företrädare för näringslivet om förslag till lagstiftning och allmänna förfaranden som rör tull- och handelsfrågor. I detta syfte ska varje part sörja för lämpliga samråd mellan förvaltningarna och näringslivet.
2. Varje part ska säkerställa att deras respektive tullar och därtill hörande krav och förfaranden fortsatt tillgodoser näringslivets behov, följer bästa praxis och förblir så lite begränsande för handeln som möjligt.
3. Varje part ska sörja för lämpliga regelbundna samråd mellan gränsmyndigheter och näringsidkare eller andra intressenter inom sitt territorium.

4. Varje part ska omgående offentliggöra på ett icke-diskriminerande och tillgängligt sätt, inbegripet

online och innan de börjar tillämpas, nya lagar och andra författningar som rör tullar och handelslättnader samt ändringar och tolkningar av dessa lagar och andra författningar. Dessa lagar och andra författningar samt ändringar och tolkningar av dem ska omfatta sådana som rör följande:

- a) Förfaranden för import, export och transitering (inklusive förfaranden vid hamnar, flygplatser och andra införselställen) samt nödvändiga formulär och handlingar.
- b) Tillämpliga tullar och skatter av alla slag som påförs vid eller i samband med import eller export.
- c) Pålagor och avgifter som påförs av eller för statliga organs räkning vid eller i samband med import, export eller transitering.
- d) Regler för klassificering eller värdering av produkter för tulländamål.
- e) Lagar, andra författningar och administrativa beslut med allmän giltighet som avser ursprungsregler.
- f) Begränsningar eller förbud avseende import, export eller transitering.
- g) Bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av formaliteter vid import, export eller transitering.

- h) Avtal eller delar av avtal med ett eller flera länder avseende import, export eller transitering.
- i) Förfaranden för förvaltning av tullkvoter.
- j) Öppettider och arbetsrutiner vid tullkontor i hamnar och vid gränsövergångsställen.
- k) Kontaktpunkter för förfrågningar om information.
- l) Andra relevanta meddelanden av administrativ karaktär med avseende på ovanstående.

5. Varje part ska säkerställa att det föreligger en rimlig tidsperiod mellan offentliggörandet¹ av nya eller ändrade lagar, förfaranden och avgifter eller pålagor och deras ikraftträdande.

6. Varje part ska upprätta eller upprätthålla en eller flera informationspunkter som ska besvara rimliga frågor från myndigheter, aktörer och andra berörda parter om tullfrågor och andra handelsrelaterade frågor. Informationspunkterna ska svara på frågor inom en rimlig tidsperiod som fastställs av varje part, vilken kan variera beroende på frågans art eller komplexitet. En part ska inte kräva någon betalning för att besvara frågor från den andra parten eller för att tillhandahålla efterfrågade formulär och handlingar.

¹ För tydlighetens skull påpekas att offentliggörandet avser att göra lagar och andra författningar tillgängliga för allmänheten.

ARTIKEL 4.14

Förhandsbesked

1. I denna artikel avser ett *förhandsbesked* ett skriftligt beslut som lämnas till en sökande före importen av en vara som omfattas av ansökan och som fastställer vilken slags behandling parten vid tidpunkten för importen ska bevilja varan när det gäller
 - a) varans klassificering enligt tulltaxan,
 - b) varans ursprung, och
 - c) alla andra frågor som parterna kommer överens om.
2. Varje part ska utfärda ett förhandsbesked genom sina tullmyndigheter. Detta förhandsbesked ska utfärdas på ett rimligt och tidsbegränsat sätt till en sökande som har lämnat in en skriftlig begäran, inklusive i elektroniskt format, som innehåller all nödvändig information i enlighet med den utfärdande partens lagar och andra författningar.
3. Förhandsbeskedet ska vara giltigt i minst tre år från och med den dag det träder i kraft, såvida inte den lagstiftning, de fakta eller de omständigheter som låg till grund för det ursprungliga förhandsbeskedet har ändrats.

4. En part får vägra att utfärda ett förhandsbesked om de fakta och omständigheter som ligger till grund för förhandsbeskedet är föremål för en administrativ eller rättslig översyn, eller om ansökan inte har samband med någon planerad användning av förhandsbeskedet. Om en part inte utfärdar ett förhandsbesked ska den omgående informera sökanden skriftligen och därvid ange relevanta sakförhållanden och skälen för sitt beslut.

5. Varje part ska offentliggöra åtminstone följande:

- a) De krav som gäller för ansökan om förhandsbesked, inklusive vilka uppgifter som ska lämnas och i vilken form.
- b) Den tid inom vilken parten kommer att utfärda ett förhandsbesked.
- c) Förhandsbeskedets giltighetstid.

6. Om en part återkallar, ändrar eller ogiltigförklarar ett förhandsbesked ska den skriftligen informera sökanden och ange relevanta faktiska omständigheter och skälen för sitt beslut. En part får återkalla, ändra eller ogiltigförklara ett förhandsbesked med retroaktiv verkan endast om förhandsbeskedet grundades på ofullständiga, oriktiga, falska eller vilseledande uppgifter från den sökande.

7. Ett förhandsbesked som utfärdats av en part ska vara bindande för denna part med avseende på sökanden. Förhandsavgörandet ska också vara bindande för sökanden.

8. Varje part ska, på skriftlig begäran från sökanden, granska ett förhandsbesked eller ett beslut om att återkalla, ändra eller ogiltigförklara det förhandsbeskedet.

9. Varje part ska, med förbehåll för sekretesskraven i sina lagar och andra författningar, offentliggöra de väsentliga delarna av sina förhandsbesked, även online.

ARTIKEL 4.15

Transitering och omlastning

1. Varje part ska säkerställa att transitering genom och omlastning på dess territorium främjas och kontrolleras på ett ändamålsenligt sätt.

2. Varje part ska främja och införa regionala system för transitering i syfte att förenkla handeln.

3. Varje part ska säkerställa samarbetet och samordningen mellan sina berörda myndigheter och relevanta organ för att underlätta transiteringstrafiken.

4. Under förutsättning att alla lagstadgade krav är uppfyllda ska varje part tillåta att varor avsedda för import förflyttas inom dess territorium under tullkontroll från ett importtullkontor till ett annat tullkontor på dess territorium, varifrån varorna ska frigöras eller tullklareras.

ARTIKEL 4.16

Tullombud

1. En part får inte införa obligatorisk användning av tullombud som ett krav för att aktörer ska fullgöra sina skyldigheter när det gäller import, export och transitering av varor.
2. Varje part ska offentliggöra sina åtgärder vad gäller användning av tullombud.
3. Parterna ska tillämpa transparenta, icke-diskriminerande och proportionella regler om och när tillstånd beviljas för tullombud.

ARTIKEL 4.17

Kontroll före sändning

Parterna får inte kräva obligatoriska kontroller före sändning enligt definitionen i avtalet om kontroll före skeppning i bilaga 1A till WTO-avtalet, eller andra kontroller som genomförs av privata företag på bestämmelseorten före tullklarering.

ARTIKEL 4.18

Överklaganden

1. Varje part ska föreskriva effektiva, snabba, icke-diskriminerande och lättillgängliga förfaranden som garanterar rätten till överklagande av administrativa åtgärder, avgöranden och beslut av tullmyndigheter eller andra behöriga myndigheter som påverkar importen och exporten av varor eller varor i transit.
2. Överklagandeförfaranden kan inbegripa administrativ omprövning utförd av tillsynsmyndigheten och rättslig prövning av beslut som fattas på administrativ nivå i enlighet med en parts lagar och andra författningar.
3. Varje person som har ansökt hos tullmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter om ett beslut och som inte har erhållit något beslut om den ansökan inom den relevanta tidsfristen ska också ha rätt att överklaga.
4. Varje part ska säkerställa att dess tullmyndigheter eller andra behöriga myndigheter informerar personer till vilka administrativa beslut utfärdas om skälen till dessa beslut för att vid behov underlätta användningen av överklagandeförfaranden.

ARTIKEL 4.19

Sanktioner

1. Varje part ska säkerställa att dess lagar och andra författningar på tullområdet föreskriver att sanktioner som utdöms för överträdelser av tullrelaterade lagar och andra författningar eller förfarandemässiga krav är proportionella och icke-diskriminerande.
2. Varje part ska säkerställa att varje sanktion som åläggs för överträdelse av dess lagar eller andra författningar eller förfarandemässiga krav på tullområdet endast åläggs den person som är juridiskt ansvarig för överträdelsen.
3. Varje part ska säkerställa att den sanktion som utdöms beror på fakta och omständigheterna i fallet och står i proportion till överträdelsens omfattning och allvar. Varje part ska undvika incitament för, eller intressekonflikter i samband med, bedömningen och uppbörden av sanktioner.
4. Varje part uppmuntras att betrakta ett förhandsutlämnande till en tullmyndighet om omständigheterna rörande en överträdelse av tullrelaterade lagar och andra författningar eller förfarandemässiga krav som en potentiellt förmildrande omständighet när en sanktion fastställs.
5. Om en part ålägger sanktioner för en överträdelse av sina tullrelaterade lagar och andra författningar eller förfarandemässiga krav ska den tillhandahålla en skriftlig förklaring till den person som åläggs sanktionen innehållande uppgifter om överträdelsens art och enligt vilken tillämplig lagstiftning eller annan författning eller vilket tillämpligt förfarande sanktionsbeloppet eller sanktionstaxan för överträdelsen har ålagts.

ARTIKEL 4.20

Underkommittén för tullar, förenklade handelsprocedurer och ursprungsregler

1. Underkommittén för tullar, förenklade handelsprocedurer och ursprungsregler (*underkommittén*) upprättas i enlighet med artikel 33.4.1.
2. Underkommittén ska säkerställa ett korrekt genomförande av detta kapitel, av behöriga myndigheters upprätthållande av skyddet för immateriella rättigheter vid gränserna i enlighet med underavsnitt 2 i avsnitt C i kapitel 25, av protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor till det här avtalet och av eventuella ytterligare tullrelaterade bestämmelser som överenskommits mellan parterna, och ska granska alla frågor som uppstår vid tillämpningen av dem.
3. Underkommitténs uppgifter ska bland annat vara att
 - a) övervaka tillämpningen och förvaltningen av detta kapitel och bilaga 3,
 - b) tillhandahålla ett forum för samråd och diskussioner i alla tullfrågor, särskilt tullförfaranden, tullvärdeberäkning, tulltaxeordningar, tullnomenklatur, tullsamarbete och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor,
 - c) tillhandahålla ett forum för samråd och diskussion av frågor som rör ursprungsregler och administrativt samarbete, samt gränsåtgärder för immateriella rättigheter, och

d) förbättra samarbetet vad gäller utveckling, tillämpning och genomförande av tullförfaranden, ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, ursprungsregler och administrativt samarbete.

4. Underkommittén får avge rekommendationer i frågor som omfattas av punkt 2. Handelsrådet eller handelskommittén ska ha befogenhet att anta beslut om ömsesidigt erkännande av riskhanteringsmetoder, riskstandarder, säkerhetskontroller och partnerskapsprogram för underlättande av handel, inbegripet aspekter såsom dataöverföring och ömsesidigt avtalade förmåner.

ARTIKEL 4.21

Tillfällig införsel

1. I denna artikel avses med ”tillfällig införsel” det tullförfarande enligt vilket vissa varor, inbegripet transportmedel, kan föras in i ett tullområde och villkorligt befrias från betalning av importtullar och skatter och utan att det tillämpas importförbud eller importrestriktioner av ekonomisk karaktär. Dessa varor måste importeras för ett särskilt ändamål och måste vara avsedda för återexport inom en viss tid utan att ha genomgått någon förändring utöver normal värdeminskning på grund av deras användning.

2. Varje part ska bevilja tillfällig införsel, med fullständig, villkorad befrielse från importtullar och skatter och utan tillämpning av importrestriktioner eller importförbud av ekonomisk karaktär¹, i enlighet med dess lagar och andra författningar, för följande varor:

- a) Varor som ska visas eller användas på utställningar, mässor, möten eller liknande evenemang, dvs. varor avsedda att visas eller demonstreras vid ett evenemang; varor som är avsedda att användas i samband med visning av utländska produkter vid ett evenemang; och utrustning, inbegripet tolkutrustning, ljud- och bildinspelningsapparater och filmer av pedagogisk, vetenskaplig eller kulturell karaktär avsedda att användas vid internationella möten, konferenser eller kongresser; samt varor som vid sådana evenemang har erhållits från varor som hänförts till tillfällig införsel. Varje part får kräva att ett statligt tillstånd eller en garanti eller deposition utfärdas innan evenemanget äger rum.

¹ För tydlighetens skull påpekas att den tillfälliga införsel av varor som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och som förs in i Chile från Europeiska unionen inte ska vara föremål för den avgift som fastställs i artikel 107 i Chiles tullförordning (*Ordenanza de Aduanas*), som återfinns i finansministeriets dekret nr 30, Chiles officiella tidning, den 4 juni 2005 (*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 4 de junio de 2005*).

- b) Professionell utrustning, dvs. utrustning för pressen eller radio- eller tv-sändningsutrustning som är nödvändig för representanter för pressen eller för radio- eller tv-organisationer som besöker ett annat lands territorium i rapporteringssyfte eller för att sända eller spela in material för särskilda program; kinematografisk utrustning som är nödvändig för en person som besöker ett annat lands territorium för att framställa en eller flera särskilda filmer; all annan utrustning för handels- eller yrkesverksamhet som är nödvändig för en person som besöker ett annat lands territorium för att utföra en särskild uppgift, i den mån den inte ska användas vid industriell tillverkning eller förpackning av varor eller, med undantag för handverktyg, för att utvinna naturtillgångar, för konstruktion, reparation eller underhåll av byggnader eller för schaktning och liknande projekt; hjälputrustning och tillbehör till den utrustning som avses ovan; samt komponenter som importeras för reparation av yrkesmässig utrustning som tillfälligt införs.
- c) Varor som importeras i samband med en kommersiell transaktion men vars import inte i sig utgör en kommersiell transaktion, såsom förpackningar som importeras fyllda för att återexporteras tomma eller fyllda, eller som importeras tomma för att återexporteras fyllda; containrar, oavsett om de är fyllda med varor eller inte, och tillbehör och utrustning för tillfälligt införda containrar, som antingen importeras tillsammans med en container som ska återexporteras separat eller tillsammans med en annan container, eller importeras separat för återexport tillsammans med en container samt delar avsedda för reparation av containrar som beviljats tillfällig införsel; pallar; varuprover; reklamfilmer.

- d) Varor som importeras uteslutande för utbildningsändamål, vetenskapliga eller kulturella ändamål, såsom vetenskaplig utrustning, pedagogiskt material, välfärdsmateriel för sjöfolk och alla andra varor som importeras i samband med utbildningsverksamhet, vetenskaplig eller kulturell verksamhet; reservdelar till vetenskaplig utrustning och pedagogiskt material som har beviljats tillfällig införsel; och verktyg som är särskilt konstruerade för underhåll, kontroll, mätning eller reparation av sådan utrustning.
- e) Personliga tillhörigheter, dvs. alla artiklar, nya eller begagnade, som en resenär rimligen kan behöva för sitt personliga bruk under resan, med beaktande av alla omständigheter under resan, men med undantag av alla varor som importeras i kommersiellt syfte; och varor som importeras för sportändamål, såsom sportartiklar och andra artiklar för resenärers bruk vid sporttävlingar eller uppvisningar eller vid träning som äger rum i territoriet för den tillfälliga införseln.
- f) Turistrekla, dvs. varor som ska uppmuntra allmänheten att besöka främmande länder, särskilt i syfte att delta i kulturella, religiösa, turistiska, idrottsliga eller yrkesmässiga möten eller uppvisningar som äger rum där. Varje part får kräva att en garanti eller deposition lämnas för dessa varor.
- g) Varor som importeras för humanitära ändamål, dvs. medicinsk och kirurgisk utrustning och laboratorieutrustning samt nödhjälpsförsändelser, såsom fordon och andra transportmedel, filter, tält, monteringshus eller andra varor för grundläggande behov, som vidarebefordras som stöd till dem som drabbats av naturkatastrofer och liknande katastrofer.

- h) Djur som importeras för särskilda ändamål, såsom polishundar eller polishästar, spårhundar, ledarhundar, räddningshundar, deltagande i shower, utställningar, tävlingar eller uppvisningar, underhållning, såsom cirkusdjur, turnéer, inklusive resenärers sällskapsdjur, utförande av arbets- eller transportuppdrag, eller medicinsk användning, såsom leverans av ormgift.

3. Varje part ska i enlighet med sina lagar och andra författningar¹ godta tillfällig införsel av de varor som avses i punkt 2 samt, oberoende av deras ursprung, ATA-carneter som utfärdats i den andra parten i enlighet med konventionen om tillfällig införsel, upprättad i Istanbul den 26 juni 1990, som påtecknats i den andra parten och som garanteras av en sammanslutning som ingår i den internationella garantikedjan, som certifierats av de behöriga myndigheterna och som är giltiga i den importerande partens tullområde.

¹ För tydlighetens skull påpekas att ATA-carneterna för Chiles vidkommande ska godtas i enlighet med utrikesministeriets dekret nr 103 från 2004 (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*) om antagande av ”Konventionen om temporär import och dess bilagor A, B1, B2 och B3 med vederbörligt angivande av förbehållen”, samt ändringarna av denna.

ARTIKEL 4.22

Reparerade varor

1. I denna artikel avses med *reparation* varje förädlingsprocess som utförs med avseende på en vara för att avhjälpa ett funktionsfel eller materiella skador och som innebär att varan återställs till sin ursprungliga funktion, eller som utförs för att säkerställa att varan uppfyller de tekniska kraven för användning, och utan vilken varan inte längre skulle kunna användas på normalt sätt för de ändamål den var avsedd för. Reparationen omfattar återställande och underhåll men inte bearbetning eller behandling som
 - a) förstör varans grundläggande egenskaper eller skapar en ny eller kommersiellt annorlunda vara,
 - b) omvandlar en icke-färdigarbetad vara till en färdig vara, eller
 - c) används för att förbättra eller uppgradera en varas tekniska prestanda.
2. En part får inte tillämpa en tull på en vara, oavsett ursprung, som återinförs till partens tullområde efter det att varan tillfälligt har exporterats från dess tullområde till den andra partens tullområde för reparation.
3. Punkt 2 är inte tillämplig på varor som importeras till tullager, frizoner eller liknande och som därefter exporteras för reparation och inte återimporteras till tullager, frizoner eller liknande.

4. En part får inte tillämpa en tull på en vara som importeras tillfälligt från den andra partens tullområde i syfte att repareras, oavsett varans ursprung.

ARTIKEL 4.23

Pålagor och formaliteter

1. Pålagor och andra avgifter som en part påför vid eller i samband med import eller export av en vara från den andra parten ska till sitt belopp vara begränsade till den ungefärliga kostnaden för tillhandahållna tjänster och får inte utgöra ett indirekt skydd när det gäller inhemska varor eller en beskattning av import eller export för fiskala syften.
2. En part får inte ta ut pålagor eller andra avgifter vid eller i samband med import eller export av en vara från den andra parten på grundval av värdet.
3. Varje part får ta ut avgifter eller återkräva kostnader endast om särskilda tjänster tillhandahålls, däribland följande:
 - a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullens lokaler.
 - b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt i fråga om beslut som rör bindande besked eller tillhandahållande av information om tillämpningen av tullagstiftningen.

- c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår.
 - d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.
4. Varje part ska omgående offentliggöra alla pålagor och avgifter som den kan påföra i samband med import eller export på ett sätt som ger myndigheter, näringsidkare och andra berörda aktörer möjlighet att ta del av dem.
5. En part får inte kräva konsulära transaktioner, inklusive tillhörande pålagor och avgifter, i samband med import av en vara från den andra parten.

KAPITEL 5

HANDELSPOLITISKA SKYDDSinSTRUMENT

AVSNITT A

ANTIDUMPNINGS- OCH UTJÄMNINGSTULLAR

ARTIKEL 5.1

Allmänna bestämmelser

1. Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter enligt antidumpningsavtalet och subventionsavtalet.
2. I detta avsnitt ska inte reglerna om förmånsursprung enligt kapitel 3 (Ursprungsregler) tillämpas.

ARTIKEL 5.2

Transparens

1. Antidumpnings- och antisubventionsundersökningar samt antidumpnings- och antisubventionsåtgärder bör användas i full överensstämmelse med de relevanta WTO-kraven i antidumpningsavtalet och subventionsavtalet, och bör baseras på ett rättvist och transparent system.
2. Varje part ska, så snart det är praktiskt möjligt efter införandet av de provisoriska åtgärderna och under alla omständigheter innan det slutliga avgörandet har fattats, säkerställa att alla väsentliga fakta och överväganden som ligger till grund för beslutet att tillämpa de slutgiltiga åtgärderna offentliggörs i sin helhet. Detta offentliggörande ska inte påverka tillämpningen av artikel 6.5 i antidumpningsavtalet och artikel 12.4 i subventionsavtalet. Varje part ska i skrift offentliggöra sådana väsentliga fakta och överväganden och ge berörda parter tillräckligt med tid för att lämna synpunkter på dem.
3. Varje berörd part ska ges möjlighet att höras i en antidumpnings- eller antisubventionsundersökning, under förutsättning att detta inte i onödan försenar genomförandet av undersökningen.

ARTIKEL 5.3

Beaktande av allmänintresset

Varje part ska beakta situationen för sin inhemska industri, sina importörer och deras intresseorganisationer, samt sina representativa användare och representativa konsumentorganisationer i den mån de har lämnat relevant information till de utredande myndigheterna inom den relevanta tidsramen. En part får besluta att inte tillämpa antidumpnings- eller utjämningsåtgärder på grundval av dessa uppgifter.

ARTIKEL 5.4

Regeln om lägsta tull

Om en part inför en antidumpningstull på den andra partens varor får tullbeloppet inte överstiga dumpningsmarginalen. När så är möjligt bör antidumpningstullen vara lägre än denna marginal om en sådan lägre tull skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan för den inhemska industrin.

ARTIKEL 5.5

Icke-tillämpning av tvistlösning

Kapitel 31 är inte tillämpligt på detta avsnitt.

AVSNITT B

GLOBALA SKYDDSÅTGÄRDER

ARTIKEL 5.6

Allmänna bestämmelser

Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter enligt artikel XIX i Gatt 1994, avtalet om skyddsåtgärder och artikel 5 i avtalet om jordbruk.

ARTIKEL 5.7

Transparens och införande av slutgiltiga åtgärder

1. Trots vad som sägs i artikel 5.6 ska en part som inleder en undersökning rörande globala skyddsåtgärder eller som avser att tillämpa globala skyddsåtgärder, på begäran av den andra parten och förutsatt att den andra parten har ett väsentligt intresse, omedelbart lämna ett skriftligt meddelande till den andra parten som innehåller alla relevanta uppgifter som lett till inledandet av en undersökning rörande globala skyddsåtgärder eller tillämpningen av globala skyddsåtgärder, inbegripet de preliminära undersökningsresultaten, i relevanta fall. Ett sådant meddelande påverkar inte tillämpningen av artikel 3.2 i avtalet om skyddsåtgärder.
2. När slutgiltiga globala skyddsåtgärder införs ska varje part sträva efter att införa dem på ett sätt som har minst påverkan på den bilaterala handeln, förutsatt att den part som berörs av åtgärderna har ett väsentligt intresse i den mening som avses i punkt 4.
3. Vid tillämpning av punkt 2 gäller att om en part anser att de rättsliga kraven för införande av slutgiltiga globala skyddsåtgärder är uppfyllda och avser tillämpa sådana åtgärder ska den parten underrätta den andra parten och ge den möjlighet att hålla bilaterala samråd, förutsatt att den andra parten har ett väsentligt intresse enligt definitionen i punkt 4. Om en tillfredsställande lösning inte nås inom 15 dagar efter meddelandet, får den importerande parten anta den globala skyddsåtgärd som lämpar sig för att åtgärda problemet.

4. Vid tillämpning av denna artikel ska en part anses ha ett väsentligt intresse om den tillhör de fem största leverantörerna av den importerade varan under den senaste treårsperioden, mätt antingen i absolut volym eller värde.

ARTIKEL 5.8

Icke-tillämpning av tvistlösning

Kapitel 31 (Tvistlösning mellan stater) är inte tillämpligt på detta avsnitt.

AVSNITT C

BILATERALA SKYDDSÅTGÄRDER

UNDERAVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 5.9

Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) *inhemsk industri*: med avseende på en inhemsk vara, samtliga producenter av likadana eller direkt konkurrerande varor som bedriver verksamhet på en parts territorium, eller vars sammanlagda produktion av likadana eller direkt konkurrerande varor motsvarar en betydande del av den sammanlagda inhemska produktionen av dessa varor.
- b) *övergångsperiod*:
 - i) en period på sju år från och med dagen för detta avtals ikraftträdande, eller

- ii) för varje vara för vilken tidsplanen i bilaga 2 för den part som tillämpar en bilateral skyddsåtgärd föreskriver en period för avveckling av tullar på sju år, perioden för avveckling av tullar för denna vara plus två år.

ARTIKEL 5.10

Tillämpning av en bilateral skyddsåtgärd

1. Med avvikelse från avsnitt B, om en vara som har sitt ursprung i en part till följd av nedsättningen eller avskaffandet av en tull enligt detta avtal importeras till den andra partens territorium i sådana ökade mängder, i absoluta tal eller i förhållande till den inhemska produktionen, och under sådana omständigheter, att den vållar eller hotar att vålla allvarlig skada för inhemska producenter av likadana eller direkt konkurrerande varor, får den importerande parten anta lämpliga bilaterala skyddsåtgärder i enlighet med villkoren och i överensstämmelse med förfarandena i detta avsnitt.
2. Om villkoren i punkt 1 är uppfyllda får den importerande parten tillämpa någon av följande bilaterala skyddsåtgärder:
 - a) Tillfälligt upphävande av varje ny nedsättning av tullen för den berörda varan enligt vad som föreskrivs i detta avtal.

- b) Höja tullsatsen för den berörda varan till en nivå som inte överstiger den lägre av
 - i) den MGN-tullsats som tillämpas på varan och som gäller när åtgärden genomförs, eller
 - ii) den MGN-tullsats som tillämpades på varan den dag som omedelbart föregick dagen för detta avtals ikraftträdande.

ARTIKEL 5.11

Villkor för bilaterala skyddsåtgärder

- 1. En bilateral skyddsåtgärd får inte tillämpas
 - a) utom i den utsträckning och under den tid som krävs för att förhindra eller avhjälpa allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för den inhemska industrin,
 - b) under längre tid än två år, med en möjlig förlängning med ytterligare två år om den importerande partens behöriga utredningsmyndigheter i enlighet med förfarandena i detta avsnitt fastställer att åtgärden fortfarande är nödvändig för att förhindra eller avhjälpa allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för den inhemska industrin, förutsatt att den bilaterala skyddsåtgärdens totala tillämpningstid, inbegripet den ursprungliga tillämpningstiden och varje eventuell förlängning av den, inte överstiger fyra år, eller

c) efter det att övergångsperioden enligt definitionen i artikel 5.9 b har löpt ut.

2. När en part upphör att tillämpa en bilateral skyddsåtgärd ska tullsatsen vara den tullsats som skulle ha varit i kraft för varan i enlighet med dess tidsplan i bilaga 2.

3. För att underlätta anpassningen av den berörda industrin i en situation där den förväntade varaktigheten för en bilateral skyddsåtgärd överstiger ett år ska den part som tillämpar åtgärden gradvis liberalisera den med jämna mellanrum under tillämpningsperioden.

ARTIKEL 5.12

Provisoriska bilaterala skyddsåtgärder

1. Under kritiska omständigheter där ett dröjsmål skulle vålla skada som skulle vara svår att avhjälpa, får en part provisoriskt tillämpa en bilateral skyddsåtgärd utan att uppfylla kraven i artikel 5.21.1 sedan det preliminärt fastställts att det finns tydlig bevisning för att importen av en vara som har sitt ursprung i den andra parten har ökat till följd av nedsättningen eller avskaffandet av en tull enligt detta avtal och att denna import orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för den inhemska industrin.

2. Varaktigheten för en provisorisk bilateral skyddsåtgärd får inte överstiga 200 dagar, och under denna tid ska den part som tillämpar åtgärden följa de relevanta förfaranderegler som fastställs i underavsnitt 2. Den part som tillämpar den provisoriska bilaterala skyddsåtgärden ska omgående återbetala eventuella tullhöjningar om den undersökning som beskrivs i underavsnitt 2 inte leder till ett konstaterande att villkoren i artikel 5.10.1 är uppfyllda. Den provisoriska bilaterala skyddsåtgärdens varaktighet ska räknas som en del av den period som anges i artikel 5.11.1 b.
3. Den part som tillämpar en provisorisk bilateral skyddsåtgärd ska underrätta den andra parten när denna provisoriska åtgärd vidtas och omedelbart hänskjuta ärendet till handelskommittén för behandling om den andra parten begär det.

ARTIKEL 5.13

Kompensation och upphävande av medgivanden

1. En part som tillämpar en bilateral skyddsåtgärd ska samråda med den andra parten vars produkter omfattas av åtgärden för att komma överens om en lämplig handelsliberaliseringskompensation i form av medgivanden som har i stort sett likvärdiga handelseffekter. Den part som tillämpar en bilateral skyddsåtgärd ska ge tillfälle till sådant samråd senast 30 dagar efter tillämpningen av den bilaterala skyddsåtgärden.

2. Om de samråd som avses i punkt 1 inte leder till ett avtal om handelsliberaliseringskompensation inom 30 dagar efter det att samråden inleddes, får den part vars varor omfattas av den bilaterala skyddsåtgärden upphäva tillämpningen av medgivanden som har i stort sett likvärdiga effekter på den andra partens handel.
3. Den part vars varor omfattas av den bilaterala skyddsåtgärden ska skriftligen underrätta den andra parten minst 30 dagar före upphävandet av tillämpningen av medgivanden i enlighet med punkt 2.
4. Skyldigheten att tillhandahålla kompensation enligt punkt 1 och rätten att tillfälligt upphäva tillämpningen av medgivanden enligt punkt 2 ska
 - a) inte utövas under de första 24 månaderna under vilka en bilateral skyddsåtgärd är i kraft, under förutsättning att den bilaterala skyddsåtgärden har tillämpats som en följd av en absolut ökning av importen, och
 - b) upphöra den dag då den bilaterala skyddsåtgärden avslutas.

ARTIKEL 5.14

Tidsspann mellan två skyddsåtgärder och icke-parallell tillämpning av skyddsåtgärder

1. En part får inte tillämpa en skyddsåtgärd enligt detta avsnitt på import av en vara som tidigare varit föremål för en sådan åtgärd, om inte en tidsperiod som motsvarar halva den tid under vilken skyddsåtgärden tillämpades för närmast föregående period har förflutit. En skyddsåtgärd som har tillämpats mer än en gång på samma vara får inte förlängas med ytterligare två år i enlighet med artikel 5.11.1 b.
2. En part får inte, för samma vara och under samma period, tillämpa
 - a) en bilateral skyddsåtgärd eller en provisorisk bilateral skyddsåtgärd enligt detta avtal, och
 - b) en global skyddsåtgärd enligt artikel XIX i Gatt 1994 och avtalet om skyddsåtgärder.

ARTIKEL 5.15

Europeiska unionens yttersta randområden¹

1. Om en vara med ursprung i Chile importeras till territoriet i ett eller flera av Europeiska unionens yttersta randområden i sådana ökade mängder och under sådana omständigheter att det orsakar eller hotar att orsaka en allvarlig försämring av den ekonomiska situationen i det yttersta randområde som berörs, får Europeiska unionen, efter att ha undersökt alternativa lösningar, i undantagsfall tillämpa bilaterala skyddsåtgärder som begränsas till det berörda områdets territorium.
2. För tillämpningen av punkt 1 avses med ”allvarlig försämring” stora svårigheter inom en sektor av ekonomin som producerar likadana eller direkt konkurrerande varor. Fastställandet av allvarlig försämring baseras på objektiva faktorer, däribland
 - a) den ökade importvolymen i absoluta tal eller i förhållande till den inhemska produktionen och importen från andra källor, och

¹ På den dag då detta avtal träder i kraft är Europeiska unionens yttersta randområden följande: Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Réunion, Mayotte, Saint-Martin, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna. Denna artikel är även tillämplig på ett land eller ett utomeuropeiskt territorium som ändrar sin status till ett yttersta randområde genom ett beslut av Europeiska rådet i enlighet med förfarandet i artikel 355.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt från och med den dag då det beslutet antas. Om ett av Europeiska unionens yttersta randområden efter detta förfarande upphör att vara ett yttersta randområde, ska denna artikel inte längre vara tillämplig på det landet eller det utomeuropeiska territoriet från och med dagen för Europeiska rådets beslut i detta avseende. Europeiska unionen ska underrätta Chile om varje förändring av de territorier som betraktas som Europeiska unionens yttersta randområden.

- b) effekterna av den import som avses i punkt 1 på den berörda industrins eller ekonomiska sektorns situation, inbegripet i fråga om försäljningsnivåerna, produktionen, den ekonomiska situationen och sysselsättningen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska andra bestämmelser i detta avsnitt som är tillämpliga på bilaterala skyddsåtgärder också vara tillämpliga på alla skyddsåtgärder som antas enligt denna artikel. Alla hänvisningar till ”allvarlig skada” i andra bestämmelser i detta avsnitt ska förstås som ”allvarlig försämring” när de används med avseende på Europeiska unionens yttersta randområden.

UNDERAVSNITT 2

FÖRFARANDEREGLER FÖR BILATERALA SKYDDSÅTGÄRDER

ARTIKEL 5.16

Tillämplig lagstiftning

Vid tillämpning av bilaterala skyddsåtgärder ska varje parts behöriga undersökningsmyndighet följa bestämmelserna i detta underavsnitt. I fall som inte omfattas av detta underavsnitt ska den behöriga undersökningsmyndigheten tillämpa de regler som fastställts enligt lagen i den part till vilken myndigheten hör.

ARTIKEL 5.17

Inledande av ett skyddsförfarande

1. En parts behöriga undersökningsmyndighet får inleda ett förfarande rörande bilaterala skyddsåtgärder (*skyddsförfarande*) efter en skriftlig ansökan¹ från den inhemska industrin eller för den inhemska industrins räkning, eller, under särskilda omständigheter, på eget initiativ.
2. Ansökan ska anses ha lämnats av den inhemska industrin eller på dess vägnar om den stöds av inhemska tillverkare vars sammanlagda produktion överstiger 50 % av den totala inhemska produktionen av de likadana eller direkt konkurrerande varor som tillverkas av den andelen av den inhemska industrin som antingen stöder eller motsätter sig ansökan. Dock ska en behörig undersökande myndighet inte inleda en undersökning om de inhemska tillverkare som uttrycker sitt stöd för ansökan tillsammans svarar för mindre än 25 % av den sammanlagda inhemska produktionen av de likadana eller direkt konkurrerande varor som tillverkas av den inhemska industrin.
3. När en behörig undersökningsmyndighet har inlett undersökningen ska den skriftliga ansökan som avses i punkt 1 göras tillgänglig för berörda parter, med undantag för eventuella konfidentiella uppgifter i den.

¹ För Europeiska unionens vidkommande kan denna ansökan lämnas in av en eller flera av medlemsstater på den inhemska industrins vägnar.

4. När ett skyddsförfarande inleds ska den behöriga undersökningsmyndigheten offentliggöra ett tillkännagivande om inledande av skyddsförfarandet i partens officiella kungörelseorgan. I tillkännagivandet ska anges

- a) den enhet som lämnade in den skriftliga ansökan, om tillämpligt,
- b) den importerade vara som omfattas av skyddsförfarandet,
- c) det undernummer och tulltaxenummer enligt vilka den importerade varan klassificeras,
- d) den typ av föreslagen åtgärd som ska vidtas,
- e) den offentliga förhandlingen enligt artikel 5.20 a eller den tidsfrist inom vilken berörda parter får inkomma med en begäran om att bli hörda enligt artikel 5.20 b,
- f) den plats där den skriftliga ansökan och andra icke-konfidentiella handlingar som lämnats in under förfarandet kan granskas, och
- g) namn, adress och telefonnummer för det kontor som ska kontaktas för mer information.

5. När det gäller ett skyddsförfarande som inletts i enlighet med punkt 1 på grundval av en skriftlig ansökan, får den berörda behöriga undersökningsmyndigheten inte offentliggöra det tillkännagivande som krävs enligt punkt 3 utan att först noggrant bedöma om den skriftliga ansökan uppfyller kraven i dess inhemska lagstiftning och kraven i punkterna 1 och 2 samt inbegriper rimlig bevisning för att importen av en vara med ursprung i den andra parten har ökat till följd av nedsättningen eller avskaffandet av en tull enligt detta avtal, och att denna import orsakar eller hotar att orsaka den påstådda allvarliga skadan.

ARTIKEL 5.18

Undersökning

1. En part ska tillämpa en bilateral skyddsåtgärd först efter det att dess behöriga undersökningsmyndighet har genomfört en undersökning i enlighet med artiklarna 3.1 och 4.2 c i avtalet om skyddsåtgärder. I detta syfte ska artiklarna 3.1 och 4.2 c i avtalet om skyddsåtgärder i tillämpliga delar införlivas i och utgöra en del av detta avtal.

2. I den undersökning som avses i punkt 1 ska parten efterleva kraven i artikel 4.2 a i avtalet om skyddsåtgärder. I detta syfte ska artikel 4.2 a i avtalet om skyddsåtgärder i tillämpliga delar införlivas i och utgöra en del av detta avtal.

3. Om en part i enlighet med punkt 1 i denna artikel och artikel 3.1 i avtalet om skyddsåtgärder lämnar en underrättelse om att den tillämpar eller förlänger en bilateral skyddsåtgärd, ska denna underrättelse innehålla

- a) bevis för allvarlig skada eller hot om allvarlig skada som orsakats av ökad import av en vara med ursprung i den andra parten till följd av nedsättning eller avskaffande av tullar enligt detta avtal. Undersökningen ska på grundval av objektiva bevis visa att det finns ett orsakssamband mellan den ökade importen av den berörda varan och den allvarliga skadan eller hotet om allvarlig skada. Andra kända faktorer utöver den ökade importen ska också undersökas för att säkerställa att den allvarliga skada eller hot om allvarlig skada som dessa andra faktorer vållar inte tillskrivs den ökade importen,
- b) en exakt beskrivning av ursprungsvaran som är föremål för den bilaterala skyddsåtgärden, inbegripet dess HS-nummer eller HS-undernummer, på vilken tidsplanerna för tullåtaganden i bilaga 2 grundar sig,
- c) en noggrann beskrivning av den bilaterala skyddsåtgärden,
- d) datum för införandet av den bilaterala skyddsåtgärden, dess förväntade varaktighet och, i tillämpliga fall, en tidsplan för en gradvis liberalisering av åtgärden i enlighet med artikel 5.11.3, och
- e) vid en förlängning av den bilaterala skyddsåtgärden, bevis för att den berörda inhemska industrin håller på att anpassa sig.

4. På begäran av en part vars varor omfattas av ett skyddsförfarande enligt detta avsnitt ska den part som genomför det förfarandet inleda samråd med den begärande parten för att granska en underrättelse enligt punkt 1 eller ett offentligt meddelande eller en rapport som den behöriga utredande myndigheten har utfärdat i samband med skyddsförfarandet.

5. Varje part ska säkerställa att dess behöriga undersökningsmyndighet slutför alla undersökningar enligt denna artikel inom tolv månader efter det att den har inletts.

ARTIKEL 5.19

Konfidentiell information

1. Information som till sin natur är konfidentiell eller som lämnas konfidentiellt ska, om goda skäl till detta redovisas, behandlas som sådan av den behöriga undersökningsmyndigheten. Sådan information ska inte lämnas ut utan tillstånd av den berörda part som lämnat den.

2. Berörda parter som lämnar konfidentiell information anmodas att lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av den eller, om dessa parter uppger att informationen inte kan sammanfattas, skälen till detta. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om innehållet i den konfidentiella information som lämnats in. Om den behöriga undersökningsmyndigheten anser att en begäran om konfidentiell behandling inte är motiverad och om den berörda intresserade parten inte vill offentliggöra informationen eller godkänna att den offentliggörs i allmän eller sammanfattad form, får dock den behöriga undersökningsmyndigheten bortse från den informationen, om det inte på ett för den myndigheten tillfredsställande sätt med information från lämpliga källor kan visas att informationen är riktig.

ARTIKEL 5.20

Förhandlingar

Under varje skyddsförfarande ska den behöriga undersökningsmyndigheten

- a) hålla en offentlig förhandling, efter att ha meddelat detta i rimlig tid, så att alla berörda parter och representativa konsumentorganisationer kan infinna sig personligen eller genom ombud för att lägga fram bevisning och höras om den allvarliga skadan eller hotet om denna, och det lämpliga sättet att åtgärda problemet, eller

- b) ge alla berörda parter tillfälle att höras om de har lämnat in en skriftlig ansökan inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande enligt artikel 5.17.4 som visar att de sannolikt kommer att påverkas av undersökningens resultat och att det finns särskilda skäl att höra dem muntligen.

ARTIKEL 5.21

Underrättelser, granskning i handelskommittén och publikationer

1. Om en part anser att någon av de omständigheter som anges i artikel 5.10.1 eller 5.15.1 föreligger ska den genast hänskjuta ärendet till handelskommittén för behandling. Handelskommittén får avge rekommendationer för att åtgärda situationen. Om handelskommittén inte har avgett några rekommendationer för att åtgärda situationen, eller om ingen annan tillfredsställande lösning funnits inom 30 dagar efter den dag då ärendet hänsköts till handelskommittén, får den importerande parten vidta lämpliga bilaterala skyddsåtgärder i enlighet med detta avsnitt för att råda bot på situationen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den importerande parten förse den exporterande parten med alla relevanta uppgifter, inbegripet bevis för allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för inhemska producenter av den likadana och direkt konkurrerande varan som orsakats av ökad import, en exakt beskrivning av varan i fråga och den föreslagna bilaterala skyddsåtgärden, den föreslagna dagen för införandet och den förväntade varaktigheten.

3. Den part som antar den bilaterala skyddsåtgärden ska offentliggöra sina resultat och motiverade slutsatser beträffande alla relevanta sakliga och rättsliga frågor i den partens officiella kungörelseorgan, inbegripet en beskrivning av den importerade varan och den situation som har gett upphov till införandet av åtgärder i enlighet med artikel 5.10.1 eller 5.15.1, orsakssambandet mellan denna situation och den ökade importen samt åtgärdernas form, nivå och varaktighet.

ARTIKEL 5.22

Godtagande av engelska handlingar i skyddsförfaranden

För att underlätta inlämningen av handlingar i skyddsförfaranden ska den behöriga undersökningsmyndigheten hos den part som ansvarar för förfarandet godta handlingar som lämnats in på engelska av berörda parter, förutsatt att dessa parter senare, inom en längre tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten, lämnar in en översättning av handlingarna till det språk som används i skyddsförfarandet.

KAPITEL 6

SANITÄRA OCH FYTOSANITÄRA ÅTGÄRDER

ARTIKEL 6.1

Mål

Målen för detta kapitel är att

- a) skydda människors, djurs och växters hälsa på parternas territorier och samtidigt underlätta handeln med djur, animaliska produkter, växter, växtprodukter och andra produkter som omfattas av sanitära och fytosanitära åtgärder mellan parterna genom att
 - i) förbättra transparensen, kommunikationen och samarbetet om sanitära och fytosanitära åtgärder mellan parterna,
 - ii) upprätta mekanismer och förfaranden för förenklade handelsprocedurer, och
 - iii) främja genomförandet av principerna i SPS-avtalet,

- b) samarbeta i multilaterala forum och om livsmedelssäkerhet, djurhälsa och växtskyddsvetenskap, och
- c) samarbeta om andra sanitära eller fytosanitära frågor eller i andra forum.

ARTIKEL 6.2

Multilaterala skyldigheter

Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter enligt WTO-avtalet, och i synnerhet SPS-avtalet. Dessa rättigheter och skyldigheter ska ligga till grund för parternas verksamhet enligt det här kapitlet.

ARTIKEL 6.3

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på

- a) alla sanitära och fytosanitära åtgärder enligt definitionen i bilaga A till SPS-avtalet i den mån dessa påverkar handeln mellan parterna,

- b) samarbete i multilaterala forum som erkänns inom ramen för SPS-avtalet,
- c) samarbete om livsmedelssäkerhet, djurhälsa och växtskyddsvetenskap, och
- d) samarbete om andra sanitära eller fytosanitära frågor i alla andra forum, enligt överenskommelse mellan parterna.

ARTIKEL 6.4

Definitioner

I detta kapitel och i bilagorna 6-A till 6-H gäller följande definitioner:

- a) Definitionerna i bilaga A till SPS-avtalet samt definitionerna i *Codex Alimentarius*, de definitioner som används av Världsoorganisationen för djurhälsa och definitionerna i den internationella växtskyddskonventionen, som undertecknades i Rom den 17 november 1997, ska vara tillämpliga.
- b) *skyddad zon*: för en viss reglerad skadegörare, en officiellt definierad geografisk del av en parts territorium där det är känt att den skadegöraren inte är etablerad trots gynnsamma förhållanden och dess förekomst på andra delar av den partens territorium.

ARTIKEL 6.5

Behöriga myndigheter

1. Parternas behöriga myndigheter är de myndigheter som ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i detta kapitel, i enlighet med bilaga 6-A.
2. I enlighet med artikel 6.12 ska parterna underrätta varandra om alla betydande förändringar i deras behöriga myndigheters struktur, organisation eller fördelning av befogenheter.

ARTIKEL 6.6

Erkännande av status med avseende på djursjukdomar och infektioner hos djur och med avseende på skadegörare

1. Följande gäller status i fråga om djursjukdomar och infektioner hos djur, inklusive zoonoser:
 - a) Den importerande parten ska i handelssyfte erkänna den exporterande partens eller dess regioners djurhälsostatus, såsom den fastställts av den exporterande parten i enlighet med punkt 1 a i i bilaga 6-C, när det gäller de djursjukdomar som anges i bilaga 6-B.

- b) Om en part anser att dess territorium eller någon av dess regioner har en särskild status med avseende på en särskild djursjukdom annat än de djursjukdomar som anges i bilaga 6-B, får den begära erkännande av denna status i enlighet med kriterierna i punkt 3 i bilaga 6-C. Den importerande parten får kräva garantier för import av levande djur och animaliska produkter som är lämpliga med hänsyn till den partens överenskomna status.
- c) Parterna erkänner att statusen för parternas territorier eller regioner, eller statusen för en sektor eller undersektor i parterna, avseende prevalensen eller förekomsten av en annan djursjukdom än de djursjukdomar som anges i bilaga 6-B, eller av infektioner hos djur, eller därmed förbundna risker, beroende på vad som är tillämpligt, enligt de definitioner som fastställts av de internationella standardiseringsorganisationer som erkänns inom ramen för SPS-avtalet, utgör grunden för handeln mellan dem. Den importerande parten får vid behov begära garantier avseende import av levande djur och animaliska produkter som är lämpliga för den partens fastställda status i enlighet med standardiseringsorganisationernas rekommendationer.
- d) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.9 och 6.15, och såvida inte den importerande parten uttryckligen invänder och begär stödjande eller kompletterande information, samråd eller kontroll i enlighet med artikel 6.11 och 6.14, ska varje part utan oskäligt dröjsmål anta de lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra handel på grundval av leden a, b och c i denna punkt.

2. Följande gäller för skadegörare:
 - a) Parterna erkänner i handelssyfte skadegörarstatusen med avseende på de skadegörare som anges i bilaga 6-B.
 - b) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.9 och 6.15, och såvida inte den importerande parten uttryckligen invänder och begär stödjande eller kompletterande information, samråd eller kontroll i enlighet med artikel 6.11 och 6.14, ska varje part utan oskäligt dröjsmål vidta de lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra handel på grundval av led a i denna punkt.

ARTIKEL 6.7

Erkännande av beslut om regionalisering med avseende på djursjukdomar

och infektioner hos djur och med avseende på skadegörare

1. Parterna erkänner begreppet regionalisering och ska tillämpa det på handeln mellan dem.
2. Beslut om regionalisering avseende v land- och vattenlevande djurs sjukdomar som förtecknas i tillägg 6-B-1 och de skadegörare som förtecknas i tillägg 6-B-2 ska antas i enlighet med bilaga 6-C.

3. När det gäller djursjukdomar, och i enlighet med artikel 6.14, ska den exporterande part som av den importerande parten begär erkännande av ett beslut om regionalisering anmäla sina åtgärder för att fastställa regionaliseringen med en fullständig förklaring och stödjande uppgifter för sina fastställanden och beslut.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.15 ska parterna, såvida inte den importerande parten gör en uttrycklig invändning och begär ytterligare information, samråd eller kontroll i enlighet med artikel 6.11 och 6.14 inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av beslutet om regionalisering, betrakta det beslutet som godkänt.
5. De samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln ska äga rum i enlighet med artikel 6.14.2. Den importerande parten ska bedöma den kompletterande informationen inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den kompletterande informationen. Den kontroll som avses i punkt 4 i den här artikeln ska utföras i enlighet med artikel 6.11 och inom 25 arbetsdagar från mottagandet av begäran om kontroll.

6. När det gäller skadedjur ska varje part säkerställa att handeln med växter, växtprodukter och andra produkter tar hänsyn till den skadegörarstatus som erkänts av den andra parten. Den exporterande part som ansöker om erkännande av ett beslut om regionalisering av den andra parten ska underrätta den andra parten om sina åtgärder och beslut, i enlighet med de relevanta internationella standarderna för fytosanitära åtgärder från Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation (*FAO*), inbegripet nr 4, ”Krav för upprättande av skadegörarfria områden”, nr 8 ”Bestämning av skadegörarstatus i ett område” och andra internationella normer för fytosanitära åtgärder som parterna anser lämpliga. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.15 ska parterna, såvida inte en part gör en uttrycklig invändning och begär ytterligare information, samråd eller kontroll i enlighet med artikel 6.11 och 6.14 inom tre månader efter mottagandet av beslutet om regionalisering, betrakta det beslutet som godkänt.

7. De samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln ska äga rum i enlighet med artikel 6.14.2. Den importerande parten ska bedöma all kompletterande information inom tre månader efter mottagandet av den kompletterande informationen. Varje part ska utföra den kontroll som avses i punkt 4 i den här artikeln i enlighet med artikel 6.11 och inom tolv månader från mottagandet av en begäran om kontroll, med beaktande av den berörda skadegörarens och grödans biologi.

8. När de förfaranden som anges i punkterna 2–7 i den här artikeln har slutförts, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.15, ska varje part utan oskäligt dröjsmål vidta de lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra handel på den grunden.

ARTIKEL 6.8

Erkännande av likvärdighet

1. Parterna får erkänna likvärdighet i fråga om en enskild åtgärd, en grupp av åtgärder eller system som är tillämpliga på en sektor eller undersektor.
2. Med hänsyn till erkännandet av likvärdighet ska parterna följa det samrådsförfarande som avses i punkt 3. Detta förfarande ska inbegripa ett objektivet påvisande av likvärdighet av den exporterande parten, och en objektiv bedömning av detta påvisande av den importerande parten i syfte att eventuellt erkänna den påvisade likvärdigheten.
3. Parterna ska, inom tre månader från det att den importerande parten mottagit en begäran från den exporterande parten om erkännande av likvärdighet för en eller flera åtgärder som berör en eller flera sektorer eller delsektorer, inleda ett samrådsförfarande som ska omfatta de steg som anges i bilaga 6-E. Om den exporterande parten inkommer med flera begäranden ska parterna, på begäran av den importerande parten, inom ramen för den underkommitté som avses i artikel 6.16 komma överens om en tidsplan i enlighet med vilken de ska inleda det förfarande som avses i denna punkt.
4. Om inte annat överenskommits ska den importerande parten slutföra bedömningen av likvärdighet i enlighet med bilaga 6-E senast 180 dagar efter mottagandet av den exporterande partens påvisande av likvärdighet i enlighet med den bilagan. Som undantag när det gäller säsongsgroddor är det motiverat att slutföra bedömningen av likvärdighet vid ett senare tillfälle, om så är nödvändigt för att möjliggöra kontroll av fytosanitära åtgärder under en lämplig tillväxtperiod för en gröda.

5. Varje parts prioriterade sektorer eller undersektorer för vilka ett samrådsförfarande enligt punkt 3 i den här artikeln får inledas ska anges i tillägg 6-E-1, i prioritetsordning när så är lämpligt. Den underkommitté som avses i artikel 6.16 får rekommendera att handelsrådet ändrar den förteckningen, inbegripet prioriteringsordningen.

6. Den importerande parten får återkalla eller tillfälligt upphäva ett erkännande av likvärdighet på grundval av en ändring från någon av parterna av åtgärder som påverkar likvärdigheten i fråga, under förutsättning att följande förfaranden följs:

- a) Den exporterande parten ska i enlighet med artikel 6.13 underrätta den importerande parten om varje föreslagna ändring av en åtgärd från den exporterande partens sida för vilken likvärdighet erkänns, och om den föreslagna ändringens sannolika inverkan på denna likvärdighet. Den importerande parten ska inom 30 arbetsdagar från mottagandet av denna information underrätta den exporterande parten om huruvida likvärdigheten även fortsättningsvis kommer att erkännas på grundval av den föreslagna ändringen.
- b) Den importerande parten ska i enlighet med artikel 6.13 underrätta den exporterande parten om varje föreslagna ändring av en åtgärd från den importerande partens sida på vilken ett erkännande av likvärdighet har baserats, och om den föreslagna ändringens sannolika inverkan på detta erkännande av likvärdighet. Om den importerande parten inte fortsatt erkänner likvärdigheten får parterna gemensamt fastställa villkoren för att återuppta den förfarande som avses i punkt 3 i den här artikeln på grundval av den föreslagna ändringen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.15 får den importerande parten inte återkalla eller tillfälligt upphäva ett erkännande av likvärdighet innan någondera partens föreslagna ändring träder i kraft.

8. Ett erkännande eller ett återkallande eller tillfälligt upphävande av ett erkännande av likvärdighet åligger endast den importerande parten som agerar i enlighet med sin administrativa och rättsliga ram, inbegripet, när det gäller växter, växtprodukter och andra varor, lämpliga underrättelser i enlighet med FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 13, ”Riktlinjer för anmälan av bristande efterlevnad och nödåtgärder” och andra internationella standarder för fytosanitära åtgärder, beroende på vad som är lämpligt. Den importerande parten ska ge den exporterande parten en fullständig skriftlig förklaring och styrkande uppgifter rörande de fastställanden och beslut som omfattas av denna artikel. Om likvärdigheten inte erkänns, återkallas eller tillfälligt upphävs ska den importerande parten underrätta den exporterande parten om villkoren för att återuppta det förfarande som avses i punkt 3.

ARTIKEL 6.9

Transparens och handelsvillkor

1. Parterna ska tillämpa allmänna importvillkor. Utan att det påverkar de beslut som fattas i enlighet med artikel 6.7 ska den importerande partens importvillkor vara tillämpliga på den exporterande partens territorium. I enlighet med artikel 6.13 ska den importerande parten underrätta den exporterande parten om sina sanitära och fytosanitära importkrav. Denna information ska i förekommande fall omfatta förslagorna till alla officiella certifikat eller intyg som krävs av den importerande parten.

2. Varje part ska för anmälan av ändringar eller föreslagna ändringar av de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel uppfylla kraven i artikel 7 och bilaga B i SPS-avtalet och senare beslut som antagits av WTO:s SPS-kommitté. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.15 ska den importerande parten beakta transporttiden mellan parternas territorier när den fastställer dagen för ikraftträdande av eventuella ändringar av de villkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.
3. Om den importerande parten inte uppfyller de anmälningskrav som avses i punkt 2 ska den under 30 dagar efter dagen för den berörda ändringens ikraftträdande fortsätta att godta alla certifikat eller intyg som garanterar de importvillkor som var tillämpliga före ändringen.
4. Om Chile beviljar marknadstillträde för en eller flera av Europeiska unionens sektorer eller delsektorer i enlighet med de villkor som avses i punkt 1, ska Chile godkänna alla därpå följande exportbegäranden som lämnas in av medlemsstaterna på grundval av en omfattande dossier med information som finns tillgänglig för Europeiska kommissionen (den s.k. landsprofilen), såvida inte Chile begär ytterligare information under begränsade och specifika omständigheter när så anses lämpligt.
5. Inom 90 dagar efter ett erkännande av likvärdighet i enlighet med artikel 6.8 ska en part vidta de lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som är nödvändiga för att genomföra erkännandet av likvärdighet, för att möjliggöra handel mellan parterna inom sektorer och delsektorer där den importerande parten erkänner den exporterande partens alla sanitära och fytosanitära åtgärder som likvärdiga. För de djur, animaliska produkter, växter, växtprodukter och andra produkter som omfattas av de berörda sanitära och fytosanitära åtgärderna får förlagan till det officiella certifikat eller officiella dokument som krävs av den importerande parten ersättas med ett certifikat enligt bilaga 6-H.

6. För produkter som avses i punkt 5 inom sektorer eller delsektorer för vilka en eller vissa men inte alla åtgärder erkänns som likvärdiga, ska parterna fortsätta handeln mellan dem på grundval av att villkoren i punkt 1 är uppfyllda. På begäran av den exporterande parten ska punkt 8 vara tillämplig.
7. Vid tillämpningen av detta kapitel får den importerande parten inte låta importen av den andra partens produkter omfattas av importlicenser.
8. När det gäller allmänna importvillkor som påverkar handeln mellan parterna, ska parterna på begäran av den exporterande parten inleda samråd i enlighet med artikel 6.14 för att fastställa alternativa eller ytterligare importvillkor för den importerande parten. Parterna ska vid behov grunda dessa alternativa eller ytterligare importvillkor på den exporterande partens åtgärder som den importerande parten har erkänt som likvärdiga. Om parterna är överens om alternativa eller ytterligare importvillkor ska den importerande parten inom 90 dagar efter deras upprättande vidta de lagstiftningsåtgärder eller administrativa åtgärder som är nödvändiga för att tillåta import på denna grundval.
9. När det gäller import av djur, animaliska produkter, produkter av animaliskt ursprung och animaliska biprodukter ska den importerande parten, på begäran av den exporterande parten åtföljd av lämpliga garantier, utan föregående inspektion och i enlighet med bilaga 6-D godkänna anläggningar som är belägna på den exporterande partens territorium. Såvida inte den exporterande parten begär ytterligare information ska den importerande parten inom 30 arbetsdagar från mottagandet av ansökan om godkännande åtföljd av lämpliga garantier vidta de lagstiftningsåtgärder eller administrativa åtgärder som är nödvändiga för att tillåta import på denna grundval.

10. Den första förteckningen över anläggningar ska godkännas av en part i enlighet med bilaga 6-D.
11. På begäran av en part ska den andra parten tillhandahålla fullständiga förklaringar och underlag när det gäller de fastställanden och beslut som omfattas av denna artikel.

ARTIKEL 6.10

Certifieringsförfaranden

1. Vid certifieringsförfaranden ska parterna följa de principer och kriterier som anges i bilaga 6-H.
2. En part ska utfärda de intyg eller officiella handlingar som avses i artikel 6.9.1 och 6.9.4 i enlighet med bilaga 6-H.
3. Den underkommitté som avses i artikel 6.16 får rekommendera att handelskommittén eller handelsrådet antar ett beslut om fastställande av regler som ska följas vid elektronisk certifiering eller vid återkallande eller ersättning av certifikat.

ARTIKEL 6.11

Kontroll

1. För ett effektivt genomförande av detta kapitel ska varje part ha rätt att
 - a) i enlighet med riktlinjerna i bilaga 6-F utföra en kontroll av hela eller en del av den andra partens behöriga myndigheters samlade kontrollprogram. Kostnaderna för denna kontroll ska bäras av den part som utför kontrollen,
 - b) från och med ett datum som parterna fastställer, begära av den andra parten hela eller en del av den partens samlade kontrollprogram och en rapport om resultaten av de kontroller som utförts inom ramen för det programmet, och
 - c) begära, för laborietester som rör produkter av animaliskt ursprung, att den andra parten deltar i det periodiska jämförande testprogram för särskilda tester som anordnas av den begärande partens referenslaboratorium. Kostnaderna för deltagandet ska bäras av den deltagande parten.
2. Varje part får dela med sig av resultaten och slutsatserna av sina kontroller till tredjeländer och offentliggöra dem.

3. Den underkommitté som avses i artikel 6.16 får rekommendera att handelsrådet ändrar bilaga 6-F, med vederbörlig hänsyn tagen till det relevanta arbete som utförs av internationella organisationer.

4. Resultaten av de kontroller som avses i denna artikel kan bidra till åtgärder som vidtas av en part eller av de parter som avses i artikel 6.6, 6.7, 6.8, 6.9 och 6.12.

ARTIKEL 6.12

Importkontroller och inspektionsavgifter

1. Importkontroller som den importerande parten utför på sändningar från den exporterande parten ska följa principerna i bilaga 6-G. Resultaten av dessa kontroller kan bidra till den kontrollprocess som avses i artikel 6.11.

2. Frekvensen för de fysiska importkontroller som utförs av varje part anges i bilaga 6-G. Den underkommitté som avses i artikel 6.16 får rekommendera att handelsrådet ändrar bilaga 6-G.

3. En part får avvika från de frekvenser som anges i bilaga 6-G inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med sina lagar och andra författningar, till följd av framsteg som gjorts i enlighet med artikel 6.8 och 6.9 eller till följd av kontroller, samråd eller andra åtgärder som föreskrivs i detta kapitel.

4. Inspektionsavgifterna får inte överstiga den behöriga myndighetens kostnader för att utföra importkontroller och ska vara skäliga i förhållande till de avgifter som tas ut för kontroll av liknande nationella produkter.
5. Den importerande parten ska underrätta den exporterande parten om varje ändring, inbegripet skälen för denna ändring, av de åtgärder som påverkar avgifterna för importkontroll och inspektioner, och om varje betydande ändring av det administrativa förfarandet för dessa kontroller.
6. För de produkter som avses i artikel 6.9.5 får parterna enas om att ömsesidigt minska frekvensen av fysiska importkontroller.
7. Underkommittén får till handelsrådet lämna rekommendationer för villkoren för godkännande av varje parts importkontroller, i syfte att anpassa deras frekvens eller ersätta dem, med tillämplighet från och med ett visst datum. Dessa villkor ska infogas i bilaga 6-G genom ett beslut av handelsrådet. Från och med den dagen får parterna godkänna varandras importkontroller för vissa produkter i syfte att minska deras frekvens eller ersätta dem.

ARTIKEL 6.13

Informationsutbyte

1. Parterna ska systematiskt utbyta information som är relevant för genomförandet av detta kapitel i syfte att utveckla standarder, ge garantier, skapa ömsesidigt förtroende och visa att de kontrollerade programmen är effektiva. Vid behov kan informationsutbytet inbegripa utbyte av tjänstemän.
2. Parterna ska även utbyta information om andra relevanta ämnen, bland annat
 - a) viktiga händelser som rör produkter som omfattas av detta kapitel, inbegripet det informationsutbyte som föreskrivs i artikel 6.8 och 6.9,
 - b) resultaten av de kontrollförfaranden som föreskrivs i artikel 6.11,
 - c) resultaten av de importkontroller som föreskrivs i artikel 6.12 när det gäller sändningar av djur och animaliska produkter som avvisats eller inte uppfyller kraven,
 - d) vetenskapliga yttranden som är relevanta för detta kapitel och som utarbetats under en parts ansvar, och
 - e) snabba varningar av relevans för handeln inom detta kapitels tillämpningsområde.

3. En part ska i god tid lämna in vetenskapliga dokument eller data till det relevanta vetenskapliga forumet för utvärdering för att styrka alla synpunkter eller påståenden som görs rörande en fråga som uppstår inom ramen för detta kapitel. Resultaten av denna utvärdering ska göras tillgängliga för parterna.
4. När den information som avses i denna artikel har gjorts tillgänglig av en part genom anmälan till WTO i enlighet med artikel 7 i och bilaga B till SPS-avtalet, eller på dess officiella, allmänt tillgängliga och avgiftsfria webbplats, ska den information som föreskrivs i denna artikel anses ha utbytts.
5. För skadedjur som utgör en känd och omedelbar fara för en part ska direkt kommunikation sändas till den parten per post eller e-post. Parterna ska följa vägledningen i FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 17, ”Skadedjursrapportering”.
6. Parterna ska utbyta den information som avses i denna artikel via e-post, fax eller post.

ARTIKEL 6.14

Anmälan och samråd

1. En part ska inom två arbetsdagar efter varje allvarlig eller betydande risk för människors, djurs eller växters hälsa, inbegripet nödsituationer i samband med livsmedelskontroller eller situationer där det finns en klart identifierad risk för allvarliga hälsoeffekter i samband med konsumtion av animaliska eller vegetabiliska produkter, underrätta den andra parten om denna risk och särskilt om
 - a) åtgärder som påverkar beslut om regionalisering enligt artikel 6.7,
 - b) förekomsten eller utvecklingen av en djursjukdom eller en skadegörare som förtecknas i bilaga 6-B,
 - c) rön av epidemiologisk betydelse eller viktiga därmed förbundna risker med avseende på djursjukdomar och skadegörare som inte förtecknas i bilaga 6-B, eller som är nya djursjukdomar eller skadegörare, och
 - d) ytterligare åtgärder, utöver de grundläggande krav som följer av parternas respektive åtgärder för att bekämpa eller utrota djursjukdomar eller skydda folkhälsan, samt förändringar i förebyggande program, inbegripet vaccinationsprogram.

2. Om en part hyser allvarliga farhågor beträffande en risk för människors, djurs eller växters hälsa får den parten begära samråd med den andra parten om situationen. Dessa samråd ska äga rum så snart som möjligt och under alla omständigheter inom 13 arbetsdagar efter det att begäran görs. Vid dessa samråd ska varje part sträva efter att tillhandahålla all information som krävs för att undvika störningar i handeln och nå en ömsesidigt godtagbar lösning som är förenlig med skyddet av människors, djurs eller växters hälsa.
3. En part får begära att det samråd som avses i punkt 2 i denna artikel hålls via video- eller telefonkonferens. Den begärande parten ska utarbeta protokollet från samrådet, som ska godkännas av parterna. För detta godkännande tillämpas artikel 6.13.6.

ARTIKEL 6.15

Skyddsklausul

1. Om den exporterande parten vidtar inhemska åtgärder för att kontrollera något som kan utgöra en allvarlig risk för människors, djurs eller växters hälsa, ska den parten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, vidta likvärdiga åtgärder för att förhindra att risken förs in på den importerande partens territorium.

2. Den importerande parten får, om det föreligger allvarliga risker för människors, djurs eller växters hälsa, vidta provisoriska åtgärder som är nödvändiga för att skydda människors, djurs eller växters hälsa. För sändningar som transporteras mellan parterna när sådana provisoriska åtgärder tillämpas ska den importerande parten överväga den lämpligaste och mest proportionella lösningen för att undvika onödiga störningar i handeln.

3. Den part som vidtar åtgärder enligt denna artikel ska underrätta den andra parten om detta inom en arbetsdag efter beslutet att genomföra åtgärderna. Parterna ska på begäran av en part och i enlighet med artikel 6.14.2 samråda om situationen inom 13 arbetsdagar efter underrättelsen. Parterna ska ta vederbörlig hänsyn till all information som lämnas under samråden och sträva efter att undvika onödiga störningar i handeln, i tillämpliga fall med beaktande av resultatet av samråden enligt artikel 6.14.2.

ARTIKEL 6.16

Underkommittén för sanitära och fytosanitära åtgärder

1. Underkommittén för sanitära och fytosanitära åtgärder (*underkommittén*), upprättad i enlighet med artikel 33.4.1, ska bestå av företrädare för parterna med ansvar för sanitära och fytosanitära frågor.

2. Underkommittén ska

- a) övervaka genomförandet av och överväga frågor som har anknytning till detta kapitel, och undersöka varje fråga som kan uppkomma vid den praktiska tillämpningen av kapitlet, och
- b) lämna rekommendationer till handelsrådet om ändringar av bilagorna i enlighet med artikel 33.1.6 a, särskilt mot bakgrund av de framsteg som gjorts inom ramen för de samråd och förfaranden som föreskrivs i detta kapitel.

3. Underkommittén ska enas om vilka åtgärder som ska vidtas för att uppnå målen i detta kapitel. Underkommittén ska fastställa mål och delmål för dessa åtgärder. Underkommittén ska utvärdera resultaten av dessa åtgärder.

4. Underkommittén får rekommendera att handelsrådet eller handelskommittén, i enlighet med artikel 33.4.2, vid behov upprättar tekniska arbetsgrupper bestående av företrädare på expertnivå för varje part, som ska identifiera och behandla tekniska och vetenskapliga frågor som uppstår vid tillämpningen av detta kapitel.

5. Underkommittén får, med tanke på SPS-frågornas särart, rekommendera att handelsrådet eller handelskommittén antar ett beslut om särskilda arbetsordningar för denna underkommitté.

ARTIKEL 6.17

Samarbete i internationella forum

1. Parterna ska främja samarbete i multilaterala forum som är relevanta för sanitära och fytosanitära frågor, särskilt i internationella standardiseringsorgan som erkänns inom ramen för SPS-avtalet.
2. Den underkommitté som upprättas genom artikel 6.16 ska vara det relevanta forumet för informationsutbyte och samarbete i frågor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

ARTIKEL 6.18

Samarbete om livsmedelssäkerhet, djurhälsa och växtskyddsvetenskap

1. Parterna ska sträva efter att främja vetenskapligt samarbete mellan de av parternas organ som ansvarar för vetenskapliga utvärderingar på områdena livsmedelssäkerhet, djurhälsa och växtskydd.
2. Underkommittén får rekommendera att handelsrådet eller handelskommittén i enlighet med artikel 33.4.2 upprättar en teknisk arbetsgrupp för det vetenskapliga samarbete som avses i punkt 1 i denna artikel (*arbetsgruppen*), bestående av företrädare på expertnivå för de vetenskapliga organ som avses i punkt 1, vilka utses av varje part.

3. Handelsrådet eller handelskommittén som upprättar arbetsgruppen ska fastställa dess mandat, tillämpningsområde och arbetsprogram.
4. Arbetsgruppen får utbyta information om bland annat
 - a) vetenskaplig och teknisk information, och
 - b) datainsamling.
5. Det arbete som utförs av arbetsgruppen ska inte påverka varje parts nationella eller regionala organs oberoende.
6. Varje part ska säkerställa att de företrädare som utsetts enligt punkt 2 inte påverkas av intressekonflikter enligt varje parts lagstiftning.

ARTIKEL 6.19

Territoriell tillämpning för Europeiska unionen

1. Genom undantag från artikel 33.8 är detta kapitel för Europeiska unionens vidkommande tillämpligt på medlemsstaternas territorier enligt bilaga I till förordning (EU) 2017/625¹, och när det gäller växter, växtprodukter och andra varor, enligt artikel 1.3 i förordning (EU) 2016/2031².
2. Parterna är överens om att särarten hos Europeiska unionens territorium ska beaktas och att Europeiska unionen ska erkännas som en enda enhet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT EU L 95, 7.4.2017, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

KAPITEL 7

SAMARBETE OM HÅLLBARA LIVSMEDELSSYSTEM

ARTIKEL 7.1

Mål

Syftet med detta kapitel är att upprätta ett nära samarbete för att arbeta för omställningen till hållbarhet i parternas respektive livsmedelssystem. Parterna erkänner vikten av att stärka de politiska åtgärderna och fastställa program som bidrar till utvecklingen av hållbara, inkluderande, hälsosamma och motståndskraftiga livsmedelssystem och av handelns roll för att uppnå detta mål.

ARTIKEL 7.2

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel är tillämpligt på samarbetet mellan parterna för att förbättra hållbarheten i deras respektive livsmedelssystem.

2. I detta kapitel fastställs bestämmelser för samarbete om särskilda aspekter avseende hållbara livsmedelssystem, bland annat

- a) livsmedelskedjans hållbarhet och minskning av livsmedelsförlust och matsvinn,
- b) bekämpning av livsmedelsbedrägeri i livsmedelskedjan,
- c) djurskydd,
- d) bekämpning av antimikrobiell resistens, och
- e) minskad användning av gödselmedel och kemiska bekämpningsmedel för vilka en riskbedömning har visat att de medför oacceptabla hälso- eller miljörisker.

3. Detta kapitel ska också tillämpas på samarbete mellan parterna i multilaterala forum.

4. Detta kapitel ska inte påverka tillämpningen av andra kapitel som rör livsmedelssystem eller hållbarhet, särskilt kapitlen 6, 9 och 26.

ARTIKEL 7.3

Definitioner

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:
 - a) *livsmedelskedjan*: alla steg från primärproduktion till försäljning till slutkonsument, inklusive produktion, bearbetning, tillverkning, transport, import, lagring, distribution och försäljning till slutkonsumenten.
 - b) *primärproduktion*: produktion, uppfödning eller odling av primärprodukter, inklusive skörd, mjölkning och produktion av lantbruksdjur före slakt, samt jakt och fiske och skörd av vilda produkter.
 - c) *hållbart livsmedelssystem*: ett livsmedelssystem som tillhandahåller säkra, näringsrika och tillräckliga livsmedel för alla utan att äventyra de ekonomiska, sociala och miljömässiga grunder som krävs för att skapa livsmedelstrygghet och nutrition för kommande generationer. Ett sådant hållbart livsmedelssystem
 - i) är lönsamt (ekonomisk hållbarhet),
 - ii) har breda fördelar för samhället (social hållbarhet), och
 - iii) har en positiv eller neutral inverkan på den naturliga miljön, inbegripet på klimatförändringarna (miljömässig hållbarhet).

ARTIKEL 7.4

Livsmedelskedjans hållbarhet och minskning av matsvinn och matavfall

1. Parterna erkänner kopplingen mellan nuvarande livsmedelssystem och klimatförändringarna. Parterna ska samarbeta för att minska livsmedelssystemens negativa miljö- och climateffekter och stärka deras motståndskraft.
2. Parterna erkänner att livsmedelsförluster och livsmedelsavfall har en negativ inverkan på livsmedelssystemens sociala, ekonomiska och miljömässiga dimensioner.
3. Parterna ska samarbeta på områden som kan omfatta
 - a) hållbar livsmedelsproduktion, inbegripet jordbruk, förbättring av djurskyddet, främjande av ekologiskt jordbruk och minskad användning av antimikrobiella medel, gödselmedel och kemiska bekämpningsmedel för vilka en riskbedömning visar att de utgör en oacceptabel risk för hälsan eller miljön,
 - b) livsmedelskedjans hållbarhet, inbegripet livsmedelsproduktion, bearbetningsmetoder och bearbetningsmetoder,
 - c) hälsosamma och hållbara kostvanor som minskar konsumtionens koldioxidavtryck,
 - d) minskade växthusgasutsläpp från livsmedelssystemen, utökade kolsänkor och återställande av förlusten av biologisk mångfald,

- e) innovation och teknik som bidrar till anpassning och motståndskraft mot klimatförändringarnas effekter,
 - f) utveckling av beredskapsplaner för att trygga livsmedelsförsörjningen i kristider, och
 - g) minskning av livsmedelsförluster och matsvinn i linje med mål 12.3 för hållbar utveckling, som definieras i Agenda 2030.
4. Samarbete enligt denna artikel kan inbegripa utbyte av information, sakkunskap och erfarenheter samt samarbete inom forskning och innovation.

ARTIKEL 7.5

Bekämpning av bedrägerier i livsmedelskedjan

1. Parterna erkänner att bedrägerier kan påverka livsmedelskedjans säkerhet, äventyra livsmedelssystemens hållbarhet och undergräva god affärssed, konsumenternas förtroende och livsmedelsmarknadernas motståndskraft.

2. Parterna ska samarbeta för att upptäcka och undvika bedrägerier i livsmedelskedjan genom att
 - a) utbyta information och erfarenheter för att förbättra upptäckten och bekämpningen av bedrägerier i livsmedelskedjan, och
 - b) tillhandahålla det bistånd som krävs för att samla in bevis på metoder som är eller förefaller vara oförenliga med deras regler, eller som utgör en risk för människors, djurs eller växters hälsa eller för miljön, eller som vilseleder kunder.

ARTIKEL 7.6

Djurskydd

1. Parterna erkänner att djur är kännande varelser och att användningen av djur i livsmedelsproduktionssystem medför ett ansvar för djurens välbefinnande. Parterna ska respektera de handelsvillkor för produktionsdjur och animaliska produkter som syftar till att skydda djurens välbefinnande.
2. Parterna strävar efter att nå en gemensam förståelse rörande de internationella djurskyddsnormerna från Världsorganisationen för djurens hälsa (*WOAH*).
3. Parterna ska samarbeta för att utveckla och genomföra djurskyddsnormer på gårdarna, under transport, samt vid slakt och avlivning av djur, i enlighet med sin lagstiftning.

4. Parterna ska stärka sitt forskningssamarbete på djurskyddsområdet för att ytterligare utveckla vetenskapligt baserade djurskyddsnormer.
5. Den underkommitté som avses i artikel 7.8 får behandla andra frågor på djurskyddsområdet.
6. Parterna ska utbyta information, sakkunskap och erfarenheter på djurskyddsområdet.
7. Parterna ska samarbeta inom WOAHC och får samarbeta inom andra internationella forum i syfte att främja vidareutvecklingen av djurskyddsstandarder och bästa praxis samt deras genomförande.
8. Enligt artikel 33.4.2 får handelsrådet eller handelskommittén vid genomförandet av denna artikel upprätta en teknisk arbetsgrupp till stöd för den underkommitté som avses i artikel 7.8.

ARTIKEL 7.7

Bekämpning av antimikrobiell resistens

1. Parterna erkänner att antimikrobiell resistens utgör ett allvarligt hot mot människors och djurs hälsa, och att användningen, särskilt missbruket och överanvändningen, av antimikrobiella medel på djur bidrar till den övergripande utvecklingen av antimikrobiell resistens och utgör en stor risk för folkhälsan. Parterna erkänner att hotets art kräver en transnationell strategi.
2. Varje part ska fasa ut användningen av antimikrobiella läkemedel som tillväxtbefrämjande medel.
3. Varje part ska, i enlighet med One Health-strategin,
 - a) beakta befintliga och framtida riktlinjer, standarder, rekommendationer och åtgärder som tagits fram i relevanta internationella organisationer vid utarbetandet av initiativ och nationella planer som syftar till att främja en återhållsam och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel i samband med animalieproduktion och veterinärverksamhet,
 - b) främja, i fall som parterna gemensamt beslutar, ansvarsfull och återhållsam användning av antimikrobiella medel, bland annat genom att minska användningen av antimikrobiella medel i animalieproduktionen och fasa ut användningen av antimikrobiella medel som tillväxtbefrämjande medel i animalieproduktionen, och
 - c) stödja utarbetandet och genomförandet av internationella handlingsplaner för bekämpning av antimikrobiell resistens, om parterna anser att det är lämpligt.

4. Enligt artikel 33.4.2 får handelsrådet eller handelskommittén vid genomförandet av denna artikel upprätta en teknisk arbetsgrupp till stöd för den underkommitté som avses i artikel 7.8.

ARTIKEL 7.8

Underkommitté för hållbara livsmedelssystem

1. Underkommittén för hållbara livsmedelssystem (*underkommittén*), upprättad i enlighet med artikel 33.4.1, ska bestå av företrädare för parterna med ansvar för hållbara livsmedelssystem.
2. Underkommittén ska övervaka genomförandet av detta kapitel och undersöka alla frågor som kan uppstå i samband med dess genomförande.
3. Underkommittén ska enas om vilka åtgärder som ska vidtas för att uppnå målen i detta kapitel. Underkommittén ska fastställa mål och delmål för dessa åtgärder och övervaka parternas framsteg med att upprätta hållbara livsmedelssystem. Underkommittén ska varje period utvärdera resultaten av genomförandet av dessa åtgärder.

4. Underkommittén får, i enlighet med artikel 33.4.2, rekommendera att handelsrådet eller handelskommittén upprättar tekniska arbetsgrupper bestående av företrädare på expertnivå från varje part för att identifiera och behandla tekniska och vetenskapliga frågor som uppstår vid tillämpningen av detta kapitel.

5. Underkommittén ska rekommendera att handelskommittén fastställer regler för att minska de potentiella intressekonflikterna för deltagarna i sammanträdena i underkommittén och i eventuella tekniska arbetsgrupper som avses i detta kapitel. Handelskommittén ska anta ett beslut om fastställande av dessa regler.

ARTIKEL 7.9

Samarbete i internationella forum

1. Parterna ska vid behov samarbeta i multilaterala forum för att främja den globala omställningen till hållbara livsmedelssystem som bidrar till uppnåendet av internationellt överenskomna mål om miljö, natur och klimatskydd.

2. Underkommittén ska vara det forum som ska utbyta information och samarbeta i de frågor som omfattas av punkt 1 i denna artikel.

ARTIKEL 7.10

Ytterligare bestämmelser

1. Den verksamhet i underkommittén som avses i artikel 7.8 ska inte påverka oberoendet hos parternas nationella eller regionala organ.
2. Ingenting i detta kapitel ska påverka varje parts rättigheter eller skyldigheter att skydda konfidentiell information i enlighet med varje parts lagstiftning. Om en part överlämnar information som enligt dess lagstiftning anses vara konfidentiell till den andra parten i enlighet med detta kapitel, ska den andra parten behandla informationen som konfidentiell, såvida inte den överlämnande parten samtycker till något annat.
3. Med full respekt för varje parts rätt att reglera ska ingenting i detta kapitel tolkas som att en part är skyldig att
 - a) ändra sina importkrav,
 - b) avvika från inhemska förfaranden för utarbetande och antagande av regleringsåtgärder,
 - c) vidta åtgärder som skulle undergräva eller hindra ett rättidigt antagande av regleringsåtgärder för att uppnå allmänpolitiska mål, eller
 - d) anta ett visst regleringsmässigt mål.

KAPITEL 8

ENERGI OCH RÅVAROR

ARTIKEL 8.1

Mål

Syftet med detta kapitel är att främja dialog och samarbete inom energi- och råvarusektorena till ömsesidig nytta för parterna, att främja hållbar och rättvis handel och investeringar som säkerställer lika villkor inom dessa sektorer, och att stärka konkurrenskraften hos relaterade värdekedjor, inbegripet mervärdesförädling, i enlighet med detta avtal.

ARTIKEL 8.2

Principer

1. Varje part behåller sin suveräna rätt att avgöra om områden inom dess territorium, liksom i dess exklusiva ekonomiska zon, är tillgängliga för prospektering efter samt produktion och transport av energivaror och råvaror.

2. I enlighet med detta kapitel bekräftar parterna sin rätt att inom sina respektive territorier reglera för att uppnå legitima politiska mål på energi- och råvaruområdet.

ARTIKEL 8.3

Definitioner

I detta kapitel och bilagorna 8-A och 8-B gäller följande definitioner:

- a) *tillstånd*: ett tillstånd, en licens, en koncession eller ett liknande administrativt eller avtalsmässigt instrument genom vilket en parts behöriga myndighet ger en enhet rätt att utöva en viss ekonomisk verksamhet på dess territorium enligt de krav som anges i tillståndet.
- b) *balansering*: alla åtgärder och processer, inom alla tidsramar, genom vilka systemoperatörer fortlöpande säkerställer att systemfrekvensen bibehålls inom ett fördefinierat stabilitetsområde och att nödvändiga reserver upprätthålls med hänsyn till den kvalitet som krävs.
- c) *energivaror*: de varor ur vilka energi produceras och som förtecknas med motsvarande HS-nummer i bilaga 8-A.

- d) *kolväten*: de varor som förtecknas med motsvarande HS-nummer i bilaga 8-A.
- e) *råvaror*: ämnen som används vid tillverkning av industriprodukter, inklusive malm, anrikade material, slagg, aska och kemikalier, obearbetade, bearbetade och raffinerade material, metallavfall, skrot och omsmältningsskrot, som omfattas av de HS-kapitel som ingår i bilaga 8-A.
- f) *förnybar energi*: energi som produceras från solenergi, vindkraft, vattenkraft, geotermisk energi, biologiska källor, havskällor eller andra förnybara omgivningskällor.
- g) *förnybara bränslen*: biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, inklusive förnybara syntetiska bränslen och förnybar vätgas.
- h) *standarder*: standarder enligt definitionen i kapitel 9.
- i) *systemoperatör*:
 - i) för Europeiska unionens vidkommande: en person som ansvarar för drift, underhåll och utveckling av distributions- eller överföringssystemet för el inom ett visst område och för att säkerställa sådana systems långsiktiga kapacitet, och
 - ii) för Chiles vidkommande: ett oberoende organ med ansvar för att samordna driften av sammankopplade elsystem, som säkerställer elsystemets effektiva ekonomiska prestanda, säkerhet och tillförlitlighet och ger fri tillgång till överföringssystemet.

- j) *tekniska föreskrifter*: tekniska föreskrifter enligt definitionen i kapitel 9.

ARTIKEL 8.4

Import- och exportmonopol

En part får inte upprätta eller bibehålla ett utsett import- eller exportmonopol. I denna artikel avses med ”import- eller exportmonopol” en ensamrätt eller en exklusiv befogenhet som en part beviljar en enhet att importera energivaror eller råvaror från, eller exportera energivaror eller råvaror till, den andra parten¹.

ARTIKEL 8.5

Exportprissättning²

1. En part får inte införa ett högre pris för export av energivaror eller råvaror till den andra parten än det pris som tas ut för sådana varor när de är avsedda för den inhemska marknaden, genom åtgärder såsom licenser eller krav på minimipriser.

¹ För tydlighetens skull påpekas att denna artikel inte påverkar tillämpningen av kapitlen 10, 11 och 22 och deras respektive bindningslistor, och inte heller omfattar sådana rättigheter som härrör från en immateriell rättighet.

² För tydlighetens skull påpekas att denna artikel inte påverkar tillämpningen av bilaga 22.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel får Chile införa eller bibehålla åtgärder i syfte att främja mervärdesförädling genom att leverera råvaror till industrisektorer till förmånliga priser så att de kan komma ut i Chile, förutsatt att dessa åtgärder uppfyller villkoren i bilaga 8-B.

ARTIKEL 8.6

Inhemska reglerade priser

1. Parterna erkänner vikten av konkurrenskraftiga energimarknader för att tillhandahålla ett brett urval av energivaror och förbättra konsumenternas välfärd. Parterna erkänner också att regleringsbehoven och regleringsmetoderna kan skilja sig åt mellan olika marknader.
2. Utöver det som fastställs i punkt 1 ska varje part, i enlighet med sina lagar och andra författningar, säkerställa att leveransen av energivaror grundar sig på marknadsprinciper.
3. En part får endast reglera det pris som tas ut för leverans av energivaror genom att införa en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
4. Om en part ålägger en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska den säkerställa att denna skyldighet är klart definierad, transparent och icke-diskriminerande och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen med skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.

ARTIKEL 8.7

Tillstånd till prospektering efter och produktion av energivaror och råvaror

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel 13 ska en part, om den kräver ett tillstånd för att prospektera efter eller producera energivaror och råvaror, säkerställa att ett sådant tillstånd beviljas enligt ett offentligt och icke-diskriminerande förfarande¹.
2. Den parten ska offentliggöra bland annat typ av tillstånd, relevant område eller del därav och föreslaget datum eller föreslagen tidsfrist för beviljande av tillstånd, på ett sätt som gör det möjligt för potentiellt intresserade sökande att lämna in ansökningar.
3. En part får avvika från punkt 2 i denna artikel och artikel 13.3 i något av följande fall som rör kolväten:
 - a) Området har varit föremål för ett tidigare förfarande som inte har lett till att ett tillstånd har beviljats.
 - b) Området är permanent tillgängligt för prospektering efter eller produktion av energivaror och råvaror.

¹ För tydlighetens skull påpekas att i händelse av bristande överensstämmelse mellan denna artikel och kapitlen 10 och 11 samt bilagorna 10-A, 10-B och 10-C ska dessa kapitel och bilagor ha företräde beträffande det som den bristande överensstämmelsen gäller.

c) Ett beviljat tillstånd har avståtts innan dess sista giltighetsdatum.

4. Varje part får kräva att en enhet som har beviljats tillstånd ska betala ett ekonomiskt bidrag eller ett bidrag in natura. Det ekonomiska bidraget eller bidraget in natura ska fastställas på ett sådant sätt att det inte påverkar ledningen och beslutsprocessen för en sådan enhet.

5. Varje part ska säkerställa att en sökande får tillgång till skälen till att dess ansökan avslagits, så att sökanden vid behov kan använda förfaranden för överklagande eller omprövning. Förfarandena för överklagande eller omprövning ska offentliggöras i förväg.

ARTIKEL 8.8

Bedömning av miljöpåverkan

1. En part ska säkerställa att en bedömning av miljöpåverkan¹ görs innan tillstånd beviljas för ett projekt eller en verksamhet som rör energi eller råvaror som kan ha en betydande inverkan på befolkning, människors hälsa, biologisk mångfald, mark, jordmån, vatten, luft eller klimat, eller kulturarv eller landskap. Denna bedömning ska identifiera och bedöma denna betydande inverkan.

¹ För Chiles vidkommande avses med ”bedömning av miljöpåverkan” en studie av miljöpåverkan som definieras enligt artikel 2 i i avdelning 1 i lag 19.300 eller dess efterföljare, och som regleras enligt artikel 11 i samma lag.

2. Varje part ska säkerställa att allmänheten har tillgång till relevant information som en del av processen för bedömning av miljöpåverkan, och ge allmänheten tid och möjlighet att delta i denna process och lämna synpunkter.
3. Varje part ska offentliggöra och beakta resultaten av bedömningen av miljöpåverkan innan tillstånd beviljas för projektet eller verksamheten.

ARTIKEL 8.9

Tredjepartstillträde till energitransportinfrastruktur

1. Varje part ska säkerställa att systemoperatörer inom dess territorium beviljar icke-diskriminerande tillträde till energiinfrastrukturen för transport av el till en parts samtliga enheter. Tillträde till elinfrastrukturen ska i största möjliga utsträckning beviljas inom en rimlig tidsperiod efter den dag då enheten begärde tillträde.
2. Varje part ska i enlighet med sina lagar och andra författningar göra det möjligt för en parts enhet att få tillgång till och använda eltransportinfrastruktur för transport av el på rimliga och icke-diskriminerande villkor, inbegripet icke-diskriminering mellan olika typer av elkällor, och till tariffer som avspeglar kostnaderna. Varje part ska offentliggöra villkoren för tillträde till och användning av eltransportinfrastruktur.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 får en part i sina lagar och andra författningar införa eller bibehålla särskilda undantag från rätten till tredjepartstillträde på grundval av objektiva kriterier, förutsatt att undantagen är nödvändiga för att uppfylla ett legitimt politiskt mål. Sådana undantag ska offentliggöras innan de börjar tillämpas.

4. Parterna erkänner relevansen av de regler som anges i punkterna 1, 2 och 3 även för gasinfrastruktur. En part som inte tillämpar sådana regler på gasinfrastruktur ska sträva efter att göra detta, särskilt när det gäller transport av förnybara bränslen, samtidigt som den erkänner skillnader i marknadsmognad och marknadsorganisation.

ARTIKEL 8.10

Tillträde till infrastruktur för leverantörer av el från förnybara energikällor

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.7, 8.9 och 8.11 ska varje part säkerställa att leverantörer av förnybar energi från den andra parten beviljas tillträde till och får använda elnätet för anläggningar för produktion av förnybar el som är belägna inom dess territorium på rimliga och icke-diskriminerande villkor.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska varje part, i enlighet med sina lagar och andra författningar, säkerställa att dess överföringsföretag och systemoperatörer, med avseende på den andra partens leverantörer av förnybar el,

- a) möjliggör en anslutning mellan nya anläggningar för produktion av förnybar el och elnätet utan att införa diskriminerande villkor,
- b) möjliggör en tillförlitlig användning av elnätet,
- c) tillhandahåller balanstjänster, och
- d) säkerställer att lämpliga nät- och marknadsrelaterade operativa åtgärder vidtas för att minimera begränsningen av el som produceras från förnybara energikällor.

3. Punkt 2 påverkar inte varje parts legitima rätt att reglera inom sitt territorium för att uppnå legitima politiska mål, såsom behovet av att upprätthålla en säker drift och stabilitet i elsystemet, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

ARTIKEL 8.11

Oberoende organ

1. Varje part ska upprätthålla eller upprätta ett eller flera funktionellt oberoende organ som
 - a) fastställer eller godkänner villkoren och tarifferna för tillträde till och användning av elnätet, och
 - b) inom rimlig tid löser tvister rörande lämpliga villkor och tariffer för tillträde till och användning av elnätet.
2. När organet eller organen utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter enligt punkt 1 ska de agera öppet och opartiskt med avseende på användare och ägare av samt systemoperatörer för elnätet.

ARTIKEL 8.12

Samarbete om standarder

1. I syfte att förhindra, identifiera och undanröja onödiga tekniska hinder för handel med energivaror och råvaror ska kapitel 9 tillämpas på dessa varor och material.

2. I enlighet med artikel 9.4 och 9.6 ska parterna, när så är lämpligt, främja samarbete mellan sina relevanta reglerings- och standardiseringsorgan på områden såsom energieffektivitet, hållbar energi och råvaror, i syfte att bidra till handel, investeringar och hållbar utveckling, bland annat genom

- a) konvergens eller, om möjligt, harmonisering av deras respektive befintliga standarder, på grundval av ömsesidigt intresse och ömsesidighet, och enligt villkor som ska överenskommas mellan de berörda regleringsmyndigheterna och standardiseringsorganen,
- b) gemensamma analyser, metoder och tillvägagångssätt, om möjligt, för att bistå och underlätta utvecklingen av relevanta tester och mätstandarder, i samarbete med deras relevanta standardiseringsorganisationer,
- c) utveckling av gemensamma standarder, om möjligt, för energieffektivitet och förnybar energi, och
- d) främjande av standarder för råvaror, produktion av förnybar energi och energieffektivitetsutrustning, inbegripet produktdesign och produktmärkning, om så är lämpligt, genom befintliga initiativ för internationellt samarbete.

3. Vid genomförandet av detta kapitel ska parterna uppmuntra utarbetandet och användningen av öppna standarder och driftskompatibilitet mellan nät, system, anordningar, tillämpningar eller komponenter inom energi- och råvarusektorerna.

ARTIKEL 8.13

Forskning, utveckling och innovation

Parterna erkänner att forskning, utveckling och innovation är avgörande faktorer för att ytterligare utveckla effektivitet, hållbarhet och konkurrenskraft inom energi- och råvarusektorena. Parterna ska, när så är lämpligt, samarbeta bland annat för att

- a) främja forskning, utveckling, innovation och spridning av miljövänlig och kostnadseffektiv teknik och praxis samt miljövänliga och kostnadseffektiva processer på områdena energi och råvaror,
- b) främja mervärdesförädling till ömsesidig nytta för parterna och förbättra produktionskapaciteten inom energi och råvaror, och
- c) stärka kapacitetssupplemenet inom ramen för forsknings-, utvecklings- och innovationsinitiativ.

ARTIKEL 8.14

Samarbete om energiprodukter och råvaror

1. Parterna ska, när så är lämpligt, samarbeta på områdena energi och råvaror, i syfte att bland annat
 - a) minska eller avskaffa åtgärder, inbegripet av teknisk, regleringsmässig och ekonomisk karaktär, som påverkar energi- eller råvarusektorerna och som i sig eller tillsammans med andra åtgärder skulle kunna snedvrída handel och investeringar,
 - b) diskutera, när så är möjligt, sina ståndpunkter i internationella forum där relevanta handels- och investeringsfrågor diskuteras, och främja internationella program på områdena energieffektivitet, förnybar energi och råvaror, och
 - c) främja ansvarsfullt företagande i enlighet med internationella standarder som har godkänts eller stöds av parterna, såsom OECD:s riktlinjer för multinationella företag, särskilt kapitel IX om vetenskap och teknik.

Tematiskt samarbete om energi

2. Parterna erkänner behovet av att påskynda utbyggnaden av förnybara och koldioxidsnåla energikällor, öka energieffektiviteten och främja innovationen för att säkerställa tillgången till säker, hållbar och överkomlig energi. Parterna ska samarbeta i alla relevanta frågor av ömsesidigt intresse, såsom

- a) förnybar energi, särskilt med avseende på teknik, integrering i och tillgång till elsystemet, lagring och flexibilitet samt hela försörjningskedjan för förnybar vätgas,
- b) energieffektivitet, inklusive reglering, bästa praxis och effektiva och hållbara värme- och kylsystem,
- c) elektromobilitet och utbyggnad av laddningsinfrastruktur, och
- d) öppna och konkurrenskraftiga energimarknader.

Tematiskt samarbete om råvaror

3. Parterna erkänner sitt gemensamma engagemang för ansvarsfull anskaffning och hållbar produktion av råvaror, och deras ömsesidiga intresse av att underlätta integreringen av värdekedjor för råvaror. Parterna ska samarbeta i alla relevanta frågor av ömsesidigt intresse, såsom
 - a) ansvarsfull gruvdriftspraxis och hållbarhet hos värdekedjorna för råvaror, inbegripet råvaruvärdekedjornas bidrag till uppfyllandet av FN:s mål för hållbar utveckling,
 - b) värdekedjor för råvaror, inklusive mervärdesförädling, och
 - c) fastställande av områden av ömsesidigt intresse för samarbete om forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet som omfattar hela värdekedjan för råvaror, inbegripet banbrytande teknik, smart gruvdrift och digitala gruvor.
4. Vid utveckling av samarbetsverksamheten ska parterna ta hänsyn till tillgängliga resurser. Verksamheten kan utföras personligen eller med hjälp av alla tekniska medel som parterna har tillgång till.
5. Samarbetet kan enligt överenskommelse mellan parterna utvecklas och genomföras med deltagande av internationella organisationer, globala forum och forskningsinstitutioner.

ARTIKEL 8.15

Energiomställning och förnybara bränslen

1. För genomförandet av detta kapitel erkänner parterna det viktiga bidraget från förnybara bränslen, bland annat förnybar vätgas, inklusive derivat av vätgas, och förnybara syntetiska bränslen, för att minska utsläppen av växthusgaser i syfte att åtgärda klimatförändringarna.
2. I enlighet med artikel 8.12.2 ska parterna, när så är lämpligt, samarbeta om konvergens eller, om möjligt, harmonisering av certifieringssystem för förnybara bränslen, t.ex. när det gäller livscykelutsläpp och säkerhetsstandarder.
3. När det gäller förnybara bränslen ska parterna också samarbeta i syfte att
 - a) identifiera, minska och undanröja åtgärder som kan snedvrida den bilaterala handeln, inbegripet åtgärder av teknisk, regleringsmässig och ekonomisk karaktär,
 - b) främja initiativ som underlättar bilateral handel, för att främja produktionen av förnybar vätgas, och
 - c) främja användningen av förnybara bränslen med tanke på deras bidrag till minskningen av växthusgasutsläppen.

4. Parterna ska när så är lämpligt uppmuntra utvecklingen och genomförandet av internationella standarder och regleringssamarbete med avseende på förnybara bränslen, och samarbeta i relevanta internationella forum i syfte att utveckla relevanta certifieringssystem som undviker uppkomsten av omotiverade handelshinder.

ARTIKEL 8.16

Undantag för små och isolerade elsystem

1. För genomförandet av detta kapitel erkänner parterna att deras lagar och andra författningar får föreskriva särskilda regler för små och isolerade elsystem.
2. Enligt punkt 1 får en part behålla, anta eller genomdriva åtgärder avseende små och isolerade elsystem som avviker från artikel 8.6, 8.7, 8.9, 8.10 och 8.11, förutsatt att sådana åtgärder inte utgör förtäckta hinder för handel eller investeringar mellan parterna.

ARTIKEL 8.17

Underkommitté för varuhandel

1. Underkommittén för varuhandel (*underkommittén*), upprättad i enlighet med artikel 33.4.1, ska ansvara för genomförandet av detta kapitel och bilagorna 8-A och 8-B. De uppgifter som anges i artikel 2.18 a, c, d och e gäller i tillämpliga delar för detta kapitel.
2. I överensstämmelse med artikel 8.12, 8.13, 8.14 och 8.15 får underkommittén rekommendera parterna att upprätta eller främja andra sätt att samarbeta på områdena energi och råvaror.
3. Om parterna gemensamt kommer överens om detta ska underkommittén hålla sammanträden om genomförandet av detta kapitel. När varje part förbereder dessa sammanträden får den vid behov överväga synpunkter från relevanta intressenter eller experter.
4. Varje part ska utse en kontaktpunkt för att underlätta genomförandet av detta kapitel, bland annat genom att säkerställa ett lämpligt deltagande av företrädare för en part, underrätta den andra parten om dess kontaktuppgifter och omgående underrätta den andra parten om eventuella ändringar av dessa kontaktuppgifter. När det gäller Chile ska kontaktpunkten tillhöra undersekretariatet för internationella ekonomiska förbindelser vid utrikesministeriet eller dess efterträdare.

KAPITEL 9

TEKNISKA HANDELSHINDER

ARTIKEL 9.1

Mål

Målet för detta kapitel är att förbättra och underlätta varuhandeln mellan parterna genom att förebygga, identifiera och undanröja onödiga tekniska handelshinder och genom att främja ett ökat regleringssamarbete.

ARTIKEL 9.2

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel är tillämpligt på utarbetande, antagande och tillämpning av alla standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, enligt definitionen i bilaga 1 till TBT-avtalet, som kan påverka varuhandeln mellan parterna.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta kapitel inte tillämpas på
 - a) inköpsspecifikationer som utarbetats av statliga organ för produktions- eller konsumtionsbehov hos sådana organ som omfattas av kapitel 21, eller
 - b) sanitära och fytosanitära åtgärder som omfattas av kapitel 6.

ARTIKEL 9.3

Införlivande av vissa bestämmelser i TBT-avtalet

Artiklarna 2–9 i TBT-avtalet och bilagorna 1 och 3 till det avtalet införlivas i och utgör en del av detta avtal, med nödvändiga anpassningar.

ARTIKEL 9.4

Internationella standarder

1. Internationella standarder som utarbetats av de organisationer som förtecknas i bilaga 9-A ska anses vara relevanta internationella standarder i den mening som avses i artiklarna 2 och 5 i samt bilaga 3 till TBT-avtalet, förutsatt att dessa organisationer under sin utveckling har följt de principer och förfaranden som anges i beslutet av WTO:s kommitté för tekniska handelshinder om principer för utveckling av internationella standarder, riktlinjer och rekommendationer med avseende på artiklarna 2 och 5 i, samt bilaga 3 till, TBT-avtalet¹.
2. På begäran av en part får handelsrådet anta ett beslut om ändring av bilaga 9-A, i enlighet med artikel 33.1.6 a.

ARTIKEL 9.5

Tekniska föreskrifter

1. Parterna erkänner vikten av att i enlighet med sina respektive regler och förfaranden genomföra en konsekvensutredning av planerade tekniska föreskrifter.

¹ G/TBT/9, 13 november 2000, bilaga 4.

2. Varje part ska bedöma möjliga alternativ, genom reglering eller på andra sätt, till den föreslagna tekniska föreskriften som kan uppfylla partens legitima mål i enlighet med artikel 2.2 i TBT-avtalet.

3. Varje part ska använda relevanta internationella standarder som grund för sina tekniska föreskrifter, utom när den part som utarbetar de tekniska föreskrifterna kan visa att sådana internationella standarder inte skulle vara ett ändamålsenligt eller lämpligt medel för att uppnå de eftersträlvade legitima målen.

4. Om en part inte använder internationella standarder som grund för en teknisk föreskrift, ska den parten på begäran av den andra parten identifiera alla väsentliga avvikelser från den relevanta internationella standarden och förklara skälen till att denna standard inte har ansetts lämplig eller ändamålsenlig för det avsedda målet och tillhandahålla den vetenskapliga eller tekniska bevisning som ligger till grund för denna bedömning.

5. Med hänvisning till varje parts skyldighet enligt artikel 2.3 i TBT-avtalet ska varje part i enlighet med sina respektive regler och förfaranden se över sina tekniska föreskrifter i syfte att öka samstämmigheten mellan dessa tekniska föreskrifter och relevanta internationella standarder. En part ska bland annat beakta all utveckling avseende de relevanta internationella standarderna och huruvida de omständigheter som gav upphov till skillnaderna mot de relevanta internationella standarderna fortfarande föreligger.

ARTIKEL 9.6

Regleringssamarbete

1. Parterna erkänner att det finns ett brett spektrum av mekanismer för regleringssamarbete som kan bidra till att undanröja eller undvika tekniska handelshinder.
2. En part får föreslå den andra parten sektorspecifik verksamhet inom regleringssamarbete på områden som omfattas av detta kapitel. Dessa förslag ska översändas till den kontaktpunkt som avses i artikel 9.13 och ska bestå av
 - a) informationsutbyte om regleringsstrategier och regleringspraxis, eller
 - b) initiativ för att ytterligare anpassa tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse till relevanta internationella standarder.

Den andra parten ska svara på förslaget inom rimlig tid.

3. De kontaktpunkter som avses i artikel 9.13 ska informera handelskommittén om den samarbetsverksamhet som bedrivs enligt denna artikel.
4. Parterna ska sträva efter att utbyta och samarbeta om mekanismer för att underlätta godtagandet av resultaten av bedömningar av överensstämmelse, i syfte att undanröja onödiga tekniska handelshinder.

5. Parterna ska uppmuntra samarbete mellan sina respektive organisationer med ansvar för tekniska föreskrifter, standardisering, bedömning av överensstämmelse, ackreditering och metrologi, oavsett om de är statliga eller icke-statliga, i syfte att behandla olika frågor som omfattas av detta kapitel.

6. Ingenting i denna artikel ska tolkas som att en part är skyldig att

- a) avvika från sina förfaranden för utarbetande och antagande av regleringsåtgärder,
- b) vidta åtgärder som skulle undergräva eller hindra ett rättidigt antagande av regleringsåtgärder för att uppnå partens allmänpolitiska mål, eller
- c) uppnå ett visst regleringsmässigt resultat.

7. Vid tillämpning av denna artikel och bestämmelserna om samarbete enligt bilagorna 9-A till 9-E till detta kapitel ska Europeiska kommissionen agera på Europeiska unionens vägnar.

ARTIKEL 9.7

Samarbete om marknadskontroll, överensstämmelse och säkerhet för icke-livsmedelsprodukter

1. Parterna erkänner vikten av samarbete om marknadskontroll och säkerhet och överensstämmelse för icke-livsmedelsprodukter för att underlätta handeln och för att skydda konsumenter och andra användare, och vikten av att bygga upp ömsesidigt förtroende på grundval delad information.
2. Vid tillämpning av denna artikel ska följande gälla:
 - a) *konsumenterprodukter* avser varor som är avsedda för eller sannolikt kommer att användas av konsumenter, med undantag för livsmedel, medicintekniska produkter och läkemedel, och
 - b) *marknadskontroll* avser verksamheter som utförs och åtgärder som vidtas av offentliga myndigheter, inbegripet verksamheter som utförs och åtgärder som vidtas i samarbete med ekonomiska aktörer, i enlighet med förfaranden i en part som gör det möjligt för den parten att kontrollera eller åtgärda problem som rör produkters överensstämmelse med de krav som fastställs i dess lagar och andra författningar eller deras säkerhet.
3. För att garantera att marknadskontrollen fungerar på ett oberoende och opartiskt sätt ska varje part säkerställa att
 - a) marknadskontrollfunktionerna avskiljs från funktionerna för bedömning av överensstämmelse, och

- b) det inte förekommer några intressen som skulle kunna påverka marknadskontrollmyndigheternas opartiskhet vid deras kontroll eller övervakning av ekonomiska aktörer.
4. Parterna får samarbeta och utbyta information på området säkerhet och överensstämmelse för icke-livsmedelsprodukter, särskilt när det gäller
- a) marknadskontroll och efterlevnadskontroll och tillsynsåtgärder,
 - b) metoder för riskbedömning och produktprovning,
 - c) samordnade produktåterkallelser eller liknande åtgärder,
 - d) vetenskapliga och tekniska frågor och regleringsfrågor för att förbättra säkerheten och överensstämmelsen för icke-livsmedelsprodukter,
 - e) framväxande frågor som har stor inverkan på hälsa och säkerhet,
 - f) verksamhet med anknytning till standardisering, och
 - g) utbyten av tjänstemän.

5. Europeiska unionen får förse Chile med utvald information från sitt system för snabbt informationsutbyte med avseende på konsumentprodukter enligt direktiv 2001/95/EG¹ eller dess efterföljare, och Chile får förse Europeiska unionen med utvald information om säkerheten hos konsumentprodukter och om de förebyggande, begränsande och korrigerande åtgärder som vidtagits med avseende på konsumentprodukter. Informationsutbytet kan ske i form av

- a) icke-systematiskt informationsutbyte, i vederbörligen motiverade särskilda fall, med undantag för personuppgifter, och
- b) systematiskt informationsutbyte på grundval av ett arrangemang som upprättats genom handelsrådets beslut och som ska anges i bilaga 9-D.

6. Handelsrådet får genom beslut fastställa ett arrangemang för regelbundet informationsutbyte, även på elektronisk väg, om åtgärder som vidtagits med avseende på andra icke-livsmedelsprodukter som inte uppfyller kraven, annat än de arrangemang som omfattas av punkt 5 i den här artikeln. Detta arrangemang ska anges i bilaga 9-E.

7. Varje part ska använda den information som erhållits enligt punkterna 4, 5 och 6 endast i syfte att skydda konsumenter, hälsa, säkerhet eller miljö.

8. Varje part ska behandla den information som erhållits enligt punkterna 4, 5 och 6 konfidentiellt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

9. De arrangemang som avses i punkterna 5 b och 6 ska ange produktomfattningen, den typ av information som ska utbytas, formerna för utbytet och tillämpningen av reglerna om konfidentialitet och skydd av personuppgifter.

10. Enligt artikel 33.1.6 a ska handelsrådet ha befogenhet att anta beslut i syfte att fastställa eller ändra de arrangemang som anges i bilagorna 9-D och 9-E.

ARTIKEL 9.8

Standarder

1. I syfte av att harmonisera standarder på en så bred grund som möjligt ska varje part uppmuntra standardiseringsorganen inom sitt territorium samt de regionala standardiseringsorgan i vilka en part eller standardiseringsorganen inom dess territorium är medlemmar att

- a) inom ramen för sina resurser delta i relevanta internationella standardiseringsorgans utarbetande av internationella standarder,
- b) använda relevanta internationella standarder som en grund för de standarder de själva utarbetar, utom när sådana internationella standarder inte skulle vara ändamålsenliga eller lämpliga, exempelvis till följd av en otillräcklig skyddsnivå, grundläggande klimatrelaterade eller geografiska faktorer eller grundläggande tekniska problem,

- c) undvika dubbelarbete med eller överlappning av de internationella standardiseringsorganens arbete,
- d) regelbundet se över de nationella och regionala standarder som inte baseras på relevanta internationella standarder, med tanke på att öka deras samstämmighet med relevanta internationella standarder,
- e) samarbeta med den andra partens relevanta standardiseringsorgan när det gäller internationell standardiseringsverksamhet, inbegripet i de internationella standardiseringsorganen eller på regional nivå, och
- f) främja bilateralt samarbete mellan sig själva och den andra partens standardiseringsorgan.

2. Parterna bör utbyta information om

- a) sin användning av standarder till stöd för tekniska föreskrifter, och
- b) sina standardiseringsprocesser och i vilken omfattning internationella, regionala eller subregionala standarder används som grund för de nationella standarderna.

3. Om standarder görs obligatoriska genom införlivande eller hänvisning i ett förslag till tekniska föreskrifter eller förfarande för bedömning av överensstämmelse, ska de transparenskrav som anges i artikel 9.10 i detta avtal och i artiklarna 2 eller 5 i TBT-avtalet vara uppfyllda.

ARTIKEL 9.9

Bedömning av överensstämmelse

1. Bestämmelserna i artikel 9.5 om utarbetande, antagande och tillämpning av tekniska föreskrifter ska också gälla i tillämpliga delar för förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
2. Om en part kräver en bedömning av överensstämmelse som positiv försäkran om att en produkt överensstämmer med en teknisk föreskrift ska parten
 - a) välja förfaranden för bedömning av överensstämmelse som står i proportion till de risker som föreligger,
 - b) om inte annat följer av dess lagar och andra författningar, betrakta användningen av en leverantörsförsäkran om överensstämmelse som ett av de möjliga sätten att bevisa överensstämmelse med en teknisk föreskrift, och
 - c) om den andra parten så kräver, lämna information om de kriterier som används för att välja förfaranden för bedömning av överensstämmelse för specifika produkter.
3. Om en part kräver en tredjepartsbedömning av överensstämmelse som en positiv försäkran om att en produkt överensstämmer med en teknisk föreskrift och den inte har reserverat denna uppgift för en statlig myndighet enligt vad som anges i punkt 4, ska parten
 - a) i första hand använda ackreditering för att godkänna organ för bedömning av överensstämmelse,

- b) i första hand utnyttja internationella standarder för ackreditering och bedömning av överensstämmelse liksom internationella avtal där parternas ackrediteringsorgan deltar, exempelvis via International Laboratory Accreditation Cooperation (*ILAC*) och Internationella ackrediteringsforumet (*IAF*),
- c) ansluta sig – eller i tillämpliga fall uppmuntra sina organ för bedömning av överensstämmelse att ansluta sig – till fungerande internationella avtal eller överenskommelser som avser att harmonisera eller underlätta godtagandet av resultaten från bedömningar av överensstämmelse,
- d) säkerställa att de ekonomiska aktörerna, om mer än ett organ för bedömning av överensstämmelse har utnämnts för en viss produkt eller uppsättning produkter, har möjlighet att välja vem som ska utföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse,
- e) säkerställa att organ för bedömning av överensstämmelse är oberoende av tillverkare, importörer och ekonomiska aktörer i allmänhet och att det inte finns några intressekonflikter mellan ackrediteringsorgan och organ för bedömning av överensstämmelse,
- f) tillåta organ för bedömning av överensstämmelse att använda underleverantörer för att utföra provning eller inspektioner i samband med bedömningen av överensstämmelse, inbegripet underleverantörer som är etablerade på den andra partens territorium. Ingenting i detta led får tolkas som ett förbud för parterna att ställa krav på att anlitate underleverantörer ska uppfylla samma krav som ställs på det anlitate organet för bedömning av överensstämmelse, vid utförande av provning eller inspektioner, och

- g) på officiella webbplatser offentliggöra en förteckning över de organ som parten har utsett att genomföra sådana bedömningar av överensstämmelse och relevant information om räckvidden för varje sådant organs utseende.

4. Ingenting i denna artikel ska hindra en part från att begära att en bedömning av överensstämmelse för specifika produkter utförs av dess angivna statliga myndigheter. I dessa fall ska parten

- a) begränsa avgifter för bedömning av överensstämmelse till den ungefärliga kostnaden för de tjänster som tillhandahålls och, på begäran av den som ansöker om en bedömning av överensstämmelse, förklara hur de eventuella avgifter som den tar ut för en sådan bedömning av överensstämmelse är begränsade till den ungefärliga kostnaden för de utförda tjänsterna, och
- b) göra avgifterna för bedömning av överensstämmelse tillgängliga för allmänheten eller tillhandahålla dem på begäran.

5. Trots vad som sägs i punkterna 2, 3 och 4 ska Chile, i de fall då Europeiska unionen godtar en leverantörsförsäkran om överensstämmelse inom de områden som förtecknas i bilaga 9-B, i enlighet med sina lagar och andra författningar tillhandahålla ett effektivt och transparent förfarande för godkännande av intyg och provningsrapporter som utfärdats av organ för bedömning av överensstämmelse som är belägna på Europeiska unionens territorium och som har ackrediterats av ett ackrediteringsorgan som är medlem i de internationella arrangemangen för ömsesidigt erkännande av ILAC och IAF som en försäkran om att en produkt uppfyller kraven i Chiles tekniska föreskrifter.

6. I denna artikel avses med ”leverantörsförsäkran om överensstämmelse” en förstapartsförsäkran som utfärdats av tillverkaren på den tillverkarens eget ansvar på grundval av resultaten av en lämplig typ av bedömning av överensstämmelse med uteslutande av obligatorisk tredjepartsbedömning, som en försäkran om att en produkt uppfyller kraven i en teknisk föreskrift i vilken sådana förfaranden för bedömning av överensstämmelse fastställs.

7. På begäran av endera parten ska den underkommitté som avses i artikel 9.14 se över förteckningen över områden i punkt 1 i bilaga 9-B. Underkommittén får rekommendera att handelsrådet ändrar bilaga 9-B i enlighet med artikel 33.1.6 a.

ARTIKEL 9.10

Transparens

1. När parterna utarbetar större tekniska föreskrifter som kan ha en betydande inverkan på varuhandeln ska varje part, i enlighet med sina respektive regler och förfaranden och utan att det påverkar tillämpningen av kapitel 29, säkerställa att det finns transparensförfaranden som gör det möjligt för parternas personer att lämna synpunkter inom ramen för en offentlig samrådsprocess, utom om akuta problem med säkerhet, hälsa, miljöskydd eller nationell säkerhet uppstår eller riskerar att uppstå.

2. Varje part ska låta personer från den andra parten delta i den samrådsprocess som avses i punkt 1 på villkor som inte är mindre gynnsamma än dem som beviljas dess egna personer, och ska offentliggöra resultatet av sådana samråd.

3. Varje part ska ge den andra parten en period på minst 60 dagar för att lämna skriftliga synpunkter efter det att en anmälan av en föreslagen teknisk föreskrift eller ett föreslaget förfarande för bedömning av överensstämmelse ingetts till WTO:s centrala registreringsenhet, dock med undantag för situationer där akuta problem rörande säkerhet, hälsa, miljöskydd eller nationell säkerhet uppstår eller riskerar att uppstå. En part ska överväga varje rimlig begäran från den andra parten om att förlänga den perioden för lämnande av synpunkter.
4. Om den anmälda texten inte är skriven på något officiellt WTO-språk, ska den anmälande parten lämna en detaljerad och heltäckande beskrivning av innehållet i de föreslagna tekniska föreskrifterna och i förfarandena för bedömning av överensstämmelse i WTO:s anmälningsformat.
5. Om en part mottar skriftliga synpunkter enligt punkt 3 ska den
 - a) om den andra parten så begär, diskutera de skriftliga synpunkterna med deltagande av sin behöriga regleringsmyndighet vid en tidpunkt då de kan beaktas, och
 - b) skriftligen besvara synpunkterna senast den dag då den antagna tekniska föreskriften eller det antagna förfarandet för bedömning av överensstämmelse offentliggörs.
6. Varje part ska sträva efter att på en webbsida offentliggöra sina svar på de skriftliga synpunkter som avses i punkt 3 och som den mottar från den andra parten senast den dag då den antagna tekniska föreskriften eller det antagna förfarandet för bedömning av överensstämmelse offentliggörs.

7. En part ska, om så begärs av den andra parten, tillhandahålla information om målen, den rättsliga grunden och motiveringen för en teknisk föreskrift eller ett förfarande för bedömning av överensstämmelse som den antagit eller avser att anta.
8. Varje part ska säkerställa att de tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse som den har antagit är tillgängliga kostnadsfritt via officiella webbplatser eller nätbaserade officiella tidningar.
9. Varje part ska lämna information om antagande av och ikraftträdande för den tekniska föreskriften eller förfarandet för bedömning av överensstämmelse och om den antagna slutgiltiga texten genom ett tillägg till den ursprungliga anmälan till WTO:s centrala registreringsenhet.
10. Varje part ska medge ett rimligt intervall mellan offentliggörandet av de tekniska föreskrifterna och deras ikraftträdande, på de villkor som anges i artikel 2.12 i TBT-avtalet. I denna artikel avses med ”rimligt intervall” normalt en period på minst sex månader, utom om detta innebär att de eftersträvade legitima målen inte uppnås.
11. En part ska överväga varje rimlig begäran från den andra parten, som mottas före utgången av den period för synpunkter som avses i punkt 3, om att förlänga perioden mellan offentliggörandet av den tekniska föreskriften och dess ikraftträdande, utom om förlängningen inte skulle vara ändamålsenlig för uppnåendet av de legitima mål som eftersträvas.

ARTIKEL 9.11

Märkning och etikettering

1. Parterna bekräftar att deras tekniska föreskrifter som omfattar eller uteslutande behandlar märkning eller etikettering ska vara förenliga med principerna i artikel 2.2 i TBT-avtalet.
2. Såvida det inte är nödvändigt för att uppfylla de legitima mål som avses i artikel 2.2 i TBT-avtalet ska en part som kräver obligatorisk märkning eller etikettering av produkter
 - a) endast kräva information som är relevant för konsumenter eller användare av produkten eller information som anger att produkten överensstämmer med de obligatoriska tekniska kraven,
 - b) inte kräva förhandsgodkännande, registrering eller certifiering av märkningen eller etiketterna på produkter, och heller inte någon avgift, som en förutsättning för utsläppande på sin marknad av produkter som i övrigt uppfyller partens obligatoriska tekniska krav,
 - c) om den kräver att ekonomiska aktörer använder ett unikt identifieringsnummer, utan oskäligt dröjsmål och på icke-diskriminerande grund utfärda ett sådant nummer till den andra partens ekonomiska aktörer,

- d) förutsatt att det inte är vilseledande, motstridigt eller förvirrande i förhållande till den information som krävs hos den part som importerar varorna, tillåta
 - i) information på andra språk utöver det språk som krävs i den part som importerar varorna,
 - ii) internationellt accepterade nomenklaturer, piktogram, symboler eller grafiska tecken, och
 - iii) ytterligare information utöver den som krävs av den importerande parten,
- e) godta att etikettering, inbegripet kompletterande etikettering eller korrigering av etikettering, äger rum i tullager eller andra anvisade områden i importlandet, som ett alternativ till etikettering i ursprungslandet, såvida det inte av skäl som rör folkhälsa eller säkerhet krävs att sådan etikettering utförs av godkända personer, och
- f) sträva efter att godta icke-permanenta eller löstagbara etiketter, eller att inkludera relevant information i den medföljande dokumentationen, snarare än på etiketter som är fysiskt fästa på produkten.

ARTIKEL 9.12

Tekniska diskussioner och samråd

1. En part får begära att den andra parten tillhandahåller information i alla frågor som omfattas av detta kapitel. Den andra parten ska tillhandahålla informationen inom en rimlig tidsperiod.
2. Om en part anser att den andra partens utkast eller förslag till en teknisk föreskrift eller förfarande för bedömning av överensstämmelse kan ha en betydande negativ inverkan på handeln mellan parterna får den begära tekniska diskussioner i frågan. Begäran ska sändas skriftligen och ska ange
 - a) åtgärden,
 - b) de bestämmelser i detta kapitel som farhågorna avser, och
 - c) skälen till begäran, inbegripet en beskrivning av den begärande partens farhågor beträffande åtgärden.
3. Parten ska sända sin begäran i enlighet med denna artikel till den andra partens kontaktpunkt som utsetts i enlighet med artikel 9.13.

4. Parterna ska på begäran av en part sammanträda för att diskutera de frågor som tas upp i den begäran som avses i punkt 2, genom ett fysiskt möte eller via video- eller telefonkonferens, inom 60 dagar från dagen för begäran. Parterna ska göra sitt yttersta för att så skyndsamt som möjligt nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning i frågan.
5. Om den begärande parten anser att ärendet är brådskande får den av den andra parten begära att ett sammanträde genomförs inom en kortare tidsfrist. Den andra parten ska överväga denna begäran.
6. För tydlighetens skull påpekas att denna artikel inte påverkar någon av parternas rättigheter och skyldigheter enligt kapitel 31.

ARTIKEL 9.13

Kontaktpunkter

1. Varje part ska utse en kontaktpunkt för att underlätta samarbete och samordning enligt detta kapitel och underrätta den andra parten om dess kontaktuppgifter. En part ska omgående underrätta den andra parten om varje ändring av dessa kontaktuppgifter.

2. Kontaktpunkterna ska samarbeta för att underlätta genomförandet av detta kapitel och samarbetet mellan parterna i alla frågor som rör tekniska handelshinder. Kontaktpunkterna ska
- a) organisera de tekniska diskussioner och samråd som avses i artikel 9.12,
 - b) omgående behandla alla frågor som en part tar upp och som rör utarbetande, antagande, tillämpning eller efterlevnadskontroll av standarder, tekniska föreskrifter eller förfaranden för bedömning av överensstämmelse,
 - c) på begäran av en part anordna diskussioner i alla frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel, och
 - d) utbyta information om utvecklingen i icke-statliga, regionala och internationella forum för standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
3. Kontaktpunkterna ska kommunicera med varandra på alla överenskomna sätt som är lämpliga för utförandet av deras uppgifter.

ARTIKEL 9.14

Underkommittén för tekniska handelshinder

Underkommittén för tekniska handelshinder (*underkommittén*), som upprättats i enlighet med artikel 33.4.1, ska

- a) övervaka genomförandet och förvaltningen av detta kapitel,
 - b) stärka samarbetet vad gäller utarbetande och förbättring av standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse,
 - c) fastställa prioriterade områden av ömsesidigt intresse för framtida arbete enligt detta kapitel och överväga förslag till nya initiativ,
 - d) övervaka och diskutera utvecklingen inom ramen för TBT-avtalet, och
 - e) vidta alla andra åtgärder som parterna anser skulle hjälpa dem att genomföra detta kapitel och TBT-avtalet.
-